

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΑΘΗΝΑ | 5,6,7 και 8 ΙΟΥΛΗ 2018 Ενημέρωση και φωτορεπορτάζ σελ. 14-15

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
κοινωνικής, ταξικής & διεθνιστικής αλληλεγγύης

της Αναρχικής
Πολιτικής Οργάνωσης
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΑΘΗΝΑ 5 - 6 - 7 ΙΟΥΛΗ 2018
Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου
Σχολή ΜΙΜΕ (είσοδος Οδού Πύρρι)

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΙΟΥΛΗ
18.00 Έναρξη με κεντρικό και περιφερειακό πρόγραμμα. Το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί η παρουσίαση του βιβλίου "Αναρχία και Κομμουνισμός".

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΛΗ
18.00 Έναρξη με κεντρικό πρόγραμμα. Το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί η παρουσίαση του βιβλίου "Αναρχία και Κομμουνισμός".

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΙΟΥΛΗ
18.00 Έναρξη με κεντρικό πρόγραμμα. Το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί η παρουσίαση του βιβλίου "Αναρχία και Κομμουνισμός".

Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στον Αχελώο Μεσοχώρα Τρικάλων (9 - 14 Αυγούστου '18)

Ανακοίνωση σχετικά με την επιχειρούμενη λειτουργία του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας και τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή του ποταμού Αχελώου

Η γενικευμένη καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, με ανυπολόγιστες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη, είναι το αποτέλεσμα της άγριας και μακροχρόνιας επίθεσης του κράτους και του καπιταλισμού για την εκμετάλλευση και κυριαρχία στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες.

σελίδα 25

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΙΟΚΟΠΗ ΤΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΤΩΝ ΕΚΤΡΟΧΗ
ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ
καταστροφή στις όχθες του ποταμού Μεσοχώρα Τρικάλων
9 - 14 Αυγούστου 2018

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

να ηθελωσέ το φράγμα, να βάζο το κηρύ, ολόκληρο να γράβο για πάντα το κηρύ...

10-12 Αυγούστου
Κυριακή 12 Αυγούστου, 12π.
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
στην πλατεία της Μεσοχώρας
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
στην εστία του φράγματος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Α.Π.Ο. ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»

σελίδα 2

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (Θεσσαλονίκη) σελ. 6-7

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ -
ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ** σελ. 8

**ΝΑ ΠΡΟΤΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ
ΦΤΩΧΩΝ & ΚΑΤΑΠΙΣΜΕΝΩΝ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ, ΤΟΝ ΤΟΥΡΓΚΟΥΤ ΚΑΓΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΑΡΙΟ ΣΕΙΣΙΔΗ** -σελ. 21

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΟ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΟΚΟΠΗΜΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ-ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΤΑΣΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ** -σελ. 23

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΚΚΙΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTARIA

σελ. 5

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η «πράσινη» ανάπτυξη το όχημα για την καταστροφή και τη λεηλασία των Αγραφών -σελ. 24

Ανακοίνωση σχετικά με τα τελευταία γεγονότα στη Λευκίμμη Κέρκυρας -σελ. 26

Ενάντια στην έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Δ.Ελλάδα -σελ. 27

Οδοιπορικό αντίστασης στην Πάρνηθα -σελ. 24

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Α.Π.Ο. ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»

«Στη διαρκή διεθνή αποσταθεροποίηση και τους κλυδωνισμούς των συστημικών πολιτικών σταθερών, γεννιούνται οι μεγάλες δυνατότητες της επαναστατικής χειραφέτησης. Απέναντί τους συγκροτείται ήδη η αντεπαναστατική ακροδεξιά και φασιστική έκφανση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για να μπει ως έσχατος φραγμός στην εξέλιξη της κοινωνική ιστορίας, που προχωρά μέσα από την αδιάκοπη πάλη για ελευθερία και ισότητα. Πόλεμος και φασισμός, αυτή είναι η «απάντηση» του συστήματος στην συνολική και βαθιά του κρίση, στις ίδιες του τις αντιφάσεις, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.»

Από τη διακήρυξη του Β΄ Συνεδρίου της ΑΠΟ [Νοέμβριος 2016]

Η αποσάθρωση και ολοσχερής χρεοκοπία του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού, όπως αναπτύσσεται μέσα στο σύγχρονο περιβάλλον της παγκόσμιας συστημικής κρίσης, αποτελεί όριο για την εποχή της παγκόσμιας ολοκλήρωσής του και ταυτόχρονα προϋπόθεση για την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και τη συνακόλουθη αύξηση της απειλής του πολέμου.

Ο εθνικισμός, σε αυτές τις περιόδους ειδικότερα, καλείται να παίξει δυναμικά τον ειδικό του ρόλο, στην ιδεολογική προετοιμασία των κοινωνιών, ώστε αυτές να αποδεχθούν συναινετικά μια εμπόλεμη σύρραξη και οι καταπιεσμένες μάζες να συμπεριληφθούν στο στρατηγικό σχέδιο αλληλοεξόντωσής τους.

Το φασιστικό παρακράτος και οι ομάδες του μπορούν να αναλάβουν διάφορες βρώμικες δουλειές, ανάλογα με την περίοδο. Από δυνάμεις που θα συγκροτηθούν σε «κόμμα» τους οπαδούς της αντιεξεγερτικής πολιτικής, ως συμμορίες που θα δολοφονήσουν αντιστεκόμενους και θα σφάξουν πρόσφυγες και μετανάστες στοχοποιώντας τους ως εσωτερικούς εχθρούς και ασφαλώς ως την εμπροσθοφυλακή στα εθνικιστικά κελεύσματα. Το νέο «όραμα» του εγκώριου φασισμού συγκροτείται στην απόπειρα να χωνευτούν οι μικρές ναζιστικές γκρούπες από κοινού με την κοινή μήτρα τους, τη Χρυσή Αυγή, σε ένα «μαζικό» εθνικιστικό ζόφο, με δήθεν «αντικυβερνητικά» χαρακτηριστικά που εδράζουν την αντίθεση, όχι βέβαια στο ταξικό πεδίο και απέναντι στους καταπιεστές αυτού του κόσμου, αλλά στο εθνικό ζήτημα χρησιμοποιώντας τη ρητορική περί προδοσίας.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την άνοδο της ακροδεξιάς αποτελεί η διάχυση του εθνικιστικού αισθήματος σε μεγάλες μερίδες της κοινωνίας. Στη διαχείριση ωστόσο του εθνι-

κιστικού αισθήματος της κοινωνίας το πάνω χέρι, τον πρώτο και τελευταίο λόγο, τον είχε και θα συνεχίσει να τον έχει το κράτος και η καταπιεστική τάξη που βρίσκεται στο τιμόνι του.

Η επανεμφάνιση του “Μακεδονικού”, ως κομβικού εθνικού ζητήματος προκύπτει από μια σύνθεση διαφόρων εξουσιαστικών αναγκών. Η αστική τάξη της χώρας επιθυμεί διακαώς το βάθεμα των σχέσεων με τους παραδοσιακούς συμμάχους της, δηλαδή τον Ευρωπαϊκό/Νατοϊκό άξονα. Ειδικότερα, σε μια περίοδο όπως η σημερινή όπου η γεωπολιτική ρευστότητα που πηγάζει από τις εξελίξεις στην Μέση Ανατολή, αλλά και σε άλλα μέτωπα, η ανάγκη να προσδεθεί η Ελλάδα με ακόμη πιο άμεσους και αδιαπραγμάτευτους όρους στο άρμα της Δύσης παίρνει επιτακτικό χαρακτήρα. Όχι κυρίως, όπως μας διαβεβαιώνουν οι εθνικοί γεωπολιτικοί αναλυτές, γιατί ψάχνει έναν ισχυρό προστάτη απέναντι στον τούρκικο επεκτατισμό, αλλά γιατί όταν η τράπουλα αρχίζει να ξαναμοιράζεται, τότε έχει τεράστια σημασία σε ποια καρέκλα θα κάτσει για το σημαδεμένο φύλλο. Το ελληνικό κράτος θέλει να συμμετέχει στη μοιρασιά της πίτας των ενεργειακών πόρων της περιοχής και ασφαλώς η αστική τάξη, στα χέρια της οποίας πρόκειται να περιέλθουν αυτοί, έχει κάθε λόγο να αποζητά όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι.

Το “Μακεδονικό”, λοιπόν, αποτελεί το καλύτερο ζήτημα αυτήν τη στιγμή, το οποίο χρησιμοποιείται ως πρελούδιο για την επικύρωση των σχέσεων Ελλάδας-NATO-ΕΕ.

Αυτό είναι το πλαίσιο με βάση το οποίο οι ομάδες της ΑΠΟ ιεράρχησαν στο υψηλότερο σημείο των προτεραιοτήτων τους την ανάληψη ευθύνης, ώστε να συγκροτηθούν κινήσεις αντίστασης στα κρατικά/εθνικιστικά σχέδια.

Οι κινήσεις αυτές ξεκίνησαν από τη Θεσσαλονίκη, καθώς εκεί είχε ανακοινωθεί το πρώτο εθνικιστικό συλλαλητήριο. Στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών/προπαγανδιστικών δράσεων τυπώθηκαν αφίσες των συλλογικοτήτων «Μαύρο & Κόκκινο» και «Libertatia», με αντίστοιχα κείμενα, μαζί με άλλες ομάδες διοργανώθηκε συγκέντρωση και μοτοπορεία πριν το συλλαλητήριο, ενώ παράλληλα οι ομάδες της ΑΠΟ ήρθαν άμεσα σε επαφή με συντρόφους από τα Βαλκάνια. Κορύφωση της καμπάνιας αυτής αποτέλεσε το κάλεσμα των ομάδων της ΑΠΟ στην αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018, μέρα διεξαγωγής του εθνικιστικού συλλαλητηρίου.

Από την πρώτη στιγμή, αντιληφθήκαμε την ανάγκη για ανοιχτό κάλεσμα, τη μέρα

διεξαγωγής των συλλαλητηρίων. Ο αντίπαλος απέναντι στον οποίον καλούμασταν να αντιπαραταχούμε δεν θα περιοριζόταν στις μικρο-ομάδες φασιστών και ναζί, αλλά θα εκφραζόταν από τις κρατικές επιλογές στο σύνολό τους, με ότι αυτές συνεπάγονται και φυσικά κομμάτι αυτών δεν ήταν μόνο η αστυνομία και μια ενδεχόμενη καταστολή, αλλά το πλήθος του εθνικού κορμού που εμφανίστηκε (εκκλησία, στρατός, αστυνομία, πολιτιστικοί σύλλογοι, ΝΔ κ.λπ.).

Οριοθετώντας, λοιπόν, τον στόχο πέρα από τις φασιστικές γκρούπες, αφού η διάχυση του εθνικισμού θα ήταν το ποτάμι μέσα στο οποίο θα κατόρθωναν να κολυμπήσουν κι αυτοί, αντιληφθήκαμε ότι μόνη διέξοδος για να πάρουμε θέση αντιπαρατάξης θα είναι ένα κάλεσμα το οποίο θα επιχειρήσει να συσπειρώσει τις κοινωνικές δυνάμεις, τους συντρόφους, αλλά και κόσμο πέρα από τις αναρχικές ομάδες και οργανώσεις που αντιλαμβάνεται ότι τα εθνικιστικά και φασιστικά χαρακτηριστικά του συλλαλητηρίου αποσκοπούν στην παραπλάνηση και τον κανιβαλισμό των καταπιεσμένων, εξυπηρετώντας μόνο τα συμφέροντα των ισχυρών κι έτσι θα δινόταν η δυνατότητα να στηρίξει αυτό το κάλεσμα, ώστε να εκφράσει την αντίθεση του στις εθνικιστικές ρητορικές.

Με άλλα λόγια, οι ομάδες της ΑΠΟ ανέγνωσαν στην κατάσταση ότι στον χύδην όλο του συλλαλητηρίου μόνο μια άλλη κοινωνική αντι-συσπείρωση θα μπορούσε να αντιπαρατεθεί. Για να εξυπηρετηθεί αυτή η πολιτική αντίληψη η δημόσια παρουσία μας τη μέρα του συλλαλητηρίου ήταν μια αναγκαία δέσμευση για εμάς που υποστηρίζουμε ότι ο αναρχικός αγώνας δεν μπορεί πάντα να επιλέγει τις μέρες της σύγκρουσης ή της αντιπαραθέσεως. Ως επαναστατικό κίνημα, η απουσία μας από τους δρόμους την «ημέρα της κρίσεως» θεωρούμε πως θα σηματοδοτούσε όχι απλά την αποδοχή της πολιτικής και οργανωτικής ανεπάρκειας απέναντι στον εθνικιστικό εσμό που καταλάμβανε το δημόσιο πεδίο αλλά θα έθαβε την προοπτική συγκρότησης του απαραίτητου αντίπαλου δέους, καθώς εάν εμείς οι ίδιοι κρίναμε ότι δεν μπορούμε να σταθούμε απέναντι στο σύνολο του εθνικο/φασιστικού συμπλέγματος, τότε ασφαλώς δεν θα είχαμε καμιά τύχη στο να απευθυνθούμε πειστικά στο κοινωνικό σώμα, ώστε να υποστηρίξει το κάλεσμα για αντι-συσπείρωση.

Το μέγεθος της ανταπόκρισης στο πρώτο κάλεσμα συσπείρωσης στη Θεσσαλονίκη ήταν μεν ένα ανοιχτό σοϊόχημα, ωστόσο περισσότερο θα ήταν μια δυνατότητα, ένας δρόμος που μπορεί να ανοίξει περπατώντας,

Η επιλογή αυτή, όμως, δεν στάθηκε σε υπολογισμούς, αλλά εμπνεύστηκε από μια πολιτική κατεύθυνση: είναι γενικά γνωστό ότι κάθε επαναστατικό κίνημα οφείλει να είναι συμφιλιωμένο με την ιδέα ότι –μέχρι τουλάχιστον τη στιγμή του θριάμβου του, η οποία είναι μια μόλις από τις πολλές ιστορικές δυνατότητες– παραμένει ένα μειοψηφικό ρεύμα στην κοινωνία. Η συμφιλίωση με αυτή την πραγματικότητα επ’ ουδενί δεν πρέπει να μεταστραφεί σε μια λογική ήττας, φόβου ή οπισθοχώρησης. Αυτό που μπορεί να αποτελέσει ένα καλό κριτήριο για την κάθε μας κίνηση είναι η διεύρυνση της πολιτικής και κοινωνικής επίδρασης μέσα από κάθε μια από τις επιλογές μας.

Έτσι, με βάση αυτήν την οπτική, η συγκέντρωση της Καμάρας θεωρούμε ότι πέτυχε σε μια σειρά ζητούμενων, με κυρίαρχο την διαμόρφωση ενός ορατού κοινωνικού, ταξικού και διεθνιστικού πόλου με την πρωτοβουλία δυνάμεων του αναρχικού κινήματος, που ουσιαστικά αποτέλεσε τον μοναδικό πολιτικό χώρο που οργάνωσε τη δημόσια αντίθεση με το σύνολο του εθνικιστικού/πατριωτικού μπλοκ. Επίσης, η δημόσια συγκέντρωση της Καμάρας ανέδειξε την ουσιαστικά σωβινιστική φύση διάφορων μορφωμάτων που θέλουν να έχουν αναφορά στην Αριστερά, ενώ κατέδειξε τη συντριπτική αμηχανία και αδράνεια της Αριστεράς στο να πάρει άμεσα θέση απέναντι στην εθνικιστική υστερία. Παράλληλα, άσκησε έντονη πίεση στις ηγεσίες τμημάτων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, ώστε τουλάχιστον να ακολουθήσουν/πλαισιώσουν την αντίστοιχη αναρχική/κομμουνιστική πρωτοβουλία, λίγες μέρες μετά, στην Αθήνα. Η συγκέντρωση της Καμάρας διαμόρφωσε καταλυτικά το πλαίσιο της συγκέντρωσης στα Προπύλαια, όπου μπόρεσε να εκφραστεί με καλύτερους όρους η προσέγγιση της ανοιχτής αντιπαράθεσης που κόμισε η συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης.

Εδώ θέλουμε να σημειώσουμε ότι για εμάς η συγκέντρωση στην Καμάρα ήθελε να αναδείξει και την ιστορική διαδρομή της απεύθυνσης των αναρχικών προταγμάτων σε πιο διευρυμένα κοινωνικά ακροατήρια. Αν στις συγκεντρώσεις του '92 η απόλυτη υιοθέτηση του εθνικιστικού παροξυσμού ως κρατική πολιτική από την αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό δεν επέτρεψαν να συγκροτηθεί μια δημόσια αντι-διαδήλωση υπό το βάρος της συντριπτικής καταστολής, σήμερα, 26 χρόνια μετά, οι αγώνες που έχει δώσει το αναρχικό κίνημα κατάφεραν να αλλάξουν μια σειρά συσχετισμών και να ορίσουν ως δυνατότητα τη δημόσια παρέμβαση. Αυτό για εμάς αποτελεί κατάκτηση.

Στον αντίποδα, ωστόσο, όπως είναι γνωστό όταν δοκιμάζονται τέτοιου βελγνεκούσ σχέδια από το κράτος και το παρακράτος –όπως η επιχείρηση γεωπολιτικής αναβάθμισης της ελληνικής αστικής τάξης, η έξαρση του εθνικισμού ως αντίβαρο για μια πιο συμ-

φέρουσα λύση, και η ανάπτυξη μέσα σε αυτό το πλαίσιο του φασιστικού λόγου- ο κίνδυνος ενός χτυπήματος, ειδικά ενάντια σε αυτούς που θα προσπαθήσουν να αντιπαρεθούν ανοιχτά, συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες. Στο κενό του σχεδιασμού περιφρούρησης (αφού οι σύντροφοι της Libertatia επέλεξαν να ενισχύσουν τη συγκέντρωση της Καμάρας ώστε να σταθούν μαζί με τους συντρόφους/ισσές τους στο δρόμο και να δεσμευτούν σε μια ανοιχτή και δημόσια κίνηση συνολικής πολιτικής αντιπαράθεσης με τον εθνικό κορμό) και με δεδομένη την ώθηση της αστυνομικής κάλυψης και της φασιστικής ώσμωσης του συλλαλητηρίου, μια γκρούπα φασιστών από κοινού με κούλιγκανς ποδοσφαιρικής ομάδας κατόρθωσαν να κάψουν την κατάληψη Libertatia.

Η πυρπόληση μιας δομής ή ακόμη χειρότερες καταστάσεις αποτελούν πάντα μια πιθανότητα στη μάχη απέναντι στο κράτος και τον φασισμό. Ο μόνος τρόπος που θα μπορούσε το γεγονός αυτό, που ασφαλώς είναι τεράστιας σημασίας, να μην πάρει καταστροφικές διαστάσεις (ανάλογες με τις ζημιές του κτηρίου) θα ήταν μόνο με την αταλάντευτη και ενιαία αλληλέγγυα στάση του κινήματος απέναντι στην κατάληψη, αφήνοντας τον πρώτο λόγο του απολογισμού κατά κύριο λόγο στην ομάδα της κατάληψης -που δέχτηκε και το χτύπημα και πλήρωσε βαρύ τίμημα- ή τουλάχιστον αποσυνδέοντας πιθανές κριτικές (οι οποίες αναγκαστικά θα εμπειριείχαν και πολλές ειδικότητες) από την αδιαπραγμάτευτη έμπρακτη πολιτική και υλική αλληλεγγύη σε μια δομή αγώνα του αναρχικού κινήματος που πυρπολήθηκε από φασίστες.

Ο εμπρησμός κάποιων κατάληψης δεν ήταν μια πρωτοτυπία που συντελέστηκε καινοφανώς στις 21 Γενάρη, πολλές ακόμη φορές έχουν εκδηλωθεί τέτοιες επιθέσεις, κάποιες φορές με καταστροφικά αποτελέσματα.

Όσο αρνητικό γεγονός κι αν αποτελεί η καταστροφή μιας κατάληψης από φασίστες, παρ' όλα αυτά οι αμέσως επόμενες μέρες μετά το κάψιμο της Libertatia έδειξαν ότι αυτή η ωμή πρόξη συνεργασίας κράτους-παρακράτους-ναζι-αφεντικών και μπάτσων, μπορούσε να σταθεί εφιαλτήριο για την αναβάθμιση της σύγκρουσης του αντιφασιστικού κινήματος με τους φασίστες και κράτος. Πριν από οτιδήποτε άλλο, η πορεία που συγκροτήθηκε την αμέσως επόμενη μέρα συσπειρώνοντας περίπου 2 χιλιάδες διαδηλωτές έδειξε ότι τα αντιφασιστικά αντανάκλαστικά μπορούν να συσπειρώσουν τον κόσμο του αγώνα. Ταυτόχρονα, η περικύκλωση της πορείας από την αρχή, ο αποκλεισμός της και το χτύπημά της από τα ΜΑΤ στην πρώτη στροφή, αποκάλυψαν και στον πλέον τυφλό την απόλυτη σύνδεση κράτους, κυβέρνησης και παρακρατικών.

Σε πολιτικό επίπεδο δύο σημαντικές διαδικασίες προέκυψαν ως αντίδραση στην πυρπόληση της κατάληψης, η οποία λειτούρ-

γησε ως κώδωνας του κινδύνου προς όλες τις μαχόμενες αντιφασιστικές δυνάμεις: α) η όξυνση της δράσης του αντιφασιστικού κινήματος (πολλές έμπρακτες και διαφόρων ειδών κινήσεις σύγκρουσης με τους φασίστες και τους συμμάχους τους έλαβαν χώρα το αμέσως επόμενο διάστημα), βάζοντας ολόκληρο τον κόσμο του αγώνα σε κατάσταση όχι μόνο επιφυλακής αλλά και αντιπίεσης και β) η πολιτική πρωτοβουλία για κάλεσμα σε αντι-συγκέντρωση στην Αθήνα ενόψει του συλλαλητηρίου που είχε ανακοινωθεί εκεί στις 4 Φλεβάρη.

Η πετυχημένη συγκέντρωση στα Προπύλαια αποτέλεσε κορυφαία κίνηση συσπείρωσης του κινήματος, ένα σημείο αναφοράς και έκφρασης σε κεντρικό επίπεδο του μηνύματος της διεθνιστικής αλληλεγγύης, μια πολύτιμη κινηματική παρακαταθήκη, καθώς έγινε σαφές ότι ο πόλος αντίθεσης στα κράτη, τον εθνικισμό και τον πόλεμο μπορεί να συγκροτηθεί στο κοινωνικό ξέφωτο. Η παρουσία περισσότερων των 2 χιλιάδων ατόμων στα Προπύλαια (σε μια περίοδο που δεν χαρακτηρίζεται από την άκοπη συσπείρωση μεγάλων δυνάμεων) κατέδειξε ότι το εθνικιστικό/φασιστικό μπλοκ δεν θα παίξει μόνο του στον δημόσιο χώρο, εξαναγκάζοντας το κράτος να λειτουργήσει για άλλη μια φορά ως πρόμαχος του φασισμού απέναντι στους αντιφασίστες. Ξεσκέπασε δηλαδή μεμιάς μια σειρά εχθρών και «φίλων» ξεκαθαρίζοντας το τοπίο όχι με γενικότερους ιδεολογικούς όρους, αλλά με πολιτική στο πεζοδόρμιο, εκεί που τελικά φαίνεται ο καθένας με ποιόν θα πάει και ποιόν θα αφήσει. Ποιοί στάθηκαν απέναντι τόσο στον εθνικιστικό κορμό όσο και στον φιλονατοϊκό παλιάτσο του ΣΥΡΙΖΑ και ποιοι γίνανε οι νέοι πέμπτοι τροχοί στη μια ή στην άλλη άμαξα του ενιαίου κατά τα άλλα αστικού μπλοκ εξουσίας.

Αυτός ο σχεδιασμός υπήρξε, ως ένας δρόμος που αύξησε τις δυνατότητες συσπειρώνοντας δυνάμεις. Η αμυντική μεν στάση περιφρούρησης των χώρων αλλά αναγκαία εάν την εκλάβουμε ως συμπληρωματική στην ανοιχτή συγκέντρωση θα μπορούσε να δώσει (κι έδωσε σε κεντρικό επίπεδο) μια εικόνα αντιφασιστικής δυναμικής που συνέβαλε τα μέγιστα, ώστε να απομειωθεί αποφασιστικά η δυναμική που θέλανε να επιδείξουν οι φασίστες. Οι επιμέρους συμπλοκές έπειτα (ΕΜΠΡΟΣ, Εξάρχεια κ.λπ) έδειξαν ότι οι όποιες επιθέσεις δεν είχαν την τύχη που θα περίμεναν κράτος και παρακράτος.

Η επόμενη κίνηση που θα επιχειρούσε, αυτή τη φορά, όχι μόνο να βάλει ανάχωμα στην εθνικιστική απειλή, αλλά να αντιστρέψει τους πολιτικούς όρους, να αναδείξει τη διεθνιστική αλληλεγγύη ως τον μόνο τρόπο που έχουν οι λαοί για να παλέψουν ενάντια σε αυτούς που τους κλέβουν τη ζωή σε όποια πλευρά των συνόρων κι αν βρίσκονται και ταυτόχρονα να αποτελέσει μια κίνηση αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia που δέχτηκε το χτύ-

πημα κράτους-παρακρατικών ήταν η Διεθνιστική – Παμβαλκανική Πορεία Αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia που καλέστηκε στις 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη.

Το πλαίσιο με το οποίο κάλεσε και συμμετείχε η ΑΠΟ στη διαδήλωση βασίστηκε εξαρχής σε δύο ζητήματα:

α) στη διεθνιστική αλληλεγγύη ενάντια σε κράτη, εθνικισμό και πόλεμο και

β) στην αλληλεγγύη δίχως υποσημειώσεις στην κατάληψη Libertatia.

Το πρόταγμα της διεθνιστικής αλληλεγγύης δεν αποτέλεσε για εμάς μόνο ένα σύνθημα στις αφίσες και τα πανό μας, αλλά μια λογική συνέχεια των πρωτοβουλιών και συνεργασιών αγώνα που προσπαθεί η ΑΠΟ να συγκροτήσει από την μέρα της ίδρυσης της με άλλες αναρχικές και αντικαθεστωτικές πολιτικές οργανώσεις και πρωτοβουλίες στα Βαλκάνια και σε ολόκληρο τον κόσμο. Χαρακτηριστικά αναφέρονται η συμμετοχή της ΑΠΟ σε 5 διαδοχικές συναντήσεις της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IFA-IAF), στη Λιουμπιάνα (Απρίλης 2016), στο Συνέδριο της IFA στη Φρανκφούρτη (Αύγουστος 2016), στη Ρώμη (Άνοιξη 2017), στη συνάντηση του Λονδίνου (Φθινόπωρο 2017) και η φιλοξενία της αντίστοιχης συνάντησης στην Αθήνα στα τέλη Ιούνη 2018, η παρουσία σε δύο διαδοχικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις στη Σόφια της Βουλγαρίας (Φλεβάρης 2016 και Φλεβάρης 2017), η συμμετοχή σε πολιτικές εκδηλώσεις στην Κωνσταντινούπολη μετά από κάλεσμα της «Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης» (DAF – Γενάρης 2018) και στο Μεξικό μετά από την ανταπόκρισή μας στο κάλεσμα των Γυναικών Ζαπατίστας για την Πρώτη Συνάντηση Γυναικών Που Αγωνίζονται (Μάρτης 2018), αλλά και η συνάντησή με συντρόφους από την πΓΔΜ και άλλες χώρες των Βαλκανίων ενόψει των εθνικιστικών συλλαλητηρίων. Από την άποψη της διεθνιστικής αλληλεγγύης η πορεία της 10ης Μάρτη ήταν ευκαιρία για τους καταπιεσμένους των βαλκανίων και όχι μόνο να διαδηλώσουν μαζί ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό, τον φασισμό, τον καπιταλισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Ταυτόχρονα, αποτελούσε αυτονόητη αιχμή η αλληλεγγύη στην κατάληψη Libertatia, όχι μόνο για όλους τους λόγους που αναπτύξαμε παραπάνω, που σκιαγραφούν ποιος θεωρούμε ότι ήταν ο ουσιαστικός συμβολισμός της κυριότητας της κατάληψης κατά την διάρ-

κεια διεξαγωγής του εθνικιστικού συλλαλητηρίου, αλλά και γιατί ακριβώς η 10η Μάρτη θα ήταν επίσης ευκαιρία να συσπειρωθεί και να εκφραστεί σε πανελλαδικό επίπεδο το αναρχικό και αντιεξουσιαστικό κίνημα με βάση το πρόταγμα της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της υπεράσπισης των καταλήψεων και των δομών αγώνα που μάχονται και καταστέλλονται ποικιλοτρόπως από κράτος και παρακράτος, ώστε να συγκροτηθεί μια δυναμική πολιτική απάντηση στην άνοδο του φασισμού, του εθνικισμού και της κρατικής καταστολής. Μια διαδήλωση που ο όγκος της θα έμπαινε ως γρανάζι στα διάφορα δυναμικά που συγκροτούν τον μηχανισμό της σύγχρονης βαρβαρότητας.

Η διαδήλωση ήταν πραγματικά ογκώδης, αριθμώντας περίπου 4 χιλιάδες άτομα, αποτέλεσε μια κεντρική αναρχική πολιτική απάντηση, ενώ κινούμενη ουσιαστικά σε ολόκληρο το κέντρο της πόλης έκανε την παρουσία της κάτι παραπάνω από αισθητή. Η διαδήλωση πέρασε μπροστά από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ και προσέγγισε τα γραφεία της Χρυσής Αυγής όχι μόνο για να καταδειχθούν οι φέροντες ευθύνη για την καλλιέργεια του εθνικιστικού παροξυσμού και για τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia και η σύνδεση κράτους και παρακράτους, αλλά ενώ είχαν περάσει μόλις λίγες μέρες από την επίθεση στον ΕΚΧ Φαβέλα, η κινητοποίηση μεγάλων δυνάμεων της Αστυνομίας για να προφυλάξει τους ναζι από αυτήν την πορεία ήταν ενδεικτική ακόμα και σε συμβολικό επίπεδο. Τμήμα της περιφρούρησης του μπλοκ της ΑΠΟ και της Συνέλευσης Αλληλεγγύης στην Libertatia ανέλαβε η “ομάδα ενάντια στην πατριαρχία” της ΑΠΟ, συγκροτώντας γυναικεία αλυσίδα

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σήμερα, έξι περίπου μήνες μετά την έξαρση της εθνικιστικής υστερίας με αφορμή το «Μακεδονικό», και λίγες μέρες ύστερα από την κύρωση της συμφωνίας ανάμεσα στο ελληνικό και το μακεδονικό κράτος, μπορούμε να πούμε πως για τις επιδιώξεις της παγκόσμιας πολιτικής και οικονομικής ελίτ διαμορφώνονται ακόμα καλύτεροι όροι στο πεδίο των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, της Ανατολικής Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Αντίστοιχα, η πρόσδεση της εγχώριας αστικής τάξης στο άρμα του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας κρίνεται πέρα για πέρα

ισχυροποιημένη, ενώ η ανάδυση ενός ενισχυμένου φασιστικού και εθνικιστικού εσμού μπορεί να αποτελέσει την «κρίσιμη μάζα» που αναζητούσαν οι κυρίαρχοι ώστε να λειτουργήσει ως η εμπροσθοφυλακή τους στις κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις που θα συντελεστούν το επόμενο διάστημα, εξαιτίας της συνέχισης της κρατικής-καπιταλιστικής επίθεσης στην κοινωνία.

Από την πλευρά μας, αντιλαμβανόμενοι πως η προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, της αναζωπύρωσης των εθνικισμών και του κοινωνικού εκφασισμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για την ανθρωπότητα, και όντας πεπεισμένοι για το ότι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη απειθείση των εκμεταλλεζόμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορεί να διαμορφώσει τους όρους για τη δημιουργία μια κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διακρατικούς πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς, βρεθήκαμε με όλες μας τις δυνάμεις στις διεθνιστικές-αντιφασιστικές συγκεντρώσεις όλου του προηγούμενου διαστήματος και το ίδιο σκοπεύουμε να κάνουμε όπου αλλού χρειαστεί. Μαζί με χιλιάδες αγωνιστές, αντιφασίστες και αντιφασίστριες, θα συνεχίσουμε να σπίνουμε αναχώματα στην επέλαση του εθνικιστικού εσμού και των φασιστικών εφεδρειών του κράτους, στην επίθεση των παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών αφεντικών απέναντι στους πληβείους αυτού του κόσμου.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες διαδηλωτές των αντιφασιστικών, αντιπολεμικών και διεθνιστικών κινητοποιήσεων σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο και το εξωτερικό. Οι αγώνες σε κάθε γωνιά της γης μας υποδεικνύουν ότι απέναντι στη διεθνή επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου είναι ζητούμενη η Διεθνής των από τα κάτω, η Διεθνής των αγώνων και της Αναρχίας.

Συνεχίζουμε στο δρόμο του αγώνα, όπου επιχειρείται να σπκώσει κεφάλι το εθνικιστικό μπλοκ και ο φασιστικός οχετός που το συνοδεύει. Στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους συντρόφους μας στα Βαλκάνια και διεθνώς. Μόνο η ενδυνάμωση των κοινών μας αγώνων μπορεί να σαρώσει τη φασιστική απειλή.

Τα αντιφασιστικά και διεθνιστικά οδοφράγματα θα παραμείνουν ο φωτεινός φάρος της αλληλεγγύης και του αγώνα, διατηρώντας αναμμένη τη φλόγα της Κοινωνικής Επανάστασης και ζωντανό το όραμα για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

**ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
Ομοσπονδία Συλλογικότητων
ΙΟΥΛΙΟΣ 2018**

**Ενάντια στο κράτος και το φασισμό
ενάντια στον πόλεμο, την μισαλοδοξία, τον
εθνικισμό, το φασισμό**

**Διεθνιστική αλληλεγγύη & αγώνας για
την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση**

Διεθνιστική – Αντιφασιστική Συγκέντρωση

**Κυριακή 13 Μαΐου, 12:00 | Προπόλαια
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική
και Ταξική Χειραφέτηση**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΚΚΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

Το συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στις 21 Γενάρη στη Θεσσαλονίκη προσέφερε την κοινωνική νομιμοποίηση σε ακροδεξιούς και φασιστοχουλιγκάνους να βγουν στον δρόμο και να διακύσουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο και παράλληλα να επιτεθούν στην αντιεθνικιστική συγκέντρωση της Καμάρας και σε δομές αγώνα, με αποκορύφωμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia. Μετά από αυτά τα γεγονότα, συστάθηκε η Συνέλευση Αλληλεγγύης η οποία είχε σκοπό από τη μια την ανοικοδόμηση του κατεστραμμένου κτηρίου και από την άλλη την υπεράσπιση της κατάληψης ως επαναστατικής δομής. Φυσικά αυτά τα δυο για εμάς είναι αλληλένδετα και δεν μπορεί να αποκοπεί το ένα από το άλλο.

Μέσα σε αυτό το διάστημα πραγματοποιήθηκε μια σειρά δράσεων που περιλάμβανε μοιράσματα κειμένων, μικροφωνικές, πορείες γειτονιάς, αφισκοκολλήσεις, αντιφασιστικές περιπολίες, παρεμβάσεις με σπρέι και εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης, καταλήγοντας στην παμβαλκανική πορεία αλληλεγγύης στη κατάληψη Libertatia στις 10 Μάρτη. Πάνω από 4.000 άτομα συγκεντρώθηκαν στη Θεσσαλονίκη από όλη την Ελλάδα και άλλες βαλκανικές χώρες στέλνοντας ένα πικρό μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τον φασισμό, αλλά και αλληλεγγύης στη κατάληψη Libertatia. Για εμάς οι δράσεις, που κορυφώθηκαν στις 10/3, συνεχίζουν με κομβικό πλέον σημείο της πολιτικής υπεράσπισης της κατάληψης να είναι η ανοικοδόμηση του κτηρίου.

Αναγνωρίζοντας τις καταλήψεις ως την εδαφικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων μέσα από τις οποίες δημιουργούνται ρήγματα αντίστασης στο υπάρχον σύστημα, θεωρούμε πως η πολιτική, ηθική και υλική υπεράσπισή τους αποτελεί καθήκον για κάθε καταπιεσμένο και εκμεταλλεζόμενο.

Ωστόσο, ότι έκανε το παρακράτος στις 21 Γενάρη έρχεται να συμπληρώσει το κράτος τώρα. Στις 25/4, στις 10.00 π.μ., ήρθε στην Libertatia μεικτό κλιμάκιο του Υπ. Πολιτισμού μαζί με τον φερόμενο ως ιδιοκτήτη. Με την πρόφαση ότι πρέπει να ελέγξουν το χώρο επειδή το κτήριο, μετά τον εμπρησμό, μπορεί να αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια, ζήτησαν να μπουν στην κατάληψη. Οι σύντροφοι/ισσες της περιφρούρησης τους αρνήθηκαν την είσοδο. Μετά από αρκετές επαναλήψεις της δήλωσης ότι θα παραμείνουμε στο χώρο, απείλησαν με εισαγγελική παρέμβαση και έτσι αποχώρησαν.

Στα πλαίσια της διαδικασίας ανοικοδόμησης της κατάληψης, αλληλέγγυοι μηχανοκίνητοι έπαιξαν πολλές φορές στο παρελθόν, αλλά και μετά τον εμπρησμό του κτηρίου, πως δεν παρουσιάζει πρόβλημα στατικότητας και η επιδιόρθωσή του είναι δυνατή. Ο αποχαρκτηρισμός του είναι δυνατός. Ο αποχαρκτηρισμός του κτηρίου ως διατηρητέο είναι απαραίτητος για να γκρεμιστεί και να "αξιοποιηθεί" στη συνέχεια το οικόπεδο.

Η Libertatia δεν είναι απλά ένα κτήριο. Η Libertatia στεγάζει τις ανάγκες ανθρώπων χωρίς να πληρώνουν ενοίκιο. Είναι ένας χώρος πολιτικής ζύμωσης, συνδιαλλαγής και συνάντησης, ένας χώρος που φιλοξενεί συζητήσεις και εκδηλώσεις για τον αντιφασισμό, τον αντιεξιστικό, την εργασία. Ένας χώρος όπου λειτουργεί η δομή αυτομόρφωσης της κατάληψης. Ταυτόχρονα στεγάζονται πολιτιστικές δράσεις και ομάδες, όπως ήταν η ομάδα κινηματογραφικών προβολών, μουσικού αυτοσχεδιασμού και η ανοιχτή βιβλιοθήκη. Το κοινό σημείο όλων των παραπάνω είναι το είδος των σχέσεων που τους δίνει ζωή. Αντιεραρχικές σχέσεις σεβασμού.

Για εμάς, λοιπόν, οι καταλήψεις δεν είναι τα ντουβάρια τους. Είναι οι σχέσεις που γεννιούνται και εξελίσσονται μέσα τους. Είναι δομές του κοινωνικού και ταξικού αγώνα. Είναι δομές στέγασης αλλά και ανοιχτοί χώροι προώθησης ελευθεριακών ιδεών και επαναστατικών δράσεων.

Επειδή ακριβώς οι καταλήψεις σημαίνουν όλα αυτά που είπαμε, αλλά και πολλά περισσότερα, παρά τον εμπρησμό από τους φασίστες, παρά τις προσπάθειες του κράτους να μας καταστείλει και του κεφαλαίου να εκμεταλλευτεί τους χώρους μας, εμείς θα συνεχίσουμε να είμαστε εδώ. Οχυρώνουμε πολιτικά την κατάληψή μας και την υπερασπιζόμαστε απέναντι σε κάθε επίθεση. Γι' αυτό και εντεινόμενη τη δράση μας στο χώρο. Θέλουμε η ανοικοδόμηση της Libertatia να αποτελέσει ένα σύμβολο αλληλεγγύης και αντιφασιστικού αγώνα και να αποτελέσει ξανά μια δομή αντίστασης σε κράτος, κεφάλαιο και φασισμό. Μια δομή στέγασης ανθρώπων αλλά και έναν ανοιχτό χώρο προώθησης ελευθεριακών ιδεών και επαναστατικών δράσεων.

Πρόθεση μας είναι να επισκευαστεί αρχικά το μικρό κτήριο το οποίο δεν επηρεάστηκε από τον εμπρησμό, ώστε να έχουμε μια σταθερή παρουσία στο χώρο και να επισκευαστεί ο φράχτης. Παράλληλα, θα ξεκινήσουμε εργασίες στο κτήριο που καταστράφηκε από τους φασίστες, ξεκινώντας από τη κατασκευή της σκεπής και συνεχίζοντας στη επιδιόρθωση των πατωμάτων, των κουφωμάτων και στις υπόλοιπες οικοδομικές εργασίες (ηλεκτρολογικά, υδραυλικά, σοβάτισμα κτλ) με σκοπό να ξαναγίνει βιώσιμος ο χώρος.

Για εμάς στην παρούσα φάση είναι σημαντική η έμπρακτη αλληλεγγύη του κινήματος, αλλά και του κόσμου συνολικά, τόσο σε πολιτικό όσο και σε υλικό επίπεδο. Καλούμε οποιονδήποτε και οποιαδήποτε βλέπει τον εαυτό του/της να εκφράζεται από την προσπάθεια αυτή, να στηρίξει με όποιο τρόπο επιθυμεί έτσι ώστε να επιτευχθεί ο στόχος μας.

ΝΑ ΞΑΝΑΔΩΣΟΥΜΕ ΖΩΗ ΣΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΟΜΗΣΟΥΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ, Η LIBERTATIA ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

10, 100, 1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

Την Τρίτη 15/5 το πρωί πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στην εφορία νεότερων μνημείων από μέλη της συνέλευσης αλληλεγγύης στην κατάληψη libertatia. Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης σύντροφοι μπήκαν στα γραφεία της υπηρεσίας. Δε θα τους αφήσουμε να τη γκρεμίσουν!

Προπύλαια, συγκέντρωση αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΑ ΠΟΓΚΡΟΜ & ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

«Ο κίνδυνος δεν είναι ότι μπορούμε να ξυπνήσουμε ένα πρωί και να βρεθούμε σ' ένα φασιστικό κόσμο. Ο κίνδυνος είναι ότι πέσαμε στο κρεβάτι την προηγούμενη νύχτα, σ' έναν κόσμο που είχε γίνει φασιστικός, χωρίς να το πάρουμε είδηση».

– Άρθουρ Κάισερ-

Ακριβώς όπως υπογραμμίζαμε και σε προηγούμενες τοποθετήσεις μας, τα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό αποτελούν το φυτώριο για την ανάπτυξη του νεοναζισμού. Χθες στη Θεσσαλονίκη υπό την κάλυψη και την απροκάλυπτη υποστήριξη της αστυνομίας οι “αγνοί πατριώτες” που συμμετείχαν στο συλλαλητήριο κάνανε πογκρόμ εναντίον μεταναστών στο κέντρο της πόλης. Ενώσω η μισή αστυνομική δύναμη της πόλης είχε αποκλείσει την κατάληψη «Mundo Nuevo» και την αντιφασιστική συγκέντρωση 100 περίπου συντρόφων, καθώς επίσης και άλλες καταλήψεις και χώρους αγώνα, η άλλη μισή δύναμη συνόδευε τους 150 φασιστοχούλιγκανς, ώστε να επιτεθούν σε μετανάστες στην Ροτόντα και να σπάσουν κατάστημα στο οποίο κατέφυγαν για να προστατευτούν, έπειτα ανενόχλητοι ασφαλώς χτύπησαν μετανάστες στην Αριστοτέλους και στο κλείσιμο της μέρας αποφάσισαν να βεβηλώσουν και το μνημείο του Ολοκαυτώματος των Εβραίων της Θεσσαλονίκης.

Την Παρασκευή 29 Ιούνη στις 19.00 με αφορμή μια εκδήλωση που κάνουν στο δημαρχείο οι κυβερνητικοί παλιότσι του ΣΥΡΙΖΑ που υπογράφουν τα μνημόνια το ένα πίσω από το άλλο και πρωτοστατούν στην εξυπηρέτηση των ντόπιων και διεθνών συμφερόντων του κεφαλαίου, της Ε.Ε. και των Νατοϊκών σχεδιασμών, εθνικιστικοί κύκλοι καλούν εκ νέου σε συγκέντρωση στο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης.

Δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να ξυπνήσουμε σε μια πόλη που θα έχει μετατραπεί ήδη σε φασιστικό στρατόπεδο υπό τον έλεγχο των συμμοριών ένστολων και μη. Δεν υπάρχει περίπτωση να σιωπήσουμε, δεν υπάρχει περίπτωση στο μέγεθος των δυνάμεών μας να επιτρέψουμε το τσογλανότσουρμιο να σεργιανάει στην πόλη τρομοκρατώντας τους αδύναμους. Είναι πλέον για εμάς παραπάνω από φανερό ότι μόνο η μαζική παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος δημόσια και ανοιχτά με συγκεντρώσεις και σκληρό αγώνα μπορεί να υψώσει ανάχωμα στις φασιστικές ορδές οι οποίες συνεπικουρούμενες από τις δυνάμεις της Αστυνομίας και τους ακροδεξιούς νοικοκυραίους καταλαμβάνουν δημόσιο χώρο και προβαίνουν σε επιθέσεις, όπως αυτή στην Libertatia και χθες σε δεκάδες μετανάστες. Θα πρέπει να υψωθεί μαζικό ανάχωμα στον εθνικιστικό παροξυσμό και τη φασιστική απειλή που βάζει στο στόχαστρο τους μετανάστες, τους αναρχικούς, τους κοινωνικούς αγωνιστές, τους ομοφυλόφιλους, τους Εβραίους, τους αλλόδοξους και γενικά τους αδύναμους και τους διαφορετικούς.

Καλούμε όλες τις δυνάμεις του αντιφασιστικού κινήματος, όλες τις δυνάμεις του αγώνα σε συγκέντρωση στην Καμάρα στις 18.30 ενάντια στα ρατσιστικά πογκρόμ και τη φασιστική απειλή που επωάζεται στην Θεσσαλονίκη. Στον δρόμο θα κριθεί το δίκιο.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ, ΟΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ ΚΙ ΟΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό-Μαύρο & Κόκκινο, μέλος ΑΠΟ-ΟΣ

Όλοι στα αντιφασιστικά μπλόκα. Περιφρούρηση γειτονιάς την Τετάρτη 27 Ιούνη, 5μ.μ. Τοσίτσα με Φιλίππου (Mundo Nuevo)

Αν οι νεοναζί απέδειξαν με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα μπροστά στα μάτια του πλέον αόμματου τι εννοούν όταν μιλάνε για εκκαθαρίσεις, τότε ο εθνικός κορμός απέδειξε με την πυρπόληση της Libertatia τον Γενάρη ποιος είναι ο εχθρός του, οι αγωνιστές οι καταπιεσμένοι, οι φτωχοί.

Δεν χωρά καμία αμφιβολία ότι ο εσμός που επανεμφανίστηκε και την προηγούμενη Κυριακή, αν και εμφανώς περιορισμένος

αριθμητικά, δεν αποτελεί τίποτε παραπάνω από το θερμοκήπιο στο οποίο θα φυτρώσουν οι νεοναζί του επόμενου διαστήματος.

Τα πατριωτικά συνθήματα τύπου “δεν θα γίνει Έλληνας ποτέ Σκοπιανέ” είναι το συνθηματικό φόντο νέων δολοφονιών. Δεν ξεχνάμε άλλωστε πως μέσα από το “δεν θα γίνει Έλληνας ποτέ Αλβανέ” στήθηκε το πογκρόμ ενάντια στους Αλβανούς το 2004, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα τα τάγματα εφόδου του συνασπισμού νοικοκυραίων-πατριωτών και φασιστών να σκοτώσουν δυο Αλβανούς. Τους ίδιους βέβαια που εκείνη την περίοδο σκοτώνονταν σε δεκάδες στα ολυμπιακά έργα για να εξασφαλίσει την αίγλη ο εθνικιστικός κρετινισμός των “αυτοχθόνων”.

Το ίδιο εθνικιστικο-φασιστικό σινάφι θέλει να επισκεφτεί τη γειτονιά μας την Τετάρτη 27 Ιούνη με κείμενο που καλεί σε συγκέντρωση στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Εμείς καλούμε σε περιφρούρηση ολόκληρης της γειτονιάς στην οποία μένουμε, κινούμαστε πολιτικά και δομούμε τις κοινωνικές μας σχέσεις, υπερασπιζόμαστε τον

δημόσιο χώρο από το δηλητήριο του φιδιού που επωάζεται στοργικά στις αγκάλες του ρατσιστικού πλήθους της πόλης του Άνθιμου και του παραράτου.

Στήνουμε μπλόκο στη διασταύρωση των οδών Φιλίππου και Τοσίτσα (Mundo Nuevo) στηρίζοντας και συμμετέχοντας την περιφρούρηση της γειτονιάς μας.

Οι βρυκόλακες του εθνικισμού να επιστρέψουν στις τρύπες τους.

Ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο, τους διακρατικούς ανταγωνισμούς και τους Νατοϊκούς σχεδιασμούς καλούμε όλο τον κόσμο που δεν θέλει να επιτρέψει την ισχυροποίηση του εθνικιστικού/φασιστικού μπλοκ, τους εργαζόμενους και τους ανέργους, τη νεολαία και τις οργανώσεις της, τις πολιτικές συλλογικότητες και οργανώσεις και τα σωματεία να υποστηρίξουν έμπρακτα την περιφρούρηση στο Άνω Κέντρο.

Όλοι στα αντιφασιστικά μπλόκα ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΙΟΥΝΗ 5Μ.Μ. Τοσίτσα με Φιλίππου (Mundo Nuevo)

Κατάληψη Mundo Nuevo

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟ ΥΨΩΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ

Στις 16 Ιουνίου καλεί η Χρυσή Αυγή στα γραφεία της στη Θεσσαλονίκη πορεία για το Μακεδονικό ζήτημα. Οι νεοναζι επιχειρούν αφενός να αντλήσουν υπεραξία από την ανακίνηση του ζητήματος, αφετέρου να βρουν συμμάχους, ώστε να αποπειραθούν τη νομιμοποίηση της συμμορίας τους.

Ταυτόχρονα διαγκωνίζονται και με άλλα σχέδια της ακροδεξιάς ώστε να κρατήσουν τον ρόλο της "εμπροσθοφυλακής" του εθνικιστικού εσμού.

Διάφορες, ανοικτά φασιστικές γκρούπες στη Θεσσαλονίκη έχουν επιχειρήσει το τελευταίο διάστημα να βρουν κοινωνικά ερείσματα μέσα από την εκκλησία, τους ποντιακούς συλλόγους και άλλους φορείς, ώστε να χύσουν όσο το δυνατόν απρόσκοπτα το φασιστικό δηλητήριο τους στις φλέβες της κοινωνίας και να βρουν χώρο για να επιτεθούν σε καταπιεσμένους, ομοφυλόφιλους, μετανάστες και κοινωνικούς αγωνιστές, όπως επίσης και στις δομές του κινήματος. Κορυφαίο παράδειγμα αποτελεί η πυρπόληση της κατάληψης Libertatia τον περασμένο χειμώνα.

Οι εθνικιστές και οι φασίστες επιχειρούν να βγουν στον αφρό των ημερών χρησιμοποιώντας το Μακεδονικό ζήτημα. Η νατοϊκή λύση που κατατίθεται με στόχο τον καπιταλιστικό εκσυγχρονισμό της Βόρειας Μακεδονίας και την πρόσδεσή της στο δυτικό άρμα από τη μία πλευρά και την αναβάθμιση οικονομική και γεωπολιτική της Ελλάδας, σημαίνει την εμπλοκή ακόμη πιο έντονα των 2 χωρών στα πολεμικά σχέδια της Δυτικής συμμαχίας και την περαιτέρω εξαθλίωση των δύο λαών. Οι φασίστες χρησιμοποιούν τη συμφωνία για να αναπτύξουν την ατζέντα τους η οποία περιλαμβάνει ακόμα και προσκλήσεις σε πραξικόπημα. Ας ,η γελιόμαστε όμως ο μόνος που πραγματικά απειλείται από τους φασίστες είναι οι αδύναμοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες κι όχι φυσικά το χέρι που τους τάζει

το κράτος και το πολιτικό προσωπικό της καπιταλιστικής διαχείρισης.

Αποφασίσαμε να μην αφήσουμε αυτή τη νέα πρόκληση αναπάντητη. Καλούμε σε αντιφασιστική και αντιεθνικιστική συγκέντρωση το Σάββατο 16/6 στις 18.00 στο άγαλμα βενιζέλου. Σε αυτήν τη συγκέντρωση καλούμε ανθρώπους από όλο το φάσμα του κινήματος αντίστασης στον φασισμό, νεολαϊούς, εργατικά σωματεία, πολιτικές ομάδες και συλλογικότητες, αντιφασιστικές συσπειρώσεις.

Να συγκροτήσουμε το απαραίτητο αντιφασιστικό ανάχωμα που δεν θα επιτρέψει την ανάπτυξη του φασιστικού σχεδίου. Γιατί μπορεί σήμερα ο εθνικισμός να βάζει στο στόχαστρο τους μετανάστες και τους κοινωνικούς αγωνιστές ο πολιτικός ορίζοντας όμως που επικαλείται, αυτός της δικτατορίας, της μόνιμης εξαίρεσης του σοβινισμού και της επεκτατικότητας εμπλέκει το σύνολο της κοινωνίας σε εμπόλεμες καταστάσεις, όπως αυτές που επιλέγει το κεφάλαιο όταν δεν μπορεί να επεκταθεί περισσότερο με τα συμβατικά μέσα.

Οι διακρατικές συμφωνίες αποσκοπούν στην περαιτέρω εκμετάλλευση των λαών και στις δύο πλευρές των συνόρων. Μόνη ελπίδα η αντιφασιστική ένωση των λαών και η αντίστασή τους απέναντι στο κράτος, τον φασισμό, τον εθνικισμό, τον πόλεμο και το σύστημα που τα γεννά.

Βρισκόμαστε στο δρόμο για να αντιταχθούμε στα εθνικιστικά παραλήρηματα, για να παλέψουμε για μια ζωή ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας,

**ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ
Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ & ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ
Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΕ ΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, 16/6, 18:00**

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ VOLUNTAD ANTIFASCISTA

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΡΩΗΝ ΠΙΚΠΑ

Η ανακίνηση του Μακεδονικού ζητήματος αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για τις φασιστικές και νεοναζιστικές γκρούπες να επανεμφανιστούν στο κεντρικό πολιτικό πεδίο και να διοικηθούν εντός του κοινωνικού συνόλου τον ρατσισμό και την μισαλλοδοξία. Μέσα σε αυτό το κοινωνικό-πολιτικό πλαίσιο και έχοντας την κάλυψη των συλλαλητηρίων, ξεκινάει – μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα – μια σειρά επιθέσεων σε καταλήψεις, στέκια και ελεύθερους κοινωνικούς χώρους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η επίθεση στο Ε.Κ.Χ Σχολείο και ο εμπρησμός της κατάληψης Libertatia στην Θεσσαλονίκη, η επίθεση στο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός, η αποτυχημένη απόπειρα εμπρησμού της Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 στην Αθήνα, η δολοφονική επίθεση στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο Φαβέλα στον Πειραιά καθώς και πολλές άλλες επιθέσεις.

Την Κυριακή 24 Ιουνίου στα πλαίσια της εθνικιστικής συγκέντρωσης στο Μαξίμου, πραγματοποιείται επίθεση στην παρέμβαση αλληλεγγύης των Τούρκων αγωνιστών – που πραγματοποιούνταν στο Σύνταγμα – για τον απεργό πείνας Τουργκούτ Καγιά. Στη συνέχεια, αποκωρώντας από την εθνικιστική συγκέντρωση, μια οργανωμένη γκρούπα νεοναζι προσεγγίσαν την κατάληψη πρώην ΠΙΚΠΑ στα Άνω Πετράλωνα την ώρα που λάμβανε χώρα η Ανοικτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων – Θησείου – Κουκακίου και επιτέθηκαν με πέτρες, σιδερέιες και μολότοφ. Μια επίθεση που μας φέρνει έντονα μνήμες με αυτήν που δέχτηκε και το Στέκι

Αντίπνοια τον Ιούνιο του 2008.

Ο κόσμος που βρίσκονταν εκείνη την ώρα εντός του κυρίου απέκρουσε την επίθεση των φασιστών, ενώ κατά την διάρκεια της συμπλοκής τραυματίστηκε στο κεφάλι ένας σύντροφος. Αμέσως μετά τα νεοναζι καθάρματα φτάνουν στον ΗΣΑΠ Πετραλώνων, έχοντας την πλήρη κάλυψη της αστυνομίας, τραμπουκίζοντας πρόσφυγες/μετανάστες ενώ παράλληλα οι μπάτσοι προσαγάγουν έξι αντιφασίστες που προσπάθησαν να προσεγγίσουν τα παρακρατικά αποβράσματα. Λίγες μόνο ώρες μετά την δολοφονική επίθεση πραγματοποιείται πορεία γειτονιάς στα Άνω Πετράλωνα από περίπου 200 αντιφασίστες/στριες.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΦΑΣΙΣΜΟ ΘΑ ΣΤΑΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ
ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ**

Απέναντι στον φασισμό και στον πόλεμο που επιβάλλεται από την κυρίαρχη οικονομική και πολιτική ελίτ, ο κόσμος του αγώνα οφείλει να αντιπαρατεθεί οργανωμένα και μαζικά σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο, ώστε να σπάσει τον μονόλογο που επιδιώκει να προωθηθεί από την εξουσία και να βάλει αναχώματα στην επέλαση κράτους και κεφαλαίου. Αυτό πέτυχαν οι σύντροφοι/σες που στάθηκαν απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια σε Θεσ/νίκη και Αθήνα, θέτοντας ως πρόταγμα τον διεθνισμό και τους κοινούς αγώνες των από τα κάτω όλου του κόσμου για την κατάργηση των επίπλαστων διαχωρισμών.

Απέναντι στις κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις που στοχεύουν στον κόσμο του αγώνα, οργανώνουμε την κινηματική μας αυτοάμυνα που θα βάλει εμπόδιο στους σχεδιασμούς του κόσμου της εξουσίας. Συνεχίζουμε να υπερασπιζόμαστε συλλογικά και μαχητικά τις δομές του αγώνα που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι των αυτοοργανωμένων και αδιαμεσολάβητων κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Μέσα σε περιόδους συστημικής κρίσης είναι ολόένα και πιο επιτακτική η ανάγκη της οργάνωσής μας στην βάση σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας. Απέναντι στην φτώχεια και στην εξαθλίωση, η μόνη ρεαλιστική λύση των καταπιεσμένων και των εκμεταλλευόμενων είναι η κοινωνική και ταξική αντεπίθεση. Έχοντας ως όραμα την κοινωνική επανάσταση, πορευόμαστε στον δρόμο για την ολοκληρωτική συντριβή του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας που θα βασίζεται στις αρχές της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

**ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ
ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ
ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΚΡΑΤΟΣ – ΑΦΕΝΤΙΚΑ – ΦΑΣΙΣΤΕΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/6 ΠΛ.ΜΕΡΚΟΥΡΗ 19:00**

Αναρχικό – Αντιεξουσιαστικό Στέκι Αντίπνοια

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ – ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΝΑ ΠΡΟΤΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ & ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ευαγγελίζεται την περιβόητη έξοδο από τα μνημόνια τον ερχόμενο Αύγουστο, συνεισφέροντας τη γενικευμένη επίθεση στην εργατική τάξη. Με πρόσχημα, λοιπόν, την επιστροφή στην ομαλότητα γινόμαστε μάρτυρες της πλήρους εξαθλίωσης των από τα κάτω με πιο τρανταχτά παραδείγματα το σπάσιμο των συλλογικών συμβάσεων, την άρση του

κεφαλαίου στα κατώτερα στρώματα βαθαίνει, η συνέχεια του πολυνομοσχεδίου που ψηφίστηκε το χειμώνα είναι η σύναψη της «Κοινωνικής Συμμαχίας» από τη ΓΣΣΕ και ΑΔΕΔΥ με εργοδοτικούς, επιστημονικούς και άλλους φορείς της χώρας. Αυτό που ήταν ανέκαθεν γνωστό ότι δηλαδή η ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ και ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός καμία σχέση δεν θα μπορούσαν ποτέ να έχουν με τους αγώνες των από τα κάτω, καθώς εκπροσωπούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της άρχουσας τάξης, επιβεβαιώθηκε με τη στάση τους στο δημοψήφισμα τον Ιούλιο του 2015 και έρχεται να κατοχυρωθεί μέσω αυτής της συμφωνίας.

Η λεγόμενη «Κοινωνική Συμμαχία» επιχειρεί να αφοπλίσει τους εργαζόμενους, στερώντας τους ένα ακόμη όπλο τους απέναντι στην εκμετάλλευση των αφεντικών, την απεργία, καθώς με την ισχύ της οι απεργίες καλούνται πλέον και από τους εργοδότες. Μάλιστα η συγκεκριμένη απεργία στις 30/05 περιλαμβάνει και το αίτημα της υπερφορολόγησης σύμφωνα με το οποίο αίτημα επιβαρύνονται οι καταστηματάρχες, δηλαδή τα αφεντικά, και όχι η κοινωνική βάση και οι εκμεταλλευόμενοι. Το πλαίσιο της «κοινωνικής συμμαχίας» είναι βασισμένο στο τρίπτυχο εθνική ανάπτυξη-κοινωνική ειρήνευση-ταξική συνεργασία, καθώς εντάσσεται στα πλαίσια της αφήγησης «όλοι μαζί να σώσουμε τη χώρα», εξαλείφοντας τις ταξικές διαφορές των αφεντικών με τους εργάτες, και δημιουργώντας σύγχυση σε σχέση με τη στάση των από τα κάτω. Η κίνηση αυτή της κυβέρνησης με την ψήφισμα του πολυνομοσχεδίου έρχεται να συμπληρωθεί από τους συνδικαλιστικούς γραφειοκρατικούς φορείς της χώρας με σκοπό είτε να ενσωματώσουν είτε να αδρανοποιήσουν τις ταξικές αντιστάσεις και διεκδικήσεις των από τα κάτω.

Η μόνη λύση για να αντιπαλέψουμε αποτελεσματικά αυτήν την κατάσταση διαφαίνεται κάθε μέρα και πιο καθαρά. Μέσα από αδιαμεσολάβητους, αντιεραρχικούς και ακηδεμoneυτους αγώνες από τα κάτω, με σωματεία βάσης που οργανώνονται πέρα και ενάντια από τη γραφειοκρατία, με την σύνδεση και τη συνολικοποίηση των κοινωνικών αγώνων μπορούμε να περάσουμε στην αντεπίθεση, ενάντια την εκμετάλλευση και την καταπίεση, να παλέψουμε για να εδραιώσουμε τις κοινωνικές και ταξικές μας αντιστάσεις. Να μη αφήσουμε το κράτος και το κεφάλαιο να καπηλευτούν κεκτημένα αιματοβαμμένων εργατικών αγώνων!

**ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΞΑΝΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ!
ΑΚΗΔΕΜΟΝΕΥΤΟΙ ΤΑΞΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ
ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΜΑΙΟΥ, 11:00, ΚΑΜΑΡΑ**

**Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο»
Μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης |
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

θώρου εργασίας και τη νομιμοποίηση των συμβάσεων εκ περιτροπής, μέχρι τις συνθήκες επισφάλειας που επικρατούν σε όλους τους κλάδους εργασίας, τα εικονικά νούμερα της ανεργίας που ξεπερνούν κατά πολύ το 43% στους νέους και τα ψίχουλα που πετάει ο ΣΥΡΙΖΑ με τα προγράμματα VOUCHER και τις ολιγόμηνες συμβάσεις εργασίας για να χρυσώσει το χάπι. Το αποκορύφωμα αυτών, το τελευταίο πολυνομοσχέδιο που ήρθε να παρανομοποιήσει τις απεργίες απαιτώντας πλέον όχι το 1/5 αλλά το 1/2 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών για την κήρυξη τους, κάνοντάς τες αδύνατες να πραγματοποιηθούν. Ταυτόχρονα βλέπουμε να εφαρμόζονται και οι «μεταρρυθμίσεις» περί εργατικών ατυχημάτων σύμφωνα με τις οποίες, σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος, το κόστος αποζημίωσης βαραίνει τον εργοδότη μόνο εφ' όσον αποδειχτεί ότι υπήρχε δόλος από μέρους του. Η εντατικοποίηση των συνθηκών εργασίας γίνεται ολοένα πιο αντιληπτή με τα εργατικά ατυχήματα να αυξάνονται, με τελευταίο παράδειγμα αυτό της δολοφονίας του 32χρονου εργάτη στην Λάρισα που πρώτα ακρωτηριάστηκε εν ώρα εργασίας και κατέληξε δυο μέρες μετά τον τραυματισμό του.

Συγκεκριμένα η εργοδοτική τρομοκρατία διαφαίνεται καθαρά σε πολλούς από τους αγώνες που έδωσε και δίνει καθημερινά το εργατικό και το κοινωνικό κίνημα, όπως οι απολυμένοι του Market In στα Πάννενα, η εκδικητική απόλυση στο Αromalab στη Θεσσαλονίκη, η μη καταβολή δεδουλευμένων στον απολυμένο του Σαραφιανού και η δίωξη των μελών του ΣΣΜ Αθήνας με τις κατηγορίες για ηθική και φυσική αυτοργία σε εκβιασμό και απόπειρα πρόκλησης βλάβης στις επιχειρήσεις Σαλαντιν-Βοτανοπώλειο, επιχειρώντας ουσιαστικά να ποινικοποιήσουν τον συνδικαλισμό. Τελευταία εργοδοτική αυθαιρεσία αποτελεί η μη καταβολή δεδουλευμένων στην ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ σε πάνω από 40 εργαζόμενους που έχουν προβεί σε επίσκεψη εργασίας από τις 28/3.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια και όσο η επίθεση του κράτους και του

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ – ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΕΣ & ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Η καλεσμένη απεργία στις 30 Μάη από ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ καθώς και από την "κοινωνική συμμαχία" δηλαδή μια ξεκάθαρη συμμαχία με τα αφεντικά, δεν είναι για εμάς τίποτα άλλο παρά μια επίθεση στην εργατική τάξη. Η ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ έχοντας την πρωτοκαθεδρία στους χώρους εργασίας, ελλείψει ισχυρών αυτοοργανωμένων επαναστατικών σωματείων βάσης, αποτελούν τον κύριο εκφραστή-διαχειριστή των εργασιακών κεκτημένων και δικαιωμάτων. Δε μπορούμε παρά να εναντιωθούμε στο ενδοσυστημικό ρόλο τους, ο οποίος δεν είναι άλλος απ' το να διατηρούν την πολυπόθητη

για τα αφεντικά κοινωνική ειρήνη, διοργανώνοντας απεργίες που αδυνατούν να πάρουν ριζοσπαστικό επαναστατικό χαρακτήρα και να αποτελέσουν πραγματική απειλή.

Προβάλλει επιτακτική λοιπόν η ανάγκη της επαναστατικής οργάνωσης της εργατικής τάξης. Με εργατικά συμβούλια και αυτοοργανωμένα σωματεία βάσης ενάντια στη λογική της εκπροσώπησης και της ανάθεσης.

Εμείς δηλώνουμε ξεκάθως πως στις 30 Μαΐ απεργούμε, άλλα όχι στο πλευρό τους, απέναντί τους.

**ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: 30 ΜΑΗ, 11.00, ΚΑΜΑΡΑ**

Libertatia, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό

Το μόνο πραγματικό δίλημμα της εποχής μας είναι ΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ Ή ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (με αφορμή την ψήφιση των προσπατούμενων μέτρων στις 14/6)

Την Πέμπτη 14 Ιούνη επικυρώνονται από την βουλή μια σειρά αντικοινωνικών και αντιεργατικών μέτρων. Στο πλαίσιο της κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης οι συμφωνίες του ελληνικού κράτους με την Ε.Ε. και το ΔΝΤ, τα μνημόνια και ένα πλήθος μέτρων είναι πλέον νόμοι του κράτους, τα νέα εργαλεία εκμετάλλευσης, καταπίεσης και ελέγχου της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας από τα οικονομικά και τα πολιτικά αφεντικά. Η παρούσα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτελεί τον καλύτερο εκπρόσωπο και εκφραστή τόσο αυτής της συνολικής επίθεσης όσο και της κυρίαρχης κρατικής αντίληψης για “ταξική συνεργασία”, “κοινωνική ειρήνευση” και “εθνική ενότητα”.

Σε αυτήν την κατεύθυνση της ταξικής συνδιαλλαγής και συνεργασίας με τα αφεντικά είναι που κινείται και η τελευταία αντιδραστική πρωτοβουλία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για τη δημιουργία της “κοινωνικής συμμαχίας”, ενός κοινού μετώπου με τα αφεντικά μας. Η επιχείρηση απαξίωσης της απεργίας από τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, που κήρυξαν απεργία στις 30 Μάη από κοινού με εργοδοτικές ενώσεις, δεν είναι

τυχαία καθώς έρχεται ως συνέχεια της επίθεσης που εξαπέλυσαν τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά στις αρχές του έτους καθιστώντας την απεργία σχεδόν αδύνατο να κηρυχθεί από τα ταξικά σωματεία στη βάση.

Για όλους εμάς τους εργαζόμενους, άνεργους, νεολαίους, ντόπιους και μετανάστες είναι απαραίτητο το ξεπέραςμα κάθε απογοήτευσης και πτοπαθείας, είναι απαραίτητη η συμμετοχή και η οργάνωσή μας σε κάθε κοινωνικό χώρο, σε κάθε χώρο εκμετάλλευσης. Ότι έχουμε να κερδίσουμε εμείς, οι από τα κάτω του κόσμου, θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων μας. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μία κάστα εξουσιαστών, και η παγκόσμια κοινωνική επανάσταση για ένα νέο κόσμο κοινοκτημοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλεζόμενων.

**ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΕΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ
– ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Σύνταγμα, απεργία 30 Μάη

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΣΠΙΤΙ ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΟΥΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥΣ

Το μεσημέρι της Τετάρτης 16 Μάη πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση ενάντια στους πλειστηριασμούς στην Πλ. Γεωργίου. Στη συνέχεια 20-25 σύντροφοι και συντρόφισσες κατευθυνθήκαμε προς το συμβολαιογραφικό γραφείο της Αθηνάς Ραβαζούλα. Εκεί, ενώ στην πόρτα υπήρχαν κάποιοι καπελάκηδες, επιχειρήσαμε να μπούμε στο συμβολαιογραφείο με αποτέλεσμα να επέμβει μια διμοιρία και να σταθεί ακριβώς μπροστά μας. Έπειτα, κάναμε άλλη μια προσπάθεια να μπούμε στην πολυκατοικία, όπου στεγάζεται το γραφείο, με αποτέλεσμα να δεχτούμε την επίθεση της αστυνομίας. Από την πλευρά μας, πραγματοποιήσαμε μια συμβολική κίνηση με στόχο την ανάδειξη μιας άλλης αντίληψης αγώνα ενάντια στον παραγοντισμό και τη διαμεσολάβηση που για ορισμένους φαντάζει η μόνη προοπτική σήμερα. Είμαστε πεπεισμένοι πως η μόνη αποτελεσματική λύση βρίσκεται στις ίδιες μας τις δυνάμεις, στους μαζικούς και μαχητικούς αγώνες και όχι στα χέρια κάποιων παραγόντων που θα διαπραγματεύονται και θα αποφασιίζουν για εμάς.

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 17 Μάη, πραγ-

ματοποιήθηκε ξανά συγκέντρωση περίπου 70 ατόμων μπροστά στο συμβολαιογραφείο. Χωρίς να είναι πλήρως

εξακριβωμένο, το προηγούμενο βράδυ, υπό την πίεση του κινήματος και τις αλληπάλληλες συγκεντρώσεις και επιθέσεις στο γραφείο της, το γνωστό κοράκι βρέθηκε στην ανάγκη είτε να ακυρώσει τον πλειστηριασμό είτε να τον υλοποιήσει από κάποια άγνωστη τρύπα, έξω από το γραφείο της. Προς το τέλος της συγκέντρωσης πραγματοποιήθηκε συμβολική επίθεση με κόκκινα χρώματα προς τους μπάτσους που φυλάνε τα αφεντικά τους (τους τραπεζίτες και το κράτος δηλαδή) και προς την είσοδο των γραφείων.

Την Τετάρτη 4/7 πραγματοποιήσαμε συμβολική παρέμβαση με κόκκινες μπιγίτσες στην τράπεζα Πειραιώς στην Πλατεία Όλγας, σε μια προσπάθεια κατάδειξης των υπευθύνων (μαζί με το κράτος) για τους πλειστηριασμούς της λαϊκής κατοικίας.

Από την πλευρά μας, καλούμε τον κόσμο του αγώνα σε επαγρύπνηση για τις επερχόμενες κινυποποιήσεις, όπου επιχειρείται η υφαρπαγή του κοινωνικού πλούτου στην περιοχή μας και δηλώνουμε ότι θα σταθούμε με κάθε τρόπο απέναντι στο κράτος και τους μηχανισμούς του στην προσπάθεια λεηλασίας της λαϊκής κατοικίας. Η στέγαση, όπως και η πρόσβαση σε βασικά κοινωνικά αγαθά (ρεύμα, νερό, υγεία, παιδεία) είναι αδιαπραγμάτευτα δικαιώματα και θα τα υπερασπιστούμε απέναντι στο κράτος το οποίο χτυπώντας για μια ακόμα φορά τα κατώτερα και πιο φτωχοποιημένα κοινωνικά στρώματα επιβεβαιώνει το διαχρονικά αντικοινωνικό του ρόλο.

Ειδικά σε μια περίοδο που τα αφεντικά και οι ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες προω-

θούν την διαταξική συνεργασία μέσω της “κοινωνικής συμμαχίας”, επιμένουμε πως ο μόνος δρόμος για να καταφέρουμε να απαντήσουμε στην επίθεση που εξαπολύουν το κράτος, οι τράπεζες και τα αφεντικά είναι ο δρόμος των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές τους ανάγκες, πρέπει να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους, να οργανωθούν και να αγωνιστούν, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, μακριά από κάθε λογής διαμεσολάβηση και παραγοντισμούς. Σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που αναπόφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος. Πλέον γίνεται αντιληπτό ότι οι από τα κάτω της κοινωνίας, δεν μπορούν πια να έχουν καμία εμπιστοσύνη και δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από τους κάθε λογής επίδοξους διαχειριστές και διαμεσολαβητές της κοινωνικής οργής. Ο μόνος δρόμος για την κατάργηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης είναι οι αυτοοργανωμένοι, ακηδεμόνευτοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες της βάσης, για τη συνολική ρήξη με το σάπιο σύστημα και την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

αναρχική ομάδα “Δυσήνιος Ίππος” μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

Ενημέρωση για την Κυριακάτικη απεργία

Αθήνα

Την Κυριακή 15 Ιούλη 2018, στο πλαίσιο της πανελλαδικής απεργίας στο εμπόριο για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης αργίας, ως Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια, προχωρήσαμε σε μια ακόμα απεργιακή κινητοποίηση στο κέντρο της Αθήνας. Πιο συγκεκριμένα, από πολύ νωρίς το πρωί και μέχρι τις 2.30μμ είμαστε στην Ερμού, στο ύψος της Πλ. Καπνικαρέας και προχωρήσαμε σε απεργιακές περιφρουρήσεις στα καταστήματα ZARA, BENETTON, BERSHKA, STRADIVARIUS και ENERGIERS. Παράλληλα, απεργιακή περιφρούρηση γινόταν και στο Public Συντάγματος. Κατά τη διάρκεια της κινητοποίησής μας αυτής μοιράζαμε σε συναδέλφισσες και συναδέλφους στον κλάδο του εμπορίου -με μέρος των οποίων γίνονταν και διάφορες συζητήσεις- καθώς και στους διερχόμενους την απεργιακή ανακοίνωση του Συντονιστικού δράσης. Παράλληλα, είχαμε αναρτήσει πανό στα καταστήματα όπου γίνονταν οι απεργιακές περιφρουρήσεις και σε διάφορα άλλα σημεία του εμπορικού πεζόδρομου.

Μέσα στις προηγούμενες ημέρες είχαν πραγματοποιηθεί και πάλι εξορμήσεις σε καταστήματα της ευρύτερης περιοχής και σε άλλες γειτονίες, με μοίρασμα ανακοινώσεων και συζητήσεις με συναδέλφισσες και συναδέλ-

φους, καθώς και με αφισοκολλήσεις.

Σημειώνουμε ότι η Κυριακή 15 Ιούλη ήταν μια ακόμα Κυριακή με τα μαγαζιά ανοιχτά σε πανελλαδικό επίπεδο (βλ. «8 Κυριακές»). Παράλληλα, βέβαια, η Κυριακή αυτή βρίσκεται σχεδόν στο μέσο της περιόδου Μάρ-Οκτώβρη κατά την οποία οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι στα καταστήματα του δήμου Αθήνας και σε άλλες περιοχές που χαρακτηρίστηκαν ως «τουριστικές» βιώνουν την τρομοκρατία του να καλείσαι να δουλεύεις κάθε Κυριακή (βλ. «32 Κυριακές»).

Ενάντια στην ολοένα εντεινόμενη εργοδοτική ασυδοσία, τρομοκρατία και εκδικητικότητα, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

**ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ 32, ΟΥΤΕ 8!
ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ!
ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ!
Η ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΘΗΚΕ,
ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ**

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια

Θεσσαλονίκη

Την Κυριακή 10/6 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Την απεργιακή κινητοποίηση στήριξαν ο συντονισμός ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας μαζί με σωματεία βόας καθώς και εμείς ως πολιτική ομάδα, ως συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό Libertatia. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης πραγματοποιήθηκαν αποκλεισμοί στα καταστήματα Marks & Spencer, Stradivariou και Zara. Υπήρξε επικοινωνία με τους εργαζόμενους καθώς και με τους περαστικούς και τους καταναλωτές οι οποίοι ήταν λίγοι, με θετική ανταπόκριση. Ωστόσο δεν έλειψε και η παρουσία επιθετικών συμπεριφορών από καταναλωτές. Συγκεκριμένα ένας εμφανιζόμενος ως καταναλωτής που του "αφαιρείται" το δικαίωμά του στην αγορά επιτέθηκε στους συντρόφους που πραγματοποιούσαν τον αποκλεισμό και χτύπησε (όχι σοβαρά) 2 από αυτούς, ενώ έφτυσε τα κείμενα του σωματείου ΕΜΠΑΡΚΟ. Ο "διαμαρτυρόμενος" καταναλωτής τελικά είναι γνωστός φασίστας της πόλης. Έχει κάνει εμφανή την παρουσία του σε αρκετές ακροδεξιές συγκε-

ντρώσεις (Ωραιόκαστρο, Λ. Πύργου). Επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά το πώς ο φασισμός κάνει πλάτες στον καπιταλισμό και το σύστημα που τον θρέφει. Στέλνοντας το μακρύ του χέρι, λοιπόν, ο καπιταλισμός χτυπάει εργατικές κινητοποιήσεις. Στη συνέχεια συγκεντρώθηκαν οι συναγωνιστές από τα σωματεία και τον συντονισμό στο σημείο της επίθεσης, ενώ ο καταναλωτής - φασίστας συνέχισε με απειλές προς όλους και στοχοποιώντας μια συντρόφισσα, ενώ κλείστηκε μέσα στα Zara ώστε να προστατεύσει τον εαυτό του. Αυτές οι συμπεριφορές φυσικά δεν μας ξαφνιάζουν.

Εμείς δηλώνουμε πως θα είμαστε εκεί κάθε Κυριακή και θα στηρίζουμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

**Δούλο των αφεντικών σε θέλει ο φασισμός -
οργάνωση αντιφασιστική αγώνας ταξικός**

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Libertatia, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό

Την Παρασκευή 18 Μάη ο Συντονισμός Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερες μετακινήσεις στήριξε και συμμετείχε στη συγκέντρωση στο σταθμό του Μετρό Κατεχάκη και τη διαδήλωση προς το υπουργείο Μεταφορών που είχε καλέσει η Πρωτοβουλία Φοιτητών/τριών για τις ελεύθερες μετακινήσεις.

Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν περίπου 150 συναγωνιστές και συναγωνίστριες. Εκτός από το πανό της Πρωτοβουλίας υπήρχαν τα πανό του Ταξικού Μετώπου - Πρωτοβουλία εργαζομένων στις συγκοινωνίες, των ελευθεριακών σχημάτων Αθήνα - Πειραιά & αυτόνομων σχημάτων ΕΜΠ και της αναρχικής φοιτητικής συνέλευσης "Αροδαμός".

Την Παρασκευή 29 Ιούνη, πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση - παρέμβαση έξω από τα γραφεία του ΟΑΣΑ. Με μοίρασμα κειμένων, τρικάκια και αφίσες περίξ των γραφείων επισημάναμε τον κεντρικό ρόλο που έχει ο ΟΑΣΑ στο σχεδιασμό για την επιβολή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και το κλείσιμο των μπαρών, στην όξυνση των ελέγχων και των αποκλεισμών, καθώς επίσης θέλαμε να καταδείξουμε τον εκδικητικό χαρακτήρα της επιβολής προστίμων αλλά και την επιδίωξη οικονομικής εξόντωσης όσων «τολμάνε» να μην αγοράζουν εισιτήριο.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης τοποθέτησαμε πανό του ΣΕΣΕΕΜ, του Ταξικού Μετώπου και της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατισίων.

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΓΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΘΥΣΙΕΣ - ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

"...Εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες και επιβάτες αντιστεκόμαστε από κοινού στην εφαρμογή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και του κλείσιματος των μπαρών. Απέναντι στην επιδίωξη διαμόρφωσης όρων «ζούγκλας» στην κοινωνία, συνεχίζουμε την κοινή πορεία ενάντια στον έλεγχο που θέλουν να επιβάλουν σε κάθε μας βήμα, ενάντια στους αποκλεισμούς, στους διαχωρισμούς και στον κοινωνικό κανιβαλισμό, ενάντια στην αναδιάρθρωση και στην περαιτέρω εμπορευματοποίηση των ΜΜΜ. Σπάμε τον φόβο, την αδράνεια, την εξατομίκευση, την υποταγή και δυναμώνουμε τις εκδηλώσεις κοινωνικής ανυπακοής. Αντιστεκόμαστε συλλογικά και αλληλέγγυα στον οποιοδήποτε περιορισμό της ελεύθερης μετακίνησής μας!"

Συντονισμός Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερες μετακινήσεις

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ... ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΣΗ, ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ

Την Πέμπτη 14 Ιουνίου, στο κατάστημα της γνωστής αλυσίδας σούπερ μάρκετ “ΑΒ Βασιλόπουλος” στην Πάτρα, ένας 56χρονος εργαζόμενος έπεσε από ύψος 3,5 μέτρων, όταν υποχώρησε το δάπεδο στο οποίο είχε ανέβει για να καθαρίσει τους χώρους συντήρησης. Η διεύθυνση του καταστήματος, αντιλαμβανόμενη μόνο τη λογική του κέρδους, δεν είχε ούτε τη στοιχειώδη “ευαισθησία” να κλείσει το κατάστημα μετά τον τραγικό θάνατο του εργαζόμενου, ενώ και την επόμενη μέρα το έκλεισε μόνο μετά τις 4 το απόγευμα, για να μπορέσουν οι συνάδελφοί του να πάνε στην κηδεία του. Το περιστατικό αυτό δεν είναι εξαίρεση στον κανόνα, αλλά αποτελεί καθημερινή συνθήκη στους χώρους δουλειάς και εντάσσεται στο μακρύ κατάλογο των «εργατικών ατυχημάτων» που έχουν αποτέλεσμα είτε το βαρύ τραυματισμό, είτε το θάνατο των εργαζόμενων, μιας και η ασφάλεια τους κοστίζει ακριβιά στους εργοδότες.

Είναι εδώ και χρόνια γνωστό πως η εργοδοσία στον «ΑΒ Βασιλόπουλο» (που πλειοψηφικά ανήκει στον βελγικό όμιλο αλυσίδων supermarkets Delhaize) ακολουθεί πολιτική ανακύκλωσης των εργαζόμενων ώστε να μειώνει το εργατικό κόστος (μισθοί, ένσημα, επιδόματα κ.α.) και να δημιουργεί συνθήκες κάτεργου με εντατικοποιημένη εργασία, περικοπές δικαιωμάτων και ταπεινώσεις. Πρόσφατο είναι το παράδειγμα της απόλυσης της εργαζόμενης Ελένης Σ. εξαιτίας της διεκδικητικής της στάσης απέναντι στην αυθαιρέση των αφεντικών. Αντίστοιχα, σε πολλές περιπτώσεις, στο στόχαστρο της εργοδοσίας μπαίνουν οι «παλαιότεροι» εργαζόμενοι που έχουν κατακτήσει μερικά δικαιώματα παραπάνω και εξωθούνται σε παραίτηση ώστε ν’ αντικατασταθούν από νέους εργαζόμενους που προσλαμβάνονται με πιο ελαστικούς

Ανακοίνωση για το θάνατο εργαζομένου σε κατάσταση της “ΑΒ Βασιλόπουλος” στην Πάτρα

όρους εργασίας.

Άλλωστε, τα εργατικά «ατυχήματα», τα ελλειπή μέτρα ασφαλείας, ο διαρκής εκβιασμός της ανεργίας με στρατιές ανέργων και υποαπασχολούμενων να ζουν σε συνθήκες ανέχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, οι απολύσεις, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, οι μειώσεις μισθών και συντάξεων, τα χαμηλά μεροκάματα και οι μισθοί πείνας, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και τα εξοντωτικά ωράρια, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας είναι οι παράγοντες που συνθέτουν τη σημερινή εργασιακή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που συμπληρώνεται από την απροκάλυπτη καταπάτηση οποιοσδήποτε εργατικού και κοινωνικού κεκτημένου και με την μανιωδή επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή συνδικαλισμού (όπως π.χ ο νέος νόμος για τις απεργίες, οι συλλήψεις των εργαζομένων που διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους, οι διώξεις των μελών σου Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών, η απόλυση εργαζόμενου στα Visko γιατί διεκδίκησε τα δεδουλευμένα του και η στοχοποίηση των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τη δράση τους). Το μέλλον προδιαγράφεται ακόμα πιο σκληρό αν δεν αντισταθούμε μιας και η σημερινή πολιτική διαχείριση-σε πλήρη εναρμόνιση με τις υποδείξεις της αστικής τάξης, τον ντόπιων και διεθνών ελίτ και των υπερεθνικών μηχανισμών- οξύνει την επίθεση της στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα με την προώθηση νέων αντικοινωνικών και αντεργατικών μέτρων, ισοπεδώνοντας κάθε κοινωνικό και ταξικό κεκτημένο, εγκαθιδρύοντας ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα.

Απέναντι στη γενικευμένη τρομοκρατία και καταστολή, στις συνθήκες σκλαβιάς και εξαθλίωσης που επιβάλλουν το κράτος και τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, υπάρχει κι άλλος δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης των εργαζομένων, της αντίστασης, της διεκδίκησης και του κοινωνικού-ταξικού αγώνα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους. Με σωματεία βάσης και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διαμορφώσουμε τον μαχητικό συνδικαλισμό της βάσης και να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει, μακριά από τις συνδικαλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

Παρόλο που αυτή η επιλογή μπορεί να φαντάζει δύσκολη, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, είναι η μόνη που μπορεί να δώσει προοπτική στους αγώνες μας και να τους κάνει νικηφόρους, σπάζοντας το ευρύτερο κλίμα

της εργοδοτικής αυθαιρέσις και ασυδοσίας. Να συνδέσουμε τους επιμέρους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες για μόνιμη και σταθερή εργασία, για καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας, για πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της στέγασης, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, για την υπεράσπιση εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, για την προστασία της φύσης, με το συνολικό και επίκαιρο κοινωνικό και πολιτικό αίτημα για ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τον ελευθεριακό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

ΟΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ... Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ! ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ! ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

αναρχική ομάδα “Δυσήνιος Ίππος” μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικότητας

Τη Δευτέρα 18 Ιουνίου πραγματοποιήσαμε παρεμβάσεις με κόκκινη μπιογιά και με αναγραφή συνθημάτων στην πρόσοψη των κτιρίων, στα συνολικά 6 καταστήματα που διαθέτει η ΑΒ Βασιλόπουλος στην πόλη της Πάτρας. Εκτός από το κατάστημα της οδού Αμερικής όπου έχασε τη ζωή του ο 56χρονος, την ίδια παρέμβαση πραγματοποιήσαμε και στα ΑΒ της Αγίας Σοφίας, της Ακτής Δυμαίων, των Ζαρουχλαϊικών, της Ακρωτηρίου στην Οβρυά, καθώς και στο ΑΒ city στην Παπαφλέσσα.

Ήταν ένας ελάχιστος φόρος τιμής στη μνήμη του 56χρονου εργάτη που την περασμένη Πέμπτη έχασε τη ζωή του στα κάτεργα της συγκεκριμένης εταιρείας.

Ενημέρωση από τη δίκη των φασιστών για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν

Στις 16 Απριλίου, 14,19 και 26 Ιουνίου, ημέρες που είχε οριστεί η διεξαγωγή της δίκης των 2 φασιστών Χ. Στεργιόπουλου και Δ. Λιακόπουλου για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν, με κοινό κάλεσμα οι συλλογικοί/αντιεξουσιαστικοί στέκι

Συγκέντρωση στο Εφετείο

Αντίπνοια, Πρωτοβουλία Αναρχικών Κομμουνιστών Πετραλώνων, Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, ομάδα Αδράστεια, η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση και σύντροφοι πραγματοποιήσαμε συγκέντρωσεις έξω από το Εφετείο Αθηνών με ταυτόχρονη παρουσία μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου.

Στο πλαίσιο της προπαγάνδισής της πολιτικής μας παρουσίας στο Εφετείο τις ημέρες εκδίκασης της υπόθεσης, πραγματοποιήθηκε μικροφωνική-συγκέντρωση στα Πρότυπαια, την Πέμπτη 12 Απριλίου αλλά και στην πλατεία Μερκούρη στα Πετράλωνα στις 8 Ιούνη.

Οι συγκεντρώσεις στα δικαστήρια και οι προπαγανδιστικές κινήσεις, στοχεύουν στην ανάδειξη τόσο της δολοφονίας του Σ. Λουκμάν από τους 2 φασίστες, στο κεντρικό πολιτικό πεδίο, όσο και της αναγκαιότητας επαγρύπνησης του κόσμου του αγώνα ενάντια στις κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις.

Την Τρίτη 26/6 το δικαστήριο και αφού δινόταν διαρκώς αναβολή, όρισε επόμενη δικάσιμο για τις 26 Νοέμβρη 2018.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Όταν στρατευθήκαμε στον αναρχικό αγώνα ο σύντροφος Χρήστος Πολίτης ήταν ήδη εκεί. Είχε ήδη διανύσει αμέτρητες φορές τους δρόμους στους οποίους εκφραζόταν η αμφισβήτηση στον εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα και είχε ήδη συμμετάσχει ενεργά σε δεκάδες πεδία όπου καλλιεργούνταν οι όροι της κοινωνικής και ταξικής απερίθωτης. Είχε δείξει ήδη την αφοσίωση και τη δέσμευσή του και ως ένας πραγματικός αγωνιστής που είχε αφιερώσει τη ζωή του στον αγώνα, ο Χρήστος δεν έπαψε ποτέ μέχρι το τέλος να αναζητά και να παλεύει για τη δημιουργία των συνθηκών μέσα στις οποίες η αντιπαράθεση με την εξουσία θα γινόταν με όρους νίκης...

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΚΑΙ ΦΙΛΟ ΧΡΗΣΤΟ ΠΟΛΙΤΗ

"Γιατί φρεδιάκαμε γαντού, με τις μικρές ή μεγαλύτερες Συνάξεις μας, όπου τίποτα δεν έμοιαζε είσουρο και η κοινωνική ένταξη έδινε ξανά νόημα στη ζωή μας και Σύνταξη στους αγώνες μας"

ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΗ
ΟΡΑ 18:00
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΓΚΙΝΗ

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι και φίλες του Χρήστου Πολίτη

Το 2010, μέσα σε μία περίοδο έντονων κοινωνικοπολιτικών διεργασιών και διάχυτης κοινωνικής δυσαρέσκειας που εκφράστηκε στο δρόμο με μαζικές απεργίες και διαδηλώσεις, ο Χρήστος Πολίτης μπαίνει στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής, συλλαμβάνεται βάσει ενός σαθρού κατηγορητηρίου που είχε κατασκευάσει η αντιπρομοκρατική και οδηγείται στις φυλακές Γρεβενών με στόχο την πολιτική και φυσική του εξόντωση. Τότε γνωρίσαμε καλύτερα την ποιότητα του αγωνιστή Χρήστου. Την ακεραία στάση του, τη δύναμη, την ικανότητα και την επιθυμία του, ακόμα και στη δύσκολη συνθήκη που βίωνε, να τοποθετείται πολιτικά και συνολικά, υπερασπίζοντας τον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό αγώνα και καταδεικνύοντας την κρατική και κατασταλτική πολιτική.

Δεν λύγισε και συνέχισε κι έτσι αν και οι περισσότεροι από εμάς μέχρι τότε δεν γνωρίζαμε προσωπικά τον Χρήστο, είχαμε την τύχη να τον συναντήσουμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Σαν μέλος της ομάδας αναρχικών- κομμουνιστών (Ταξικής Απερίθωτης). Και η οικειότητα προέκυψε αβίαστα χωρίς να χρειάζονται πολλά λόγια γιατί μας συνέδεε η ιστορία των αγώνων της προηγούμενης περιόδου, που είχαμε συνυπάρξει, κι ας μην είχαμε ιδωθεί. Έκτοτε συναντηθήκαμε στις διαδηλώσεις ενάντια στα μνημόνια, ενάντια στα νέα μέτρα, για τον ασφαλιστικό, στη δίκη της Χ.Α για την φασιστική επίθεση στο στέκι Αντίπνοια, στις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις ενάντια στο εθνικιστικό συλλαλητήριο και ακόμα πιο κοντά, σταθήκαμε ο ένας δίπλα στον άλλο, μέσα σε οριακές και δύσκολες καταστάσεις στο αγώνα ενάντια στις ναρκομαφίες, στον κοινωνικό κανιβαλισμό και στην κρατική καταστολή στο Εξάρχεια όπου απαιτούνταν και διαπλάθονταν ισχυρές συντροφικές σχέσεις και εμπιστοσύνη. Έτσι είμαστε βαθιά χαρούμενοι που έχουμε πολύ πρόσφατες συλλογικές και προσωπικές μνήμες και εικόνες από το Χρήστο, που από την μία κάνουν ακόμα πιο δύσκολη την απώλειά του, αλλά από την άλλη υπάρχει έντονα σε αυτά που ακόμα παλεύου-

με. Μέσα στους αγώνες που συνεχίζουμε και αποτελούσε κομμάτι τους. Αυτούς που τους είχε μπολιάσει και καθορίσει με τη διορατικότητα, το χαμόγελο, τη δημιουργικότητα, την ευγένεια και την πίστη του.

Έχουν περάσει σχεδόν τρεις μήνες από τον ξαφνικό του θάνατο...ακόμα μας είναι είναι δύσκολο να το συνειδητοποιήσουμε...

Γατί στην κοινότητά μας, την κοινότητα του αγώνα, μετράνε οι απώλειες...και το "ουδείς αναντικατάστατος" είναι ακόμα μια μεγάλη ανοησία του κόσμου της βαρβαρότητας που βλέπει της κοινωνίες και τους ανθρώπους ως αναλώσιμους. Ο Χρήστος ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της κοινότητας αγώνα που χτίζουμε καθημερινά, της κοινότητας που οραματίζεται και μάχεται για ένα καλύτερο κόσμο, ένα κόσμο ισότητας, ελευθερίας αλληλεγγύης, δικαιοσύνης. Και αυτή η κοινότητα θα τον θυμάται και θα τον τιμά πάντα ως κεφάλαιο της Ιστορίας των αγώνων μας, κομμάτι της Ιστορίας των εκατομμυρίων καταπιεσμένων που μάχονται από άκρη σε άκρη αυτής της γης ενάντια στον κόσμο της εξουσίας...Γι' αυτό τον Χρήστο Πολίτη, δεσμευόμαστε να τον θυμόμαστε, να τον τιμούμε και να μιλάμε γι αυτόν στους επόμενους. Για όσα έκανε, όσα πάλευε, για την ευγένεια της ψυχής του, το χαμόγελο, την επιμονή του και φυσικά για το βασικό χαρακτηριστικό που είχε και αποτελεί ίδιον των μεγάλων μαχητών, το ηθικό πλεονέκτημά του.

Κλείνουμε με την μόνη υπόσχεση που θα τον έκανε χαρούμενο. Να συνεχίσουμε να τασσόμαστε στο πλευρό των από τα κάτω δίνοντας τον εαυτό μας με συνέπεια και συνέχεια στον αγώνα.

Θα σε θυμόμαστε και θα σε τιμούμε πάντα. Στις μικρές και μεγάλες στιγμές αντιπαράθεσης με τον κόσμο της εξουσίας που έρχονται, θα είσαι δίπλα μας και στην καρδιά μας

Αντίο σύντροφε και καλή αντάμωση

αναρχική συλλογικότητα
Όμικρον72 | μέλος της Α.Π.Ο.Ο.Σ
αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

Ενημέρωση & φωτογραφίες από μια ιδιαίτερη “μέρα εκδηλώσεων στην πλατεία Εξαρχείων”, ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή, μια μέρα γιορτής, χαράς, δημιουργικότητας και συνύπαρξης

Πραγματοποιήθηκαν την **Κυριακή 20 Μάη 2018** οι εκδηλώσεις για μικρούς και μεγάλους στην πλατεία Εξαρχείων ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή που διοργάνωσαν αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες, αγωνιστές/τριες από κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν από τις 3.30 μ.μ. αμέσως μετά την “αυτοοργανωμένη λαϊκή της πλατείας”, που πραγματοποιείται σταθερά κάθε 1η και 3η Κυριακή του μήνα, σε μια καθαρή και φρεσκοβαμμένη πλατεία, κάτι για το οποίο φρόντισαν με μεράκι οι παραγωγοί της συνέλευσης της λαϊκής. Παράλληλα, από τις 2 μ.μ. ήταν ανοιχτό το πολιτικό περίπτερο της συνέλευσης για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων με bazaar βιβλίων.

Οι εκδηλώσεις που περιλάμβαναν αφήγηση παραμυθιών, ζωγραφική για παιδιά, κουκλοθέατρο και ζωντανή παραδοσιακή και έντεχνη μουσική κράτησαν μέχρι τις 10.30 το βράδυ γεμίζοντας με πλήθος ανθρώπων την πλατεία σε μια μέρα γιορτής, χαράς και συνύπαρξης. Μικρά παιδιά, νεολαίοι, γυναίκες, άντρες, ηλικιωμένοι, μετανάστες, ντόπιοι, πρόσφυγες είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε και να συμμετάσχουμε σε πολιτιστικές εκδηλώσεις εξαιρετικών καλλιτεχνών και αγωνιστών, να χαρούμε, να προβληματιστούμε, να συζητήσουμε, να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε και κυρίως να νιώσουμε αυτό που ανέκαθεν αποτελούσε η πλατεία Εξαρχείων αλλά στις μέρες της όξυνσης της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας απειλείται: **δηλαδή μια μικρή γωνιά του κόσμου που χωράει πολλούς κόσμους.**

Μέσα σε συνθήκες βαθιάς και συνολικής συστημικής κρίσης, γνωρίζουμε ότι για να μετατρα-

πούν οι γειτονιές μας από πεδία κατανάλωσης, ελέγχου, καταστολής, ναρκεμπορίου, κοινωνικού κανιβαλισμού και αναπαραγωγής των κρατικών και καπιταλιστικών σχέσεων εξουσίας, σε χώρους αντίστασης, αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης, όπως έγραφε η αφίσα του καλέσματος, όπως θέλουμε και παλεύουμε, απαιτείται συνεχής, δύσκολος και πολύμορφος αγώνας, απαιτείται κοινωνική και ταξική συνείδηση, πολιτικοποίηση, ριζοσπαστικοποίηση, αυτοοργάνωση και όραμα για τον κόσμο που θέλουμε. **Όσοι βρεθήκαμε την Κυριακή στην πλατεία αντιληφθήκαμε ότι αυτή η μέρα ήταν ιδιαίτερα σημαντική γιατί πολλοί διαφορετικοί, ο καθένας με τον τρόπο του και όλοι μαζί αυτοοργανωμένα, μπόρεσαν να σπάσουν για μια στιγμή τη ζοφερή καθημερινότητα του σαπισμένου κόσμου της εξουσίας,** να απωθήσουν με τη συλλογική τους δύναμη και τη δημιουργικότητα τους το ναρκεμπόριο και τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού που παράγει ασταμάτητα και να στείλουν επιπλέον, ένα μήνυμα αγωνιστικής αποφασιστικότητας στα κατασταλτικά επιτελεία του κράτους. **Αλλά κυρίως μπόρεσαν να ζωγραφίσουν μέσα στη σκληρή πραγματικότητα της περιοχής μια εικόνα του κόσμου που οραματιζόμαστε.** Κι αυτό δίνει ώθηση στον αγώνα, πληθαίνει τις γραμμές του και εμπνέει τους αγωνιζόμενους να συνεχίσουν και να νικήσουν.

Ευχαριστούμε από καρδιάς όλους τους καλλιτέχνες που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση για την πραγματοποίηση μιας μέρας εκδηλώσεων στην πλατεία Εξαρχείων και μοιράστηκαν μαζί μας ανιδιοτελώς τη δημιουργικότητα, τους κόπους, το μεράκι και τη ζεστασιά τους δημιουργώντας πολύ όμορφες στιγμές και συμβάλλοντας σημαντικά στον αγώνα που διεξάγεται στην περιοχή.

Να σημειώσουμε τέλος, ότι αυτή η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε ως συνέχεια της διαδήλωσης που καλέστηκε από την ίδια συνέλευση στις 17/2/2018 ενάντια στις ένοπλες απειλές των ναρκομαφιών σε κατοίκους, περαστικούς και αγωνιστές στα Εξάρχεια που είχαν πραγματοποιηθεί το προηγούμενο διάστημα, καταφέροντας να σπάσει τη σιωπή και το φόβο, να στοχοποιήσει και να περιορίσει τους ναρκεμπόρους και την επιθετικότητά τους στην γειτονιά και τον κόσμο του αγώνα και να καταδείξει τους κρατικούς σχεδιασμούς αξιοποίησής τους.

Συνεχίζουμε καλώντας εκδήλωση στην πλατεία Εξαρχείων ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή, την **Κυριακή 17 Ιούνη 2018**, από τις 6 μ.μ. με έκθεση φωτογραφίας και εργαστήρι ζωγραφικής για τα παιδιά, **Μουσική Διαδήλωση** στις 7 μ.μ. στους δρόμους των Εξαρχείων, στη συνέχεια **Παρουσίαση του βιβλίου: “ΣΥΡΙΑ, το ημερολόγιο ενός αποχωρισμού”** και **Μουσι-**

κές του κόσμου με μουσικούς από τη Συρία, το Ιράν, την Ελλάδα, το Κουρδιστάν, το Ιράκ... στην πλατεία μέχρι το βράδυ.

Κοινοί αγώνες ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών για γειτονιές αντίστασης, αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης

αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες, αγωνιστές/τριες από κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα

μια μέρα ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ στην πλατεία Εξαρχείων
ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΜΑΗ 2018

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΓΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

15.30 «Αφήγηση Παραμυθιών» με τον Ταξάρχη Μπεληγιάννη

16.30 Ζωγραφική για παιδιά με την Ειρήνη Παύλου

18.00 Παράσταση Κουκλοθέατρου για μικρούς και μεγάλους «Ο Γαϊδάρος»

19.00 «Ηκαβαίη» έντεχνη και παραδοσιακή μουσική

21.00 Προβλή της ταινίας «Μοντέρνοι Καρποί»

αναρχικές συλλογικότητες, σύντροφοι/ισσες, αγωνιστές/τριες από κοινωνικά και ταξικά εγχειρήματα

“Για να αγωνιστούμε το μόνο που χρειάζεται είναι λίγη σεμνότητα, λίγη ακόμα αξιοπρέπεια και πολλή οργάνωση”

Ενημέρωση και φωτορεπορτάζ από το Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής και Διεθνιστικής Αλληλεγγύης

συζήτηση “τί σημαίνει να είσαι αναρχικός μαθητής”

ενημέρωση από την παρουσία της ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία της ΑΠΟ στην 1η διεθνή συνάντηση αγωνιζόμενων γυναικών στο Μεξικό

παρουσίαση του βιβλίου “mujeres libres”

Εκδήλωση παρουσίασης της Επαναστατικής Αναρχικής Δράσης (DAF) από την Τουρκία.

Το τριήμερο 5, 6 και 7 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου (σχολή ΜΙΘΕ) το Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής και Διεθνιστικής Αλληλεγγύης, από την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων. Στόχος του φεστιβάλ ήταν η δημιουργία ενός δημόσιου και ανοικτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς. Διαμορφώθηκε λοιπόν ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου κατατέθηκαν εμπειρίες αγώνα και οι παρευρισκόμενοι είχαν τη δυνατότητα να εξάγουν πολιτικά συμπεράσματα από αντιτάσεις που ξεσπούν τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, πολύ μακριά η μία από την άλλη, αλλά αποτελούν κοινά μέτωπα αγώνα απέναντι σε κοινούς εχθρούς, με κοινή προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση. Για την ανάδειξη του πλούτου των αναρχικών αντιλήψεων και πρακτικών, των αγώνων που ξεσπούν σε διαφορετικές γωνίες του πλανήτη και της διεθνιστικής αλληλεγγύης με τους εξεγερμένους όλης της γης...

Η πρώτη μέρα του φεστιβάλ ξεκίνησε με τη διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, όπου τοποθετήθηκαν πανό, έκθεση φωτογραφίας και τραπεζάκια με έντυπο υλικό τόσο της ΑΠΟ και των συλλογικοτήτων που την απαρτίζουν όσο και άλλων συλλογικοτήτων όπως η Πρωτοβουλία Γυναικών από την Πάτρα και η συνέλευση μαθητών/τριών από τον αναρχικό – αντιεξουσιαστικό χώρο, ενώ καθόλη τη διάρκεια του φεστιβάλ λειτουργούσε βιβλιοπωλείο, με τη συμμετοχή των εκδόσεων Ναυτίλος αλλά και τη στήριξη του κινηματικού εκδοτικού εγχειρήματος Los Solidarios. Η πρώτη εκδήλωση του φεστιβάλ είχε ως θεματική τους **κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες των από τα κάτω** και περιελάμβανε εισήγηση από την ΑΠΟ, τοποθετήσεις αγωνιστών από σωματεία και εργατικές πρωτοβουλίες βάσης, λαϊκές

συνελεύσεις (Ταξικό Μέτωπο στις συγκοινωνίες, Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων Θεσσαλονίκης, Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου, Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης – Πατισίων), εισήγηση από τη συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, καθώς και με ενημέρωση συντρόφων από τη γαλλόφωνη Αναρχική Ομοσπονδία για τους αγώνες στη Γαλλία (απεργία σιδηροδρομικών, καταλήψεις φοιτητών, υπεράσπιση της αυτόνομης κοινότητας ZAD, αγώνες ενάντια στην πυρηνική ενέργεια κ.α.). Παράλληλα, πραγματοποιήθηκε η συζήτηση “**τί σημαίνει να είσαι αναρχικός μαθητής**” από τη **συνέλευση μαθητών/τριών από τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο** με μεγάλη συμμετοχή από νεαρούς συντρόφους και συντρόφισσες και ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Την ίδια ώρα, στον περιβάλλοντα χώρο πραγματοποιήθηκε **αφήγηση παραμυθιών για μικρούς και μεγάλους**, “ένα σμάρι πεταλούδες”. Στη συνέχεια ακολούθησε η **εκδήλωση για τους αγώνες των γυναικών σε Ελλάδα και Τουρκία** με εισηγήσεις από την ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία της ΑΠΟ και από τις Αναρχικές Γυναίκες από την Τουρκία που παρουσίασαν εκτενώς την οργάνωση τους και τη δράση της. Η βραδιά ολοκληρώθηκε με **αμερικάνικα εργατικά τραγούδια από τις Duettes**.

Τη δεύτερη μέρα, το φεστιβάλ ξεκίνησε με δύο παράλληλες εκδηλώσεις. Μια από την **αναρχική φοιτητική συνέλευση “Αροδαμός”** σχετικά με τις αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση, τις κινητοποιήσεις που διεξάγονται τις 3 τελευταίες δεκαετίες ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και τις μορφές οργάνωσης στις σχολές. Την ίδια ώρα έγινε και η εκδήλωση με θέμα “**σύγχρονος ολοκληρωτισμός, πόλεμος, εθνικισμοί, φασισμός. Το αναρχικό κίνημα και η διεθνιστική αλληλεγγύη**” με τη συμμετοχή συντρόφων/ισσών από την πολιτική συνέλευση για την κοινωνική χειραφέτηση (Λέσβος), τη Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

(Αθήνα) και την Ομοσπονδία για την Αναρχική Οργάνωση (Σλοβενία, Κροατία) FAO. Ακολούθησε η παρουσίαση του βιβλίου **“mujeres libres, οι ελεύθερες γυναίκες στην Ισπανία. Αναρχισμός και αγώνας για τη γυναικεία χειραφέτηση”** της Martha Ackelsberg που εκδόθηκε από τις ελευθεριακές εκδόσεις Ναυτίλος. Ταυτόχρονα, διεξήχθη εκδήλωση με θέμα **“Οι αυτο-οργανωμένοι χώροι αγώνα ως σημείο αναφοράς των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση. Η ανάγκη πολιτικής υπεράσπισής τους ενάντια στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις κράτους και παρακράτους”** με τοποθετήσεις από τις καταλήψεις Λέλας Καραγιάννη 37 από την Αθήνα, Libertatia και Mundo Nuevo από τη Θεσσαλονίκη, το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό Στέκι «Αντίνοια» από τα Πετράλωνα και συντρόφων/συντροφισσών από το Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Στέκι Γαλατσίου «Στέγαστρο» και με ενημέρωση από τη FAO για τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις σε βάρος καταλήψεων στη Σλοβενία. Η βραδιά έκλεισε με **ρεμπέτικο γλέντι από τους Ζεύκιν.**

Η τρίτη μέρα ξεκίνησε με την **εκδήλωση για την καταστροφή και λεηλασία της φύσης από το κράτος και το κεφάλαιο.** Εκτός από την εισήγηση της ΑΠΟ, τοποθετήσεις και ενημερώσεις έγιναν για τον αγώνα ενάντια στην εκτροπή και τα φράγματα του Αχελώου και για τη δράση της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, για τον αγώνα που ξαναξεκινά, δέκα χρόνια μετά, στη Λευκίμη Κέρκυρας ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ και για τον αγώνα ενάντια στην εξόρυξη πετρελαίων στην Ήπειρο. Ακολούθησε η πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση **“Κρατική καταστολή, Τρομονόμοι, Καθεστώδες Έκτακτης Ανάγκης. Οι αστυνομικό-δικαστικές κατασκευές και το καθεστώς**

εξαιρέσης για τους αγωνιζόμενους. Οι φυλακές ως “αποθήκες ανθρώπων”, οι συνθήκες κράτησης και οι αγώνες των κρατουμένων” με τη συμμετοχή των συντρόφων Γ. Δημητράκη, Τ. Θεοφίλου και του αγωνιστή, πρώην κρατούμενου, Β. Πάλλη. Παράλληλα, έγινε η **ενημέρωση από την παρουσία της ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία της ΑΠΟ στην 1η διεθνή συνάντηση αγωνιζόμενων γυναικών** που πραγματοποιήθηκε στην Τσιτάπας μετά από κάλεσμα των γυναικών Ζαπατίστας.

Οι πολιτικές εκδηλώσεις του φεστιβάλ έκλεισαν με την **παρουσίαση των συντρόφων της Επαναστατικής Αναρχικής Δράσης (DAF) από την Τουρκία**, με λεπτομερή παρουσίαση των δομών και των δραστηριοτήτων της οργάνωσης καθώς και σκιαγράφηση της κοινωνικής πραγματικότητας στην Τουρκία μετά την εγκαθίδρυση του Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης, την εισβολή στο κουρδικό Αφρίν και τις πρόσφατες εκλογές. Το φεστιβάλ ολοκληρώθηκε με **συναυλία οικονομικής ενίσχυσης** στις φοιτητικές εστίες με τη συμμετοχή των NO FAKE BONE, ΠΕΝΘΙΜΟΣ/CLOWN, ΒΡΑΔΥ-ΦΛΕΓΕΙΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗ, ΟΥΣΤ, I WANT THE MOON, ΧΝΑΡΙΑ.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες, τους συντρόφους και τις συντροφισσες, που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας καταθέτοντας τις εμπειρίες αγώνα τους στις συζητήσεις του τριημέρου, τα καλλιτεχνικά και μουσικά σχήματα που πλαισίωσαν τις εκδηλώσεις του φεστιβάλ αλλά και όλους και όλες που συμμετείχαν και το στήριξαν με τον τρόπο τους.

Ο αγώνας για την κοινωνική επανάσταση θα συνεχιστεί. Και θα νικήσει!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση Ομοσπονδία Συλλογικότητας

εκδήλωση για τους αγώνες των γυναικών σε Ελλάδα και Τουρκία από τις Anarsist Kadınlar & την Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία

ρεμπέτικο γλέντι με τους Ζεύκιν

η συναυλία οικονομικής ενίσχυσης του φεστιβάλ

Για τη συνάντηση της Επιτροπής Σχέσεων της IFA-IAF στην Αθήνα

Το Σαββατοκύριακο 30 Ιούνη – 1 Ιούλη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, η προγραμματισμένη συνάντηση της επιτροπής σχέσεων της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IFA-IAF).

Συμμετείχαν σύντροφοι και συντρόφισσες από τις Ομοσπονδίες: FAO (Σλοβενία-Κροα-

τία), FAI (Ιταλία), FA (γαλλόφωνη Ομοσπονδία), AFed (Βρετανία-Ιρλανδία), Vrije Bond (Ολλανδία), AF (Τσεχία-Σλοβακία) και ΑΠΟ (Ελλάδα).

Στο δρόμο για το 11ο συνέδριο της IFA που θα γίνει στη Σλοβενία το καλοκαίρι του 2019, εργαζόμαστε στην κατεύθυνση της ανασυγκρότησης και της συσπείρωσης του αναρχικού κινήματος διεθνώς αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες διασύνδεσης των αναρχικών και αντικαθεστωτικών οργάνωσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, σε μια περίοδο όπου το πρόταγμα της διεθνιστικής, κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης, το όραμα για τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού είναι πιο επίκαιρο από ποτέ, κόντρα στην ανάδυση του εθνικισμού και της φασιστικής απειλής.

Συνεχίζουμε την Πέμπτη 5 Ιούλη με το 3ήμερο Ελευθεριακό Φεστιβάλ που θα πραγματοποιηθεί στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου (Σχολή ΜΙΘΕ) με τη συμμετοχή αγωνιστών από κοινωνικά, ταξικά και αναρχικά εγχειρήματα

από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Σε μια προσπάθεια ανάδειξης του πλούτου των αναρχικών αντιλήψεων και πρακτικών, των αγώνων που ξεσπούν από τα κάτω σε διαφορετικές γωνίες του πλανήτη και της διεθνιστικής αλληλεγγύης με τους εξεγερμένους όλης της γης...!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

A,Π.Ο., 3 Ιουλίου 2108

Απόσπασμα από την ομιλία της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία στην 1^η Διεθνή συνάντηση αγωνιζόμενων γυναικών στην Τσιάπας

30 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Προβολή & Ενθέρωση - Συζήτηση
για την 1^η Διεθνή Πολιτική, Πολιτισμική, Οικολογική και Πολιτισμική Συνάντηση γυναικών που οργανώθηκε, που εκδόθηκε οι γυναίκες Γαλλίας στο casaco της Μαρουσίου (9-10 Μαρτίου 2018)

Παρουσίαση της μπροσούρας
«Προκλήσεις για τη γυναικεία απελευθέρωση. Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιάπας»

ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΪΟΥ, 19:00
Στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία - Ανταρχική Πολιτική Οργάνωση

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΙΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

Προσέλευση της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην Πατριαρχία. Η σημαία της αγριότητας των γυναικών και ο εθνικός αστυνόμος στην Πατριαρχία μας κομμάτι του ελαστικού σφύρι αλάντα σε κράτος και κεφάλαιο.

Γιατί η 8^η Μαρτίου - Εξέλιξη - Συζήτηση για τον να διεθνή πολιτική, οικονομική, πολιτισμική και πολιτισμική συνάντηση γυναικών που οργανώθηκε, που εκδόθηκε οι γυναίκες Γαλλίας στο casaco της Μαρουσίου (9-10 Μαρτίου 2018)

Παρασκευή 25 Μαΐη, 20:00, Έσπερος
στο πλαίσιο του διημέριου για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία

Προβολή & Ενθέρωση - Συζήτηση
για την 1^η Διεθνή Πολιτική, Πολιτισμική, Οικολογική και Πολιτισμική Συνάντηση γυναικών που οργανώθηκε, που εκδόθηκε οι γυναίκες Γαλλίας στο casaco της Μαρουσίου (9-10 Μαρτίου 2018)

***Παρουσίαση της μπροσούρας**
«Προκλήσεις για τη γυναικεία απελευθέρωση. Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιάπας»

ΤΡΙΤΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 19:30

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΑΠΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

NUUESTRA VOZ NO ES SOLO LA VOZ DE LOS MUJERES DE MEXICO

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΚΑΡΤΑ ΤΗ ΤΡΟΜΙΑ
ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Αγαπημένες συντρόφισσες και αδερφές, Είμαστε συγκινημένες που βρισκόμαστε εδώ, στη γη αιώνων αντίστασης των ιθαγενών λαών, γυναικών και ανδρών, ενάντια στην κατάκτηση, το θάνατο και τη λήθη...

στη γη της εξεγερμένης αξιοπρέπειας, όπου οι συντρόφισσες και σύντροφοι ζαπατίστας χιζόντες από τα κάτω την αυτονομία, διδάσκοντας σε όλους και όλες ότι μπορούμε να ζήσουμε σε έναν κόσμο χωρίς αφεντικά και δούλους.

Ταυτόχρονα, νιώθουμε περήφανες που είμαστε ανάμεσα σε γυναίκες που αγωνίζονται σε διαφορετικές γωνιές της γης. Περήφανες γιατί εδώ μας έφεραν και οι δικές μας μικρές ή μεγάλες αντιστάσεις, η δική μας διαδρομή.

Και ευχαριστούμε τις γυναίκες ζαπατίστας, γιατί αυτό που καμιά φορά ελπίζουμε στις δύσκολες στιγμές, αυτό που πιστεύουμε ακόμα κι όταν όλα δείχνουν το αντίθετο, δηλαδή ότι δεν είμαστε μόνες, εκείνες το ξέρουν καλά και μας το δείχνουν: ότι είμαστε κομμάτι μιας κοινότητας με δεσμούς και όνειρα που επικοινωνούν, που οι διαδρομές τους συγκλονίζουν και θα συγκλονίσουν τον κόσμο.

Ενάντια στις αφηγήσεις και τα ψέματα των ισχυρών, εμείς ξέρουμε ότι έτσι πλάθεται η ιστορία, έτσι συναντιούνται οι αντιστάσεις, με πρωτοβουλία όσων αγωνίζονται από τα κάτω• πάνω στα ματωμένα κνάρια των εξεγερμένων και όχι με τον μονόλογο των κυρίαρχων που διατείνονται το τέλος της ιστορίας. Από την 1η Διηπειρωτική συνάντηση για την ανθρωπότητα και ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό το 1996, μέχρι την Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα και τα ζαπατιστικά σχολεία, οι σύντροφοι και συντρόφισσες από την Τσιάπας σκιαγράφησαν κοινά σημεία αναφοράς για τους καταπιεσμένους, αμφισβήτησαν τη δυτικοκεντρική αποικιοκρατική αντίληψη της ιστορίας, μας υπενθύμισαν ότι η αλληλεγγύη είναι το όπλο των αγωνιζόμενων. Μας επέτρεψαν να διαρρήξουμε τα σύνορα των περιορισμένων μας εμπειριών, να αναγνωρίζουμε τον κοινό εχθρό αλλά και τον πλούτο της διαφορετικότητας. Τα λόγια τους ενέπνευσαν διαδηλώσεις και εγχειρήματα αυτοοργάνωσης όχι μόνο στο Μεξικό αλλά σε όλη τη Γη.

Σε όσους είτε κλειάζουν είτε μένουν έκπληκτοι από τη δυναμική των γυναικείων αγώνων, θυμίζουμε ότι δεν είμαστε αγωνίστριες ΠΑΡΟΛΟ που είμαστε γυναίκες - αλλά ακριβώς ΕΠΕΙΔΗ είμαστε και γυναίκες. Για να ζήσουμε, χρειάστηκε από τα πρώτα μας βήματα να συγκροτούμε με τους ρόλους που μας περίμεναν. Κάθε μας ανάσα είναι μια προσπάθεια να υπάρξουμε ορίζοντας τον εαυτό μας και ταυτόχρονα συνδιαμορφώνοντας το συλλογικό. Είμαστε δυνατές γιατί είμαστε ο καρπός αυτής της καθημερινής σύγκρουσης. Και είμαστε αλληλέγγυες γιατί δεν μας ενώνει μόνο η κοινή καταπίεση, αλλά και η αντίσταση.

Σήμερα θα ήμασταν εδώ 5 συντρόφισσες. Οι δύο από εμάς εμποδίστηκαν από τη μεξικάνικη αστυνομία να εισέλθουν στη χώρα και απελάθηκαν, επειδή είναι αναρχικές και επειδή γι' αυτό το λόγο η κυβέρνηση των ΗΠΑ τις λέει τρομοκράτισσες. Έτσι, η εισήγησή μας γι' αυτή την εκδήλωση έμεινε μισή, η μετάφραση μισοτελειωμένη και είμαστε εδώ μπροστά σας λίγο

απροετοίμαστες γι' αυτά που θέλαμε να πούμε. Νιώθουμε το βάρος της απουσίας τους και ταυτόχρονα την ευθύνη να συνεχίσουμε εμείς αυτό που δεν μπορέσαμε να κάνουμε όλες μαζί. Να μην αφήσουμε την καταστολή να ακυρώσει το όνειρό μας.

Γι' αυτό θέλουμε να σας μεταφέρουμε ένα μήνυμα που μας έστειλαν και στη συνέχεια να σας διαβάσουμε ένα απόσπασμα του κειμένου που φτιάχναμε όλες μαζί, οι συντρόφισσες της ομάδας που είναι στην Ελλάδα, οι συντρόφισσες που απελάθηκαν κι εμείς. Και όπως λένε εδώ, «ό,τι λείπει, λείπει...»

«Τα πάντα φαίνονται αδύνατα την παραμονή», είχε πει κάποιος από τους δικούς μας, για να προσθέσει αργότερα, «αλλά προκύπτει τελικά ότι το αύριο είναι εδώ, κοντά, όχι όμως επειδή μας περιμένει, αλλά επειδή το χιζουμε κάθε στιγμή, με βάση ένα άλλο ημερολόγιο.»

Αυτά τα λόγια του EZLN είχαμε χρησιμοποιήσει όταν σας στείλαμε το μήνυμά του ερχομού μας. Και πράγματι ήταν για εμάς έμπνευση και κινητήρια δύναμη για να οργανώσουμε αυτό το ταξίδι που ήταν τόσο μακρινό και δύσκολο.

Ξεκινήσαμε πέντε συντρόφισσες από την Αθήνα με τη χαρά και τη λαχτάρα πως θα ταξιδέψουμε μέχρι την άλλη άκρη του κόσμου και θα συναντήσουμε εκεί στη δική σας Τσιάπας, γυναίκες Ζαπατίστας και γυναίκες αγωνίστριες από όλο τον κόσμο. Αγωνίστριες που στέκονται στα πόδια τους και ορίζουν τα δικά τους βήματα, γυναίκες που στέκονται απέναντι στην αδικία, απέναντι στην καταστολή και χιζούν μέσα σε αυτόν τον γερασμένο και σάπιο κόσμο της εξουσίας το δικό τους κόσμο, αυτόν της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας. ..Δεν μπορέσαμε να βρεθούμε σε αυτή τη συνάντηση γιατί μας το απαγόρευσε η διακρατική καταστολή. Η καταστολή που βάζει εμπόδια όταν μπορεί σε όσες και όσους αντιστέκονται. Μας απέλασαν γιατί αγωνιζόμαστε και αυτό είναι κάτι που ενοχλεί την εξουσία.

Το γεγονός ότι λόγω της καταστολής δεν μπορέσαμε να βρεθούμε στη συνάντηση, μας στεναχωρεί φυσικά, αλλά δεν μας καταβάλει. Ξέρουμε καλά πως τα κράτη, οι αστυνομίες τους και οι στρατοί τους, όσο και να ορίζουν τα σύνορα στον πλανήτη, δεν θα καταφέρουν ποτέ να βάλουν φραγμούς στα όνειρά μας για έναν ελεύθερο κόσμο, ούτε να βάλουν σύνορα στους κοινούς μας αγώνες. Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε από όπου είμαστε με τους τρόπους που μπορούμε κάθε φορά. Μπορεί να μην είμαστε εκεί σαν φυσικές παρουσίες, είμαστε όμως με την καρδιά μας και το μυαλό μας. Είμαστε εκεί μέσω των συντροφισμών μας που κατάφεραν να συνεχίσουν το ταξίδι και αυτό μας χαροποιεί: είμαστε εκεί όπως είσαστε και εσείς εδώ μέσα από τους αγώνες που δίνουμε η καθημία και ο καθένας στον τόπο του. Νιώθουμε κοντά σας γιατί μας συνδέει το κοινό όραμα για το γκρέμισμα αυτού του κόσμου της εξουσίας, μας συνδέει το όραμα για την οικοδόμηση ενός άλλου κόσμου... Γιατί όλοι οι αγώνες σε κάθε γωνιά του πλανήτη από τη στιγμή που μοιράζονται αυτό το κοινό όραμα γίνονται ένα, ένας κοινός αγώνας στο δρόμο προς την ελευθερία.

Με αυτά τα λόγια θέλουμε να χαιρετίσουμε την πρώτη συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται και να δηλώ-

σοιμε πως έχουμε τα μάτια, τα αυτιά και τις καρδιές μας ανοιχτές και παρακολουθούμε αυτή τη συνάντηση σαν να ήμασταν εκεί.

Λήδα και Άννα

Συντρόφισσες, ερχόμενες εδώ, θέλουμε να ακούσουμε και να μάθουμε από εσάς, τις γυναίκες ζαπατίστας και όσες ανταποκρίθηκαν σε αυτό το κάλεσμα, τα συνολικά αλλά και τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζετε και τους τρόπους που έχετε βρει για να τα απαντάτε στους τόπους που ζείτε.

(...)

Σήμερα, βρισκόμαστε εδώ και για να μεταφέρουμε σε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσές μας την εμπειρία αυτής της συνάντησης, μεταφέροντας το κουράγιο, την έμπνευση, την αλληλεγγύη που γνωρίσαμε εδώ και την επιβεβαίωση του μηνύματος που προαναφέραμε: Σε αυτό τον αγώνα, όσο μακριά και αν είμαστε, κανείς δεν είναι μόνος του.

Θέλουμε να κλείσουμε με αυτά τα λόγια:

Πίσω από τους βολικούς για την κυριαρχία μύθους, που διαστρεβλώνουν την υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης, παρουσιάζοντάς την ως αίτημα "ισότητας" στη διαχείριση της εξουσίας, κρύβεται η ιστορία αιματηρών, μαχητικών γυναικείων αγώνων: Από τις εμπρήστριες της γαλλικής Κομμουνίας και τις απεργίες στις οποίες πρωτοστάτησαν μετανάστριες ράφτρες στις ΗΠΑ στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αι., απ' όπου αντλεί τις ρίζες της η 8 Μάρτη... από τις αντιστάσεις των ιθαγενών γυναικών απέναντι στους κατακτητές ως τον μαύρο φεμινισμό, από τις κορεάτισσες και γιαπωνέζες αναρχικές του προηγούμενου αιώνα ως τις Mujeres Libres της ισπανικής επανάστασης... χαράσσεται μια διαδρομή που φτάνει ως το σήμερα: Από την Τσιάπας ως τη Ροτζάβα του Κουρδιστάν και το Αφρίν της Συρίας, και από την Τουρκία έως την Παλαιστίνη, όπου η 16χρονη κρατούμενη Ahded Tamimi ορμάει με τα γυμνά της χέρια απέναντι στους στρατιώτες... από τις γυναίκες των κοινοτήτων Maruche στη Χιλή και την Αργεντινή που αγωνίζονται ενάντια στη λεηλασία και την υπαρπαγή της γης τους ως τις αγωνίστριες του Standing Rock και του Black Lives Matter, τα λόγια και οι δράσεις των αγωνιζόμενων γυναικών συναντιούνται σε μια υψωμένη γροθιά κι ένα βλέμμα αλληλεγγύης, που σπλιζει την αποφασιστικότητά μας να καταστρέψουμε κάθε μορφή καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο, για να οικοδομήσουμε μαζί έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

9 Μάρτη 2018, caracol της Morelia, Τσιάπας

Ολόκληρη η τοποθέτηση δημοσιεύεται στο φυλλάδιο "Εξεγερμένα λόγια" που περιλαμβάνει επίσης τις ομιλίες των γυναικών Ζαπατίστας στην έναρξη και τη λήξη της συνάντησης. (<http://apo.squathost.com/>)

Ομιλία συντροφισσών στη συνάντηση στο Μεξικό

Αυτοπαρουσίαση της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία στις εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν σε Πάτρα και Θεσσαλονίκη

Δημιουργήσαμε αυτή την ομάδα γιατί ως γυναίκες, πέρα από την εκμετάλλευση και την καταπίεση που επιβάλλεται συνολικά στους από τα κάτω, βιώνουμε την καταπίεση και στο πεδίο των έμφυλων διαχωρισμών, ως μια ακόμη μορφή καταπίεσης που απορρέει από τη δομή του κυρίαρχου συστήματος. Από αυτή την άποψη, ο αγώνας των γυναικών για την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά της πατριαρχίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για το γκρέμισμα της κρατικής και καπιταλιστικής επιβολής.

Ως αναρχικές, προτάσσουμε ότι η απελευθέρωση των καταπιεσμένων θα είναι έργο δικό τους και όχι μιας πεφωτισμένης πρωτοπορίας που θα δρα εν ονόματί τους. Γνωρίζουμε καλά πως η ελευθερία ούτε παρακαλείται ούτε χαρίζεται, αλλά ορίζεται και κατακτάται μέσα από τους ίδιους τους αγώνες.

Δημιουργήσαμε την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία στο πλαίσιο της ΑΠΟ γιατί πιστεύουμε πως η ΑΠΟ με τις ως τώρα κατακτημένες πολιτικές συμφωνίες της, τα ευρύτερα αναρχικά της προτάγματα, την αντίληψή της για την παρέμβαση στο κοινωνικό-ταξικό πεδίο, σε συνδυασμό με τη δομή της ως οργανωτικό εγχείρημα, είναι το πλέον κατάλληλο και γόνιμο έδαφος για να αποκτήσει προοπτική μια τέτοια προσπάθεια, συμβάλλοντας τόσο στην ανάδειξη του συγκεκριμένου μετώπου αγώνα από αναρχική σκοπιά όσο και στον εμπλουτισμό της συνολικότερης κίνησής μας.

Το ζήτημα της πατριαρχίας εμπεριέχει αναρίθμητες διαστάσεις, οι οποίες αλληλοεμπλέκονται: από την ιστορικότητα και τη συνάρθρωσή της με την κρατική εξουσία και τον καπιταλισμό ως τη σημερινή εκδοχή του «καθεστωτικού φεμινισμού», της μερικότητας ή ακόμα της περικαράκωσης του ζητήματος σε ένα διαχωρισμένο ακαδημαϊκό πεδίο (στο οποίο πρόσβαση έχουν κυρίως προνομιούχοι), σε βάρος των αγώνων από τα κάτω. Έχει πτυχές που αφορούν την ταξική διάσταση, τον ρατσισμό, το μεταναστευτικό-προσφυγικό, τη σεξουαλικότητα, την έμφυλη βία, τη θεσμική και κοινωνική ανισότητα κ.ο.κ.

Εξάλλου είναι για εμάς ζητούμενο η σύνδεση της κριτικής και της άρνησης απέναντι στην πατριαρχία με τη συνολικότερη ανατρεπτική κριτική στο υπάρχον, σε αντίθεση είτε με την αποσιώπηση του ζητήματος είτε με την ένταξή του στη σφαίρα του εναλλακτισμού. Στόχος μας είναι επίσης η επανοικειοποίηση αυτού του πεδίου αγώνα από τις/τους από τα κάτω και η αναζήτηση απαντήσεων μέσα από τις ζωντανές αντιστάσεις.

Η ομάδα υπάρχει περίπου ένα χρόνο. Από την αρχή θέσαμε σαν προτεραιότητα τα βήματά μας να χτίζονται σε στέρεη βάση ακόμα και αν αυτό σημαίνει ότι θα είναι πιο αργά.

Σε αυτό το διάστημα, η ομάδα ενάντια στην πατριαρχία:

- Έχει συμμετάσχει στην πορεία που διοργανώθηκε για τις 8 Μάρτη '17 και '18 στην Αθήνα και τις αντίστοιχες συγκεντρώσεις σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα.

- Μετά από αίτημα των συντροφισσών από την DAF, τις Anarxist Kadınlar (Αναρχικές Γυναίκες από την Τουρκία), για διεθνιστική γυναικεία αλληλεγγύη, ανταποκριθήκαμε στέλνοντας ένα κείμενο με τίτλο «Μήνυμα αλληλεγγύης στις γυναίκες που αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο», το οποίο συμπεριλήφθηκε στο ειδικό τεύχος της αναρχικής εφημερίδας Meydan, μαζί με αντίστοιχα μηνύματα διεθνιστικής αλληλεγγύης από συντρόφισσες από αναρχικές ομάδες και οργανώσεις (Αναρχική Ομοσπονδία-Λονδίνο, Grupo Libertario Via Libre-Κολομβία, Alternativa Libertaria-Ιταλία, Red Dawns-Σλοβενία, La Alzada-Χιλή και Sunbirds-Νέα Υόρκη).

- Εκδώσαμε ειδικό τεύχος του εντύπου της οργάνωσης, το οποίο συμπεριλάμβανε το σύντομο μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης, τις βασικές μας θέσεις για το ζήτημα της πατριαρχίας, το μήνυμα που μας έστειλαν οι συντρόφισσες Anarxist Kadınlar, καθώς και το κείμενό μας με αφορμή τις 8 Μάρτη, με τίτλο «Στιγμιότυπα από τους γυναικείους εργατικούς αγώνες στις αρχές του 20ου αιώνα στις ΗΠΑ», δείχνοντας με αυτό τον τρόπο τη συμβολή των γυναικών στους εργατικούς αγώνες.

- Στην πορεία ενάντια στη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη το φθινόπωρο του '17 δημιουργήσαμε τμήμα γυναικείας περιφρούρησης, σαν απάντηση στην καταστολή, τον ξυλοδαρμό και την εξύβριση που είχε δεχθεί μία συντρόφισσά μας από δυνάμεις της αστυνομίας σε αντιφασιστική διαδήλωση που είχε προηγηθεί.

- Φέτος, κρίνοντας επιτυχημένη την περσινή μας δράση, πραγματοποιήσαμε συγκεντρώσεις και μοιράσματα κειμένων εν όψει της 8ης Μάρτη, ενώ έχουμε διατηρήσει και εμβασθύνει την επαφή μας με τις Anarxist Kadınlar.

- Κάλεσε και συμμετείχε στην Παμβαλκανική Πορεία Διεθνιστικής Αλληλεγγύης στην Κατάληψη Libertatia στις 10 Μάρτη '18, δημιουργώντας ξανά τμήμα γυναικείας περιφρούρησης που στελέχωσε τα μπλοκ της ΑΠΟ και της Συνέλευσης Αλληλεγγύης στη Libertatia.

- Συμμετείχε στην 1η διεθνή, πολιτική, καλλιτεχνική, αθλητική και πολιτιστική συνάντηση που γυναικών που αγωνίζονται που καλέστηκε από τις γυναίκες Zapatistas στο Caracol της Μορέλια (8-10 Μαρτίου 2018)

- Το καλοκαίρι η ΑΠΟ διοργανώνει αναρχικό φεστιβάλ στο οποίο θα πραγματοποιηθούν και συζητήσεις που αφορούν το ζήτημα της πατριαρχίας και τους αγώνες των γυναικών.

Μάης - Ιούνης 2018

Παρουσίαση της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία (Πάτρα)

Η σημασία της οργάνωσης των γυναικών και ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο

Η πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία δημιουργήθηκε όταν, με αφορμή την 25η Νοέμβρη, που έχει ανακηρυχθεί από τον ΟΗΕ ως παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, μας δημιουργήθηκε η ανάγκη να μιλήσουμε για την καθεστωτική καθιέρωση τέτοιων ημερών. Είναι προφανές ότι η 25η Νοεμβρίου σε καμία περίπτωση δεν συνεπάγεται την εξάλειψη της βίας που υφίστανται οι γυναίκες, αφού στην πραγματικότητα, μέσω της απονοματοδότησης και στη συνέχεια της επανανομηματοδότησής της από την κυριαρχία και το υπάρχον σύστημα, επιτυγχάνεται για μία ακόμα φορά η διαστρέβλωση της υπόθεσης της γυναικείας χειραφέτησης.

Η σύσταση μιας τέτοιας πρωτοβουλίας ήταν κάτι που απασχολούσε καιρό. Οι σύγχρονες εκδηλώσεις της πατριαρχίας εντείνονται όσο εντείνεται η συστημική κρίση, η επίθεση των κυρίαρχων και η προσπάθεια εκφασισμού της κοινωνίας. Τα άπειρα πρόσφατα παραδείγματα είναι σαφή. Από το 2012, με την διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών σε μια περίοδο μηδενικής ανοχής και εξόντωσης όποιου περισσεύει, μέχρι την πρόσφατη καταδίκη της 22χρονης Π.Α. στη Κόρινθο που υπερασπίστηκε τον εαυτό της απέναντι στον βιαστή της, μεσολαβούν χιλιάδες καθημερινά παραδείγματα βίας κατά των γυναικών σε διάφορα πεδία. Οι δεκάδες βιασμοί, οι εξευτελισμοί και η περαιτέρω επίθεση σε αγωνίστριες σε κατασταλτικές επιχειρήσεις, οι ιδιαίτερες συνθήκες εργασίας των γυναικών, το δουλεμπόριο (trafficking) είναι μόνο κάποια από αυτά, όπως αποκρυσταλλώνονται στον σύγχρονο κόσμο και διαχέονται σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας.

Η σημασία της οργάνωσης των γυναικών, αλλά και η ύπαρξη ενός υποκειμένου που θα εκφράζει μια θέση από αναρχική, κοινωνική και ταξική σκοπιά κόντρα σε καθεστωτικές καθιερώσεις και θεσμικές διεκδικήσεις ήταν κάτι που έλειπε από την κινηματική πραγματικότητα της Πάτρας. Έτσι, εξαιτίας της επίθεσης που βιώνουμε στο κομμάτι των έμφυλων διαχωρισμών και μετά την κίνηση της 25ης Νοεμβρίου, αποφασίσαμε να συγκροτήσουμε μια μόνιμη συνέλευση γυναικών για την πάλη ενάντια στη πατριαρχία. Πολύ σύντομα, η πρωτοβουλία μαζικοποιήθηκε, κάτι που μας έδειξε πως η ανάγκη οργάνωσης των γυναικών, όπως μας προέκυψε αρχικά, είναι μια ευρύτερα υπαρκτή ανάγκη.

Βασική αρχή του καπιταλιστικού συστήματος είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι ιεραρχικά δομημένες σχέσεις που παράγουν η ανισότητα και η ανελευθερία, διαχωρίζουν τις κοινωνίες με βάση την ταξική θέση, την εθνική καταγωγή, το χρώμα του δέρματος, το φύλο, τη σεξουαλική προτίμηση. Ο καπιταλισμός εμπεριέχει επιμέρους μορφές εξουσίας με σκοπό την διάσπαση των από τα

κάτω, στοχεύοντας στην καλλιέργεια και την αναπαραγωγή του φόβου και του αποκλεισμού μεταξύ των καταπιεσμένων σε όλα τα πεδία. Η πατριαρχία αποτελεί θεμέλιο του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του. Υπάρχει, καλλιεργείται και επιβάλλεται σε κάθε επίπεδο της κοινωνικής οργάνωσης. Από την πλευρά της, η κυριαρχία προσπαθεί να επιβάλει τον κατακερματισμό της εργατικής τάξης με σκοπό τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης, σύμφωνα πάντα με τα πατριαρχικά πρότυπα.

Η επίθεση στη θηλυκότητα προσπαθεί να μας υπενθυμίσει την γυναικεία μας φύση ως κάτι βάσει του οποίου καταπιεζόμαστε και βασανίζόμαστε περαιτέρω. Η έμφυλη καταπίεση, όμως, δεν είναι διαχωρισμένη από το σύνολο των υπόλοιπων μορφών καταπίεσης που απορρέουν από τη δομή και τη λειτουργία του κυρίαρχου συστήματος.

Στην εποχή της απογείωσης της επίθεσης του κράτους και των αφεντικών, οι βασικοί εξουσιαστικοί πυλώνες επιχειρούν να μεταφέρουν τη σήψη του κρατικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού τρόπου οργάνωσης στην κοινωνία. Όσο βαθιάει η κρίση τόσο επιδεινώνεται η επίθεση που δεχόμαστε σε όλα τα πεδία. Η πολιτική διαχείριση επιβάλλει το δόγμα της μηδενικής ανοχής συνθλίβοντας όποιον περιτεύει, όποιον δεν είναι σύμφωνος με το κοινωνικό πλαίσιο που αυτή ορίζει. Τροφοδοτεί, λοιπόν, τον κοινωνικό κανιβαλισμό για να επιβιώσει. Η διάχυση του ρατσισμού και η προώθηση του κοινωνικού εκφασισμού έρχεται ως συνέχεια της θεσμικής κατοχύρωσης της κατάστασης εξαίρεσης για τους κατατρεγμένους και τους απόκληρους, του χαρακτηρισμού τους ως «περιττούς πληθυσμούς». Η ένταση φαινομένων όπως το αλληλοφάγωμα στην αγορά εργασίας, αλλά και η υπερκατανάλωση των Black Friday είναι πλήρως ανάλογα με την κλιμάκωση των βιασμών, των ομοφοβικών και τρανσφοβικών επιθέσεων.

Στη συνέχεια, αναγνωρίζοντας με βάση και την προηγούμενη ανάλυση, πως η επίθεση στο πεδίο των έμφυλων διαχωρισμών και η επίθεση στη σεξουαλικότητα έχουν κοινή ρίζα την πατριαρχία, ασχοληθήκαμε με την εξέγερση του Stonewall, κάνοντας μια κριτική στα σύγχρονα Pride. Βασικό σημείο της κριτικής μας υπήρξε το πώς μία σημαντική στιγμή στην ιστορία των ΛΟΑΤΚΙ κινημάτων έχει μετεξελι-

χθεί -στις περισσότερες περιπτώσεις- σε ένα αφομοιωμένο και καθεστωτικά καθιερωμένο πανηγύρι. Κάτι που γίνεται στοχευμένα από την κυριαρχία σε μια προσπάθεια ενσωμάτωσης των διαφόρων κινημάτων και αλλοίωσης των χαρακτηριστικών τους για να αφομοιωθεί όσους αντιστέκονται και να μειώσει τη ριζοσπαστικότητά τους. Χορηγοί, συνεργασίες με δήμους, πρεσβείες και πολιτικά κόμματα ορίζουν το πλαίσιο και τα όρια μιας τέτοιας διαδικασίας. Η οργάνωση των Pride σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη ως ΜΚΟ, οι εμπορικές χορηγίες, η αισθητική τους και η προβολή πολύ συγκεκριμένων προτύπων σε αυτά, αντανακλούν ακριβώς αυτή τη συμπίεσή τους με την πλευρά της κυριαρχίας. Αυτά βέβαια δεν ισχύουν για όλα τα Pride, αφού υπάρχουν και κάποια που επιχειρούν να αποτινάξουν τουλάχιστον τα θεσμικά τους χαρακτηριστικά, λειτουργώντας αυτοοργανωμένα, σε Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Κρήτη.

Η δουλειά αυτή μας βοήθησε να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα του Patras Pride σε συγκέντρωση στο Αίγιο, εξαιτίας της δίκης που είχε οριστεί εκεί για το ομοφοβικό και σεξιστικό παραλήρημα του μπτροπολίτη Αμβρόσιου. Έτσι, πραγματοποιήσαμε το δικό μας κάλεσμα στη συγκέντρωση και βρεθήκαμε έξω από το δικαστικό μέγαρο Αιγίου, αντιλαμβανόμενες πως πρέπει να παρεμβαίνουμε όπου εκδηλώνεται η ρατσιστική, σεξιστική και ομοφοβική προπαγάνδα του κράτους και της πατριαρχίας. Επιλέξαμε να βρισκόμαστε εκεί, γνωρίζοντας ότι όλες οι επιμέρους καταπίεσεις είναι απόρροια του καπιταλιστικού συστήματος και μόνο εάν συνδεθούν οι επιμέρους αγώνες θα μπορούσαμε να φτάσουμε την πραγματική ελευθερία για όλες και όλους μας, που μπορεί να υπάρξει μόνο σε μια αταξική κοινωνία ισότητας και αλληλεγγύης.

Η κίνηση αυτή είχε μεγάλη σημασία, αφενός γιατί στην πόλη του Αιγίου, δεν υπάρχουν συχνά αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις. Αφετέρου, επειδή προσπαθήσαμε, τόσο εμείς όσο και το Patras Pride, να καταδείξουμε το ρόλο της εκκλησίας στην κοινωνική εδραίωση του πλαισίου της κατάστασης εξαίρεσης των «περιττών πληθυσμών», που ορίζεται από την κυριαρχία, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως. Έτσι, η εκκλησία επιτελεί το καθόλου αμελητέο έργο της μέσα στο κρατικό/καπιταλιστικό σύστημα. Η διάχυση από μεριάς της ενός λόγου στα πρότυπα του τριπύχου «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» αναπαράγει συγκεκριμένα πρότυπα για τη γυναίκα ως μητέρα και τον άντρα μέσα στην οικογένεια. Ενός λόγου που ενισχύει τους κυρίαρχους έμφυλους ρόλους. Γι' αυτό, την Πέμπτη 15 Μαρτίου, σταθήκαμε όλες και όλοι μαζί στους δρόμους του Αιγίου, συλλογικά και συγκροτημένα απέναντι στον φασισμό, το σεξισμό και την ομοφοβία. Κι έτσι θα συνεχίσουμε να κάνουμε απέναντι σε κάθε έναν που

εχθρεύεται τη ζωή και την ελευθερία.

Ο αγώνας των γυναικών για την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά της πατριαρχίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για το γκρέμισμα της κρατικής και καπιταλιστικής επιβολής. Γι' αυτό το λόγο επιλέγουμε να συλλογικοποιηθούμε και ως γυναίκες, να οργανωθούμε, να αντισταθούμε και όλες μαζί, με τους εργάτες, τους ανέργους, τους φοιτητές, τους μαθητές, τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα, να ενώσουμε τις φωνές και τη δράση μας με όραμα μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

Σημαντική κίνηση της πρωτοβουλίας υπήρξε η συγκέντρωση της 8ης Μάρτη, μίας καθεστωτικά καθιερωμένης ημέρας, που επιχειρεί για μία ακόμα φορά την απονοματοδότηση κάθε μαχητικής διεκδίκησης, κάθε ιστορικής παρακαταθήκης και συλλογικής μνήμης που μπορεί να πάει μπροστά τον αγώνα για τη γυναικεία χειραφέτηση. Για εμάς υπήρξε μία αφορμή να αναζητήσουμε τις ρίζες μας ως αγωνίστριες στους αγώνες που συνδέονται ιστορικά με αυτή την ημέρα και να αναγνωρίσουμε πως αποτελούν κομμάτι μας. Αλλά και παγκοσμίως είχε σημασία σε κινηματικό επίπεδο, καθώς φέτος διεξαγόταν η πρώτη διεθνής συνάντηση των γυναικών που αγωνίζονται στο Caracol της Morelia (Μεξικό),

στην Ισπανία κηρύχτηκε γενική απεργία, ενώ στην Τουρκία, όπως κάθε χρόνο, αποτέλεσε κεντρική στιγμή της δράσης των αναρχικών γυναικών. Η μαζικότητα της συγκέντρωσης αλλά και η μεγάλη κοινωνική ανταπόκριση μας δίνει ένα μήνυμα ότι τα ζητήματα που ανοίγουμε στο σήμερα είναι υπαρκτά και απασχολούν έναν μεγάλο αριθμό γυναικών. Από τον Νοέμβριο μέχρι και σήμερα, έχουμε πραγματοποιήσει πολλές μαζικές παρεμβάσεις στο κέντρο της πόλης της Πάτρας, με αφισοκολλήσεις, συνθήματα και τρικάκια.

Σε κάθε κίνησή μας επιδιώκουμε να έχει κεντρικό ρόλο ο διεθνισμός. Αντλώντας έμπνευση από σύγχρονα (και μη) παραδείγματα επαναστατημένων κοινωνιών και γυναικών που αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο, παίρνουμε δύναμη για να συνεχίσουμε τον αγώνα μας στο εδώ και στο τώρα, με νέα μέσα πάλης και νέες μορφές οργάνωσης, αντιλαμβανόμεστε πως λειτουργεί το παγκόσμιο κεφάλαιο απέναντι στους καταπιεσμένους και σε όσους αντιστέκονται και οραματιζόμαστε μια άλλη κοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό, πραγματοποιήσαμε στις αρχές του Μαΐου μία εκδήλωση οικονομικής ενίσχυσης του ταξιδιού των συντροφισσών από την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στο Caracol της Morelia, όπου διεξαγόταν η πρώτη διεθνής,

πολιτική, καλλιτεχνική, αθλητική και πολιτιστική συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται, καλεσμένη από τις γυναίκες Ζαπατίστας. Έπειτα, καλέσαμε τις συντροφισσές μας να παρευρεθούν στο διήμερο φεστιβάλ για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό (25-26 Μαΐου) που συμμετείχαμε, για να μας μεταφέρουν μία πολύ σημαντική εμπειρία τόσο για μας όσο και για το σύνολο του κινήματος.

Εμπνεόμαστε από τις μαχητικές αντιστάσεις των μαύρων γυναικών εργατριών του Αμερικάνικου Νότου του 19ου αιώνα, από την οργάνωση και το σθένος των αναρχικών συντροφισσών στην Ισπανία του '36, αλλά και από τα σύγχρονα παραδείγματα αντίστασης των γυναικών στην Τσιάπας, την Τουρκία και τη Ροτζάβα, και συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στη πατριαρχία, το κράτος και τον καπιταλισμό...

Ο κόσμος της ελευθερίας, ένας κόσμος που θα χωράει όλους τους κόσμους, θα περάσει από πάνω τους...

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία

Σχετικά με την παρουσία της πρωτοβουλίας γυναικών ενάντια στην πατριαρχία στο 3ο patras pride

Η παρουσία μας στο 3ο patras pride είναι μια πολιτική επιλογή που βασίζεται σε μια σειρά πραγμάτων. Για μας, οι καταπίεσεις στο πεδίο των έμφυλων διαχωρισμών έχουν κοινή ρίζα με αυτούς βάσει σεξουαλικότητας, την πατριαρχία. Γι' αυτό τον λόγο θεωρούμε σημαντική την αλληλοστήριξη και την αλληλεγγύη υποκειμένων που αγωνίζονται απέναντι σε ό,τι τα καταπιέζει. Η πατριαρχία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του καπιταλισμού. Στην εποχή της οικονομικής κρίσης το κράτος επιδιώκει να μεταφέρει τη σήψη του κρατικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού τρόπου οργάνωσης στην κοινωνία. Έτσι, όσο η επίθεση και η πολιτική της μηδενικής ανοχής εντείνονται, όποιος διαφέρει από το κοινωνικό πλαίσιο που ορίζει το σύστημα, εξαιρείται και οδηγείται στην απομόνωση.

Η εδραίωση της διεθνούς επετειακής πρακτικής του ετήσιου pride συνδέεται με την εξέγερση του Stonewall. Μία σημαντική κινηματική στιγμή, η οποία αποτέλεσε αφορμή για την εξέλιξη των lgbtq+ κινημάτων. Τα γεγονότα που έλαβαν χώρα εκείνες τις μέρες (1969) στους δρόμους της Νέας Υόρκης θεωρούνται καθοριστικά για την ανάπτυξη της οργάνωσης του αμερικανικού και διεθνούς ομοφυλοφιλικού κινήματος. Οι καταπιεσμένοι ομοφυλόφιλοι διεκδίκησαν στους δρόμους την ορατότητα και τα δικαιώματά τους. Στον απόηχο της εξέγερσης σχηματίστηκαν δεκάδες LGBTQ οργανώσεις που ενθάρρυναν τα άτομα να μην κρύβουν τις σεξουαλικές τους ταυτότητες και προπαγάνδιζαν την ενεργή συμμετοχή τους σε πρωτοβουλίες αγώνα. Αξίζει να σημειωθεί πως με την εξέγερση του Stonewall, το ζήτημα των σεξουαλικών προτιμήσεων απέκτησε πολιτική όψη.

Η σύνδεση του Stonewall με τα σύγχρονα pride είναι σαφής ως προς την ανάγκη του υποκειμένου που καταπιέζεται. Παρ' όλα αυτά ο τρόπος που οργανώνονται τα pride σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη δεν ταιριάζει καθόλου στα αρχικά χαρακτηριστικά της εξέγερσης του Stonewall. Αυτό οφείλεται σε μία συνήθη πρακτική του εξουσιαστικού-κυριαρχικού συστήματος να αφομοιώνει όσους αντιστέκονται. Απονοματοδοτεί τους αγώνες και τους επανανοματοδοτεί με θεσμικά χαρακτηριστικά που η ίδια η εξουσία ορίζει. Χορηγοί, συνεργασία με τους δήμους, αστυνομική φύλαξη και πολιτικά κόμματα ορίζουν το πλαίσιο της διαδικασίας. Το patras

pride είναι μία από αρκετές προσπάθειες που γίνονται στην Ελλάδα για αυτοοργανωμένα pride.

Στόχος των αγώνων μας δεν πρέπει να είναι η ενσωμάτωση στην υπάρχουσα κοινωνία, ούτε η ορατότητα γιατί πρέπει να κατανοήσουμε πως ποτέ δεν θα είμαστε όλοι ίσοι και ελεύθεροι σε αυτή την κοινωνία. Δεν θέλουμε το υπάρχον σύστημα να μας αγκαλιάσει και να μας δεχθεί, αλλά παλεύουμε για μια άλλη κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να οργανωνόμαστε και να συσπειρωνόμαστε ταξικά και μέσω της ύπαρξής μας στο δρόμο να παλεύουμε κάθε μορφή εξουσίας και καταπίεσης, γνωρίζοντας πως μόνο ένας ακρατικός, αταξικός και ελευθεριακός κόσμος ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης μπορεί να μας χωρέσει. Αντιστεκόμαστε στα καθεστωτικά πλαίσια που ορίζει η κυριαρχία και οργανωνόμαστε με τα δικά μας χαρακτηριστικά, αντιθεσμικά και αυτοοργανωμένα. Γνωρίζουμε καλά πως ελεύθεροι δεν είμαστε αυτές τις 2 μέρες του χρόνου αλλά ένα τέτοιο φεστιβάλ μπορεί να αποτελέσει μία κινηματική στιγμή-σύμβολο, που θα διατηρήσει τη φλόγα της εξέγερσης του Stonewall, τη φλόγα της αντίστασης, της αυτοοργάνωσης και της κινηματικής μνήμης ζωντανή.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΜΦΥΛΩΝ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ: ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΤΩΝ LGTBQI+,
ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΣΕΞΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ**

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία

Ενάντια στην επιχείρηση-σκούπα σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών σε Αβέξ και Λαδόπουλο

Το πρωί της Τρίτης 15/5, με μια ευρείας έκτασης αστυνομική επιχείρηση με τη συμμετοχή 380 μπάτσων, εκκενώθηκαν οι αυτοσχέδιοι καταυλισμοί προσφύγων και μεταναστών στα πρώην εργοστάσια της Αβέξ και του Λαδόπουλου στην Πάτρα. Οι περίπου 600 πρόσφυγες και μετανάστες οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ανά την επικράτεια.

Το ίδιο απόγευμα καλέστηκε συγκέντρωση και πορεία στην πλατεία Γεωργίου. Συμμετείχαν συνολικά 100 άτομα. Στην κεφαλή βρέθηκε το αναρχικό μπλοκ (ύστερα από κάλεσμα της αναρχικής ομάδας "δυσήνιος ίππος") και ακολούθησαν Ανταρσία, Κεερφα, Καρ, ΟΕΝ_ΕΕΚ.

Τα καταστρεπτικά αποτελέσματα των πολεμικών σταυροφοριών και της έντασης της λεπλάσιας της καπιταλιστικής περιφέρειας είναι η αποσόθρωση κάθε έννοιας κοινωνικής ζωής και ύπαρξης στη Μέση Ανατολή, όπου ο πόλεμος έχει σαρώσει τους τοπικούς πληθυσμούς.

Αυτά ακριβώς τα αποτελέσματα έχουν ως συνέπεια εκατομμύρια ξεριζωμένοι και απελπισμένοι άνθρωποι να επιχειρούν με κάθε τρόπο τη φυγή και την είσοδο στην Ευρώπη.

Η σημερινή πολιτική διαχείριση στην Ελλάδα, αφού πάτησε πάνω στο φθινό εμπορικό ελπίδας για να συνεχίσει να επιβάλλει τις πολιτικές λεπλάσιας της κοινωνικής βάσης, όπως και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, κινήθηκε ακριβώς στην ίδια αντιμεταναστευτική άσκηση πολιτικής, σε συνεργασία πάντα με τους διεθνείς μηχανισμούς (ΝΑΤΟ, frontex, ΕΕ). Αφού διέσπειρε παντού στην ελλαδική επικράτεια στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, συνεχίζει να τους στοιβάζει εκεί, επιχειρώντας μάλιστα να αντιστρέψει την πραγματικότητα, προπαγανδίζοντας την καταλληλότητα των συνθηκών διαβίωσης σε μέρη όπου υφίστανται τον εγκλεισμό, την καταστολή, τον εξευτελισμό της αξιοπρέπειάς τους.

Ως αναρχικοί στεκόμαστε συνειδητά δίπλα σε κάθε καταπιεσμένο και καταπιεσμένη αυτού του κόσμου και αγωνιζόμαστε μαζί για τη ζωή και την αξιοπρέπεια. Στεκόμαστε ενάντια στα σύνορα, τον πόλεμο και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, και αλληλέγγυοι με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που ξεριζώθηκαν από τους τόπους τους.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"/ΑΠΟ

Ενημέρωση από το 2ήμερο "για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό" στην Πάτρα

Στις 25 και 26 Μάη 2018 πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα το 2ήμερο "για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό". Μια σειρά εκδηλώσεων στο κέντρο της πόλης (στο αίθριο του Έσπερου, στην πλατεία Γεωργίου) που στόχο είχε τη διάδοση των αναρχικών αντιλήψεων και πρακτικών, τη διάχυση του κοινωνικού αναρχισμού ως θεμελιώδους ρεύματος για την οικοδόμηση ενός σύγχρονου επαναστατικού κινήματος και την ανάδειξη του πλούτου των προτάσεων, των θέσεων και των αγώνων των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας.

Την Παρασκευή 25 Μάη στις 19.00 πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου του Άμπελ Πάζ "Μέσα στην Ομίχλη. Η έξοδος και τα στρατόπεδα εκτόπισης (1939-1942)" με την παρουσία συντρόφων από τις ελευθεριακές εκδόσεις Ναυτίλου και του μεταφραστή του βιβλίου, συντρόφου Anjel Perez Gonzalez. Στη συνέχεια, οι συντρόφισσες από την πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην Πατριαρχία από την Πάτρα ανέλαβαν το εισηγητικό κομμάτι του δεύτερου μέρους των εκδηλώσεων. Ο αγώνας ενάντια στην Πατριαρχία ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Ακολούθησε η ενημέρωση για την 1η διεθνή πολιτική, καλλιτεχνική, αθλητική και πολιτιστική συνάντηση γυναικών που αγωνίζονται, που κάλεσαν οι γυναίκες ζαπατίστας στο caracol της Μορέλια (8-10 Μαρτίου 2018). Η ενημέρωση έγινε από την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, η οποία παρευρέθηκε στο Μεξικό, καθώς και παρουσίαση της μπροσούρας «Προκλήσεις για τη γυναικεία απελευθέρωση. Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιάπας» που εκδόθηκε για την οικονομική ενίσχυση του ταξιδιού. Η βραδιά έκλεισε με live από τις dudettes με αμερικάνικα εργατικά τραγούδια και άλλα...

Την επόμενη μέρα, Σάββατο 26 Μάη, οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με την ενημέρωση που έγινε από την κατάληψη Libertatia από τη Θεσσαλονίκη, σχετικά με τον εμπρησμό τους από τους φασίστες κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου της 21ης Γενάρη, τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον της από τη μεριά του κράτους, την πολιτική της υπεράσπισης και το σχέδιο ανοικοδόμησης της από τους συντρόφους της συλλογικότητας και από αλληλέγγυους και αλληλέγγυες. Η βραδιά ολοκληρώθηκε με συναυλία οικονομικής ενίσχυσης της κατάληψης με τη συμμετοχή των

theirmethlab, three way plane, okwaho και χαοτικά μπαρμπούτσουλα.

Από την πλευρά μας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που στήριξαν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις: τα εκδοτικά εγχειρήματα, τις πολιτικές ομάδες, τα μουσικά σχήματα. Χωρίς τη συνεισφορά τους, η διεξαγωγή θα ήταν αδύνατη.

Τέτοιες εκδηλώσεις αποτελούν για μας ευκαιρία συνάντησης και επικοινωνίας, αλληλεπίδρασης και ζύμωσης, αυτομόρφωσης και αντιπληροφόρησης. Είναι αφορμή για να συνεχίσουμε με ακόμα μεγαλύτερο πείσμα τον αγώνα μας για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, και τη δημιουργία μιας νέας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος & συντρόφισσες - σύντροφοι

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ - ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΚΑΜΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥΡΓΚΟΥΤ ΚΑΓΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΜΑΡΙΟΥ ΣΕΪΣΙΔΗ

"Η δική μας συνείδηση τροφοδοτείται από τη μνήμη των αγώνων, να το πούμε άλλη μια φορά, για να το καταλάβουμε, ότι αυτήν τη μνήμη ξέρουμε να την υπερασπίζουμε με κάθε κόστος".

Και επειδή τίποτε και ποτέ δεν μας χαρίστηκε και αυτά που αποκαλούνται δικαιώματα δεν είναι παρά οι κατακτήσεις μακρών και πολύχρονων αγώνων, η μόνη απάντηση που μπορούμε να δώσουμε είναι να ξαναπιάσουμε, μέσα και έξω από τη φυλακή, το κόκκινο νήμα αυτών των αγώνων."

Δ. Κουφοντίνας

Την **Τετάρτη 30 Μαΐου**, ο πολιτικός κρατούμενος Δημήτρης Κουφοντίνας ξεκίνησε απεργία πείνας με αίτημα να λαμβάνει κανονική τακτική άδεια και να καταργηθεί το εισαγγελικό βέτο. Έπειτα από παρέμβαση από την εισαγγελέα του Άρειου Πάγου, αίρεται το δικαίωμα του Κουφοντίνα για άδεια (την οποία στερούνταν για 7 χρόνια) με αποτέλεσμα τη διακοπή των αδειών που είχε αρχίσει να παίρνει τους τελευταίους μήνες. Όπως αναφέρει και ο ίδιος "καταρρέει άλλη μια φορά το προσώπιο της δήμευσης ανεξάρτητης δικαιοσύνης και αποκαλύπτεται το πραγματικό πρόσωπο αυτού του βαθιά ταξικού και πολιτικά ρεβανσιστικού θεσμού. Επειδή αυτή η παρέμβαση, κουρελιάζοντας τους νόμους του δικού της συστήματος, που δέθεν υπηρετεί, στέλνει το σαφές μήνυμα ότι για τον πολιτικό αντίπαλο δεν ισχύει κανένας άλλος νόμος ή κώδικας, παρά μόνο η αλαζονεία της εξουσίας τους και η σκοπιμότητα της συντριβής του."

Το Νοέμβριο του 2017 ο Δ.Κουφοντίνας πήρε την πρώτη άδεια μέσα σε ένα κλίμα μιντιακής υστερίας και τρομολαγνείας, ενώ παρεμβάσεις με στόχο τη διαμόρφωση κλίματος αναίρεσης της άδειας έκαναν μια σειρά πολιτικών προσώπων και πρεσβειών, με κύρια αυτή των ΗΠΑ. Ο πολιτικός κρατούμενος Δ. Κουφοντίνας δικαιούνταν άδεια εδώ και 7 έτη και τη στερούσαν επειδή "ουδόλως έχει διαφοροποιηθεί το συνειδησιακό του υπόβαθρο" και επειδή έχει "στρεβλή ιδεολογία". Εκείνο που ζητούσαν δηλαδή οι εξουσιαστές ήταν δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξη της ιδεολογίας του.

Ανέκαθεν η εξουσία επιχειρούσε να λυγίσει, να εκμηδενίσει και να ισοπεδώσει τους πολιτικούς της αντιπάλους με στόχο την εμπέδωση της κυριαρχίας-παντοδυναμίας της. Άλλωστε αυτό είναι εμφανές από την εκδικητική μεταχείριση που υφίσταται κάθε

πολιτικός κρατούμενος καθώς και από το ειδικό καθεστώς εξαιρέσεως που διαμορφώνεται για αυτούς.

Η συγκυβέρνηση Σύριζα-Ανέλ έχει επιλέξει να ανασύρει και να θέσει σε εφαρμογή την «αριστερή» εκδοχή του δόγματος νόμος και τάξη. Η ρεβανσιστική αίτηση αναίρεσης της αθωωτικής απόφασης για τον Τ.Θεοφίλου, η εκκένωση της κατάληψης Πρυτανείας που πραγματοποιούνταν σε ένδειξη αλληλεγγύης στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων, η εκδικητική άρνηση χορήγησης των αδειών σε πολιτικούς κρατούμενους, η ποινικοποίηση των φιλικών και συγγενικών σχέσεων με αυτούς, η επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή συνδικαλισμού (διώξεις μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών, στοχοποίηση εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων για τη δράση τους, κ.α.), οι διώξεις και οι εισβολές σε σπίτια αγωνιστών ενάντια στους πλειστηριασμούς, οι δίκες ολόκληρων χωριών και η μετατροπή τους σε «τρομοκρατικές» οργανώσεις, οι αναίτιες προσαγωγές και συλλήψεις αγωνιστών, τα στημένα κατηγορητήρια και οι πολιτικές σκευωρίες, οι εξοντωτικές ποινές (καταδίκη του 77χρονου αγωνιστή από τη Μεγάλη Παναγιά Χαλκιδικής, η καταδίκη του Μάριου Σεϊσίδη σε 36 χρόνια φυλάκισης, η καταδίκη του Φοίβου Χαρίση χωρίς στοιχεία και η άρνηση για χορήγηση άδειας κ.α), είναι μερικά από τα αποτελέσματα που έχει επιφέρει η αναβάθμιση του κατασταλτικού οπλοστασίου που σταδιακά εφαρμόζει η κυβέρνηση σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές και την αντιτρομοκρατική υπηρεσία. Στα παραπάνω έρχονται να προστεθούν και οι πρόσφατες υποθέσεις του Β. Δημάκη και του Ν. Παγτζόγλου (με το κράτος να προσπαθεί πραγματικά να τους εξοντώσει) καθώς και η νέα κρατική μεθόδευση αναφορικά με τους "ατομικούς τρομοκράτες" όπου επιχειρείται να στηθεί ένα σύγχρονο ιδιώνυμο δημιουργώντας δεδικασμένο για την ποινικοποίηση του φρονήματος.

Για την εξασφάλιση της ολοκληρωτικής επιβολής του καθεστώτος και την απόρριψη εξυπρέτηση των συμφερόντων των κυρίαρχων οικονομικών και πολιτικών ελίτ, όλα τα μέσα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ακόμη πιο οξυμένη μορφή και με ακόμη μεγαλύτερη ένταση. Έτσι, αυτή η επιβολή περνάει μέσα από την ολοκληρωτική

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

πορεία αλληλεγγύης στον Δ. Κουφοντίνα, Αθήνα

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

εξόντωση όσων αγωνίζονται εναντίον της, μέσα από την παραδειγματική τιμωρία όσων σκώνουν το κεφάλι για να αντισταθούν ή έχουν κάθε λόγο να το κάνουν, μέσα από την ωμή και απροκάλυπτη καταστολή όσων αρνούνται να αποδεχτούν τη διάλυση της ζωής τους, μέσα από τον κρατικό ρεβανισμό και την υλική-πθική εξόντωση (επιβολή του καθεστώτος εξαίρεσης) όσων έχουν βρεθεί στα χέρια του κράτους για τη δράση τους. Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και η παραδειγματική τιμωρία των αντιφρονούντων διέρχεται μέσα από την εδραίωση του σιδερένιου πλέγματος της καταστολής σε κάθε κοινωνικό πεδίο, με την ένταση του ελέγχου και της επιτήρησης στην κοινωνία, καθώς και με τη δημιουργία ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγωνιστές. Ενός καθεστώτος που χιζεται μέσα από τις ειδικές νομοθεσίες των τρομονόμων ο οποίος επιβάλλει ειδικές δίκες, ειδικά κατηγορητήρια, στέρψη βασικών δικαι-

πορεία αλληλεγγύης στο Μ. Σεΐσιδη, Αθήνα

ωμάτων, ειδικά κελιά και ειδική μεταχείριση.

Μέσα σε αυτό το κατασταλτικό πλαίσιο εντάσσεται και η δίωξη του κομμουνιστή Τουργκούτ Καγιά ο οποίος έχει διωχθεί και φυλακιστεί (με αυθαίρετες συλλήψεις, βασανιστήρια, και κράτηση στις ειδικές φυλακές τύπου F) επανειλημμένως από το τουρκικό κράτος για τη συμμετοχή του στους αγώνες και τις πολιτικές του πεποιθήσεις. Ο Τουργκούτ Καγιά συνελήφθη τον Φεβρουάριο από τις ελληνικές αρχές σύμφωνα με τον «Κόκκινο Συναγερμό» της Ιντερπόλ έπειτα από αίτημα του τουρκικού καθεστώτος. Σε μια πρωτοφανή απόφαση ο Άρειος Πάγος αποφάσισε στις 30/5/18 την έκδοσή του στην Τουρκία, για να εκτίσει το υπόλοιπο ποινής που του έχει επιβληθεί από δικαστήριο της χώρας του, καταδικασμένος ως «τρομοκράτης». Ο Τουργκούτ Καγιά βρίσκεται ήδη από 31/5 σε απεργία πείνας, αγωνιζόμενος και μέσα από τη φυλακή, ζητώντας την ανάκληση της απόφασης έκδοσής του. Είναι γνωστή η μοίρα των αντιφρονούντων που βρίσκονται στα χέρια του τούρκικου κράτους. Ιδιαίτερα και μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα, ο Ερντογάν εξαπέλυσε ένα άνευ προηγουμένου όργιο καταστολής απέναντι σε όποιον αγωνίζεται εδραιώνοντας ένα σιδερένιο πλέγμα καταστολής και επιτήρησης και επιβάλλοντας τη δικτατορία του. Είναι ολοφάνερο ότι το ελληνικό και το τουρκικό κράτος δεν έχουν κανένα πρόβλημα να συνεργάζονται (με απόφαση Κοντονή ο Τουργκούτ Καγιά μεταφέρεται στις φυλακές Κομοτηνής) και να αντιμετωπίζουν από κοινού τους "τρομοκράτες", όσους δηλαδή αγωνίζονται για την ανατροπή της δικτατορίας του κράτους και του κεφαλαίου.

Την ίδια ώρα, ο αναρχικός Μάριος Σεΐσιδης οδηγείται σε δίκη σε δεύτερο βαθμό για την υπόθεση της ένοπλης ληστείας της Εθνικής Τράπεζας στη Σόλωνος που έγινε το Γενάρη του 2006. Η υπόθεση αυτή και η ποινική δίωξη που την ακολούθησε, οδήγησε στο παρελθόν στον βαρύτατο τραυματισμό του αναρχικού Γιάννη Δημητράκη και στην πολυετή του φυλάκιση, ενώ για τους Σίμο και Μάριο Σεΐσιδη, καθώς και για τον Γρηγόρη Τσιρώνη επέβαλε ένα καθεστώς διαρκούς παρανομίας μέχρι τη σύλληψή τους από τις δικωτικές αρχές. Πρωτόδικα, επιβλήθηκε η εξοντωτική ποινή των 36 ετών φυλάκισης στο Μάριο Σεΐσιδη, μια καταδίκη που αποτελεί μέρος της κατασταλτικής μεθόδευσης του κράτους απέναντι σε αναρχικούς και άλλους αγωνιστές και στόχο έχει όχι μόνο την ανάκτηση του γοήτρου των δικωτικών μηχανισμών αλλά και εν γένει τον παραδειγματισμό της κοινωνίας και την εξουδετέρωση των αντιστάσεων της. Μια απόφαση η οποία πάρθηκε χωρίς την αναγνώριση κανενός μάρτυρα κατηγορίας, αλλά βασίστηκε αποκλειστικά σε ένα δείγμα DNA που σύμφωνα με την αντιτρομοκρατική βρέθηκε σε απόσταση 500 μέτρων μακριά από την τράπεζα.

Την Τετάρτη 6 Ιουνίου στο εφετείο, ο Μάριος Σεΐσιδης θα δώσει μια ακόμη μάχη ενάντια στην αστυνομική και δικαστική αυθαιρεσία. Μια μάχη, η οποία αποτελεί κομμάτι του αγώνα ενάντια στην κατασταλτική επίθεση που έχει εξαπολύσει το πολιτικά, κοινωνικά και αξιακά χρεωκοπημένο σύστημα κατά των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων για τη διαίωξη της κυριαρχίας του.

Ο κόσμος της εξουσίας επιφυλάσσει περισσότερο έλεγχο, περισσότερη καταστολή, περισσότερη εκμετάλλευση και φόβο. Απέναντί του να ορθώσουμε τις κοινότητες του αγώνα, να οργανώσουμε τα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Να αγωνιστούμε για να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, να αντιπαρεθεθούμε με την κρατική καταστολή και την προσπάθεια διεύρυνσής της, να αναδειξουμε τη σαθρότητα των κρατικών σκευωριών σε βάρος των αγωνιστών, να αντιπαλέψουμε τον κρατικό ρεβανισμό και να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του στα χέρια του κράτους. **Να σταθούμε στο πλευρό του Δ. Κουφοντίνα που εδώ και χρόνια αγωνίζεται με αξιοπρέπεια μέσα από τα λευκά κελιά της "δημοκρατίας", υπερασπιζόμενος τόσο τις πράξεις του όσο και το δίκαιο του αγώνα για μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης. Να σταθούμε τον πλευρό του Τουργκούτ Καγιά που αγωνίζεται για την μη έκδοσή του στην Τουρκία και την απελευθέρωσή του. Να σταθούμε στο πλευρό του Μάριου Σεΐσιδη που βιώνει την εκδικητικότητα των κατασταλτικών και δικωτικών μηχανισμών.**

Στην ανεπίστρεπτη σήψη του κρατικού και καπιταλιστικού κόσμου, τα αδιέξοδα, την πολιτική και αξιακή του χρεωκοπία, να αντιπαρεθεθούμε τις συλλογικές αντιστάσεις, την ταξική αλληλεγγύη, τη χειραφέτηση των καταπιεσμένων, τη μοναδική ζωντανή κοινωνική προοπτική: τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΙΣΜΟ, ΤΙΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ... ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

*Αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»,
Αναρχική Συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς»,
Αναρχική συλλογικότητα Όμικρον72
μέλη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης*

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ
απεργία πείνας από 30/5

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥΡΓΚΟΥΤ ΚΑΓΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Την Τετάρτη 30 Μαΐου, ο πολιτικός κρατούμενος Δημήτρης Κουφοντίνας απαγόρευσε με αίτημα να λυθεί κοινωνική ταξική όδρα και να καταργηθεί το καταστροφικό έργο Τίποτα από παρτίδα από την αστυνομία του Άρειου Πάγου, αρχικά το δικαστήριο του Άρειου Πάγου και στη συνέχεια από τον 7ο βαθμό με αποτέλεσμα την βίαιη των οδών που είχε αρχίσει να παίρνει τους τελευταίους μήνες.

Η δράση της εφελκυστικής επικοινωνίας παραπομπή, παραπομπή καταστολή, παραπομπή εκμετάλλευση και φόβο, αφήνει την αντιστάση της κοινωνίας που αρχικά, η κρατική καταστολή η κοινωνική και ταξική μάχη και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Η οργανωτική για να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, να αντιπαρεθεθούμε με την κρατική καταστολή και την προσπάθεια διεύρυνσής της, να αναδειξουμε τη σαθρότητα των κρατικών σκευωριών σε βάρος των αγωνιστών, να αντιπαλέψουμε τον κρατικό ρεβανισμό και να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του στα χέρια του κράτους. Η οργανωτική για να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, να αντιπαλέψουμε τον κρατικό ρεβανισμό και να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του στα χέρια του κράτους. Η οργανωτική για να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, να αντιπαλέψουμε τον κρατικό ρεβανισμό και να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του στα χέρια του κράτους.

Εν αντιπαράθεση στην κρατική καταστολή, να ορθώσουμε τις κοινότητες του αγώνα, να οργανώσουμε τα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Τρίτη 12/6, 6:30 μ.μ., Έσπερος (πλ.Γεωργίου)

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» μέλος Α.Π.Ο. και σύντροφοι/συντροφισσες
αναρχικότητα «Κύκλος της Φωτιάς» μέλος Α.Π.Ο. και σύντροφοι/συντροφισσες

Η «πράσινη» ανάπτυξη το όχημα για την καταστροφή και τη λεηλασία των Αγράφων

αέρας, οι θάλασσες, οι λίμνες και τα ποτάμια μετατρέπονται σε τεράστιες βιομηχανίες άντλησης ενέργειας με αποκλειστικό γνώμονα την αύξηση του κέρδους μεγάλων κατασκευαστικών και ενεργειακών εταιρειών. Στο πλαίσιο αυτό, τεράστιες καλλιεργήσιμες εκτάσεις παύουν να υφίστανται και μετατρέπονται είτε σε φωτοβολταϊκά πάρκα είτε σε εκτάσεις καλλιεργείας ειδικών φυτών για την παραγωγή βιοκαυσίμων. Δίπλα στις λίμνες και τα ποτάμια ξεφυτρώνουν γιγαντιαία υδροηλεκτρικά εργοστάσια και οι κορυφές των βουνών κατακλύζονται από ατελείωτους τσιμεντένιους ογκόλιθους που συνιστούν τα αιολικά πάρκα.

Τον τελευταίο καιρό έχει δρομολογηθεί η εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε 2 σημεία πάνω στα Αγραφιώτικα βουνά στην Ευρυτανία, ενώ ετοιμάζουν την εγκατάσταση πολλών ακόμη τόσο στην Καρδίτσα, όσο και στην Ευρυτανία, με αποτέλεσμα όλη η ραχοκοκαλιά της Πίνδου να μακελευτεί (παράλληλα δρομολογείται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε αρκετές ακόμα περιοχές, π.χ Σαμοθράκη). Το πρώτο αιολικό πάρκο στα Άγραφα, θα είναι ισχύος 40 MW στη θέση «Μίχος – Βοϊδολίβαδο – Απελίνα» (Απελίνα) και το δεύτερο ισχύος 46 MW στη θέση «Γραμμένη – Τούρλα – Καρνόπι» (Λεκάνη Νιάλας).

Τα Άγραφα, μια περιοχή με απίστευτη φυσική ομορφιά και σπάνια χλωρίδα και πανίδα, με απέραντες βουνοσειρές, φαράγγια και ρεματιές με ορμητικά ποτάμια, σκιερά δάση, πηγές και πανέμορφα μοναδικά μονοπάτια που οδηγούν σε πέτρινα μονότοξα γεφύρια, ξεχασμένα μοναστήρια και όμορφα χωριά θα μετατραπούν σε αποκρουστικές φαραωνικές βιομηχανικές ζώνες, με σιδερένιους γιγάντιους ανεμοφράκτες ύψους έως και 140 μέτρων, με εκκερωσείς/αποψιλώσεις τοπίων, με εκτεταμένες εκσκαφές και τόνους μπετόν, με διανοίξεις ειδικών μεγάλων δρόμων δεκάδων χιλιομέτρων μέσα στα «απρόσιτα» βουνά για τη διέλευση τεράστιων οχημάτων μεταφοράς των υλικών που θα συνθέσουν τις ανεμογεννήτριες στα εργοτάξια, καθώς και με εκατοντάδες πυλώνες υψηλής τάσης και χιλιάδες μέτρα εναέριων καλωδιώσεων πάνω από πυκνά δάση ελάτης.

Στα παραπάνω προστίθενται ο κίνδυνος των πυρκαγιών από σπινθήρες, αναφλέξεις, αστοχίες υλικών, που μπορεί να καταστρέψει ολοσχερώς την περιοχή, οι κατολισθήσεις εξαιτίας των μεγάλων τσιμεντένιων βάσεων, η μόλυνση των υπόγειων υδάτων και των ρεμάτων με τοξικές ουσίες, η ρύπανση της ατμόσφαιρας, η καταστροφή της μοναδικής χλωρίδας και πανίδας με πάρα πολλά είδη φυτών και προστατευόμενα είδη πτηνών (ακόμα και ο θόρυβος επηρεάζει την ισορροπία), και οι σοβαρές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία από τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία. Ακόμα όταν το αιολικό πάρκο ολοκληρωθεί τον χρονοκύκλο του κύκλου (περίπου 20 χρόνια) τα βουνά θα μοιάζουν με απέραντο νεκροταφείο παλιοσιδηρικών, φορτωμένα με χιλιάδες τόνους μπετόν και χιλιάδες μέτρα υπόγειων και υπέργειων καλωδιώσεων.

Απέναντι στη μετατροπή της «Ωραίας Κοιμωμένης» σε ένα απέραντο τοπίο από σίδερα, απέναντι στην καταστροφή της φυσικής ομορφιάς, της χλωρίδας, της πανίδας των Αγρά-

φων, απέναντι στη μετατροπή της φύσης σε μια τεράστια βιομηχανική ζώνη για την άντληση κέρδους και την οικειοποίηση της γης από τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, υπάρχει ο δρόμος της αντίστασης και του αγώνα. Του αγώνα των τοπικών κοινωνιών για την προάσπιση του φυσικού κόσμου από τις αδηφάγες διαθέσεις του κράτους και των αφεντικών. Ενός αγώνα που διεξάγεται σε πολλά σημεία, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα των κυριάρχων ενάντια στη φύση και τις τοπικές κοινωνίες και στόχο έχει να θέσει ανάχωμα στην επέλαση της ανάπτυξης. Ενός αγώνα που για να έχει προοπτική οφείλει να βάζει στο στόχαστρο τους πραγματικούς υπεύθυνους (που αρκετές φορές εμφανίζονται και με «αγωνιστικό» προσώπιο) για την καταστροφή που συντελείται.

Τα Άγραφα, πέρα από ένα απέραντο τοπίο φυσικής ομορφιάς, αποτελεί και ένα «μνημείο» του αγώνα του ανθρώπου απέναντι στη βαρβαρότητα της εξουσίας. Είναι ένας τόπος όπου χιλιάδες άνθρωποι αγωνίστηκαν για την ελευθερία. Αν κάτι μας αναλογεί λοιπόν σήμερα, είναι να μην αφήσουμε αυτόν τον τόπο έρμαιο στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου. Γιατί όπως έχει γραφτεί «αν ο εχθρός κερδίσει, ούτε οι νεκροί μας δε θα μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι». Από τη Β. Χαλκιδική και τον Αχελώο μέχρι το Αποπνηγάδι της Κρήτης και τα Άγραφα, αγώνας για ζωή, αγώνας για τη γη και την ελευθερία.

Θωμάς Μ.

Ένα από τα βασικά ιδεολογήματα που χρησιμοποιείται, ειδικά τα τελευταία χρόνια, είναι αυτό της ανάπτυξης. Ουσιαστικά η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά, δεν είναι παρά μια προσπάθεια να μακιγιαριστεί η αδιάκοπη επίθεσή τους πάνω στην κοινωνία, καθώς και η απρόσκοπτη λεηλασία και καταστροφή του φυσικού κόσμου. Μια προσπάθεια να κρυφτούν τα καταφάνη εγκλήματα που πραγματώνονται καθημερινά απέναντι στην κοινωνική πλειοψηφία και τη φύση. Αν ανάπτυξη, πρόοδος και έξοδος στις αγορές σημαίνει μειώσεις μισθών και συντάξεων, ανασφάλιση και απλήρωτη εργασία, δουλειά την Κυριακή, καθημερινός θάνατος στους χώρους εργασίας, πλειστηριασμοί σπιτιών, τότε μπορούμε να φανταστούμε τι σημαίνει η ανάπτυξη, «πράσινη» ή όχι, για το φυσικό περιβάλλον και τους τοπικούς πληθυσμούς.

Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιώσιμο των πολικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης που δημιουργεί η κρατική – καπιταλιστική επιθετικότητα. Οι ανυπολόγιστες συνέπειες που έχει για ολόκληρο τον πλανήτη η καταστροφή και η λεηλασία του φυσικού κόσμου είναι απότοκο της διαρκούς και ανηλεούς επίθεσης πάνω στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες, που στόχο έχει τη μεγιστοποίηση του κέρδους προς όφελος των αφεντικών καθώς και τον πλήρη έλεγχο των κοινωνιών.

Οι αντιστάσεις που γεννήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια ενάντια στην ανυπολόγιστη οικολογική καταστροφή που πραγματοποιήθηκε και συνεχίζεται να πραγματοποιείται, οδήγησαν στην κυριαρχία να εφευρέσει και να προωθήσει μέσω των ιδεολογικών της μηχανισμών ένα νέο ιδεολόγημα το οποίο θα καταφέρει να απορροφήσει τους κραδασμούς της αναπτυξιακής πολιτικής του κράτους και των αφεντικών. Ένα ιδεολόγημα που θα επιχειρήσει να «προσπεράσει» τις όποιες αντιδράσεις εμφανίζονται στο πεδίο απόσπασης της κοινωνικής συνείδησης.

Δίπλα στην εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου, τις αποψιλώσεις των δασών και τις αμμοληφίες, έρχονται να προστεθούν νέα πεδία όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ο ήλιος, η γη, ο

παρέμβαση στο Ξενία της Πάρνηθας, 23 Ιούνιο 2018

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Από την Πάρνηθα, τη Γκλώσσικη του Αχελώο έως την Β.Α. Χαλκιδική

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το αίσθημα του θόσους στις 27 Ιουνίου 2017 ήταν με αληθινή επιθυμία να αποδοθεί η απειροχρόνια καταστροφή της Πάρνηθας από τα αιολικά πάρκα. Η φωνή μας και η ενέργειά μας συλλογικά να πορευόμαστε ενάντια στην καταστροφή της Πάρνηθας και της Β.Α. Χαλκιδικής είναι η συνείδησή μας να πορευόμαστε ενάντια στην καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας. Η καταστροφή της Πάρνηθας είναι μόνο η αρχή της καταστροφής που λαμβάνει χώρα παντού. Η καταστροφή της Πάρνηθας είναι η αρχή της καταστροφής που λαμβάνει χώρα παντού. Η καταστροφή της Πάρνηθας είναι η αρχή της καταστροφής που λαμβάνει χώρα παντού. Η καταστροφή της Πάρνηθας είναι η αρχή της καταστροφής που λαμβάνει χώρα παντού.

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
13:00 Συγκέντρωση – Παρέμβαση στο παλιό «Ξενία»,
 Περύνηθος στην περιοχή, Πανχνιά για τα παιδιά στα δάση των γιγάντων, Πεζοπορική κατάβαση

Ανακοίνωση της ΑΠΟ σχετικά με την επιχειρούμενη λειτουργία του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας και τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή του ποταμού Αχελώου

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιώσιμο των πολικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης που δημιουργεί η κρατική-καπιταλιστική επιθετικότητα. Όσον αφορά ειδικά τον ελλαδικό χώρο, αυτή η επίθεση έχει κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, με σειρά καταστροφικών, μικρών και μεγάλων, έργων τόσο στην ύπαιθρο όσο και μέσα στις πόλεις. Από την εγκατάσταση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στον δρυμό της Πάρνηθα, την μόλυνση με πετρελαιοειδή του Σαρωνικού Κόλπου και την επέκταση εξορύξεων βωξίτη στην Γκίωνα μέχρι το ανοικτό μεταλλείο χρυσού Β.Α. Χαλκιδική, την επιχειρούμενη εξόρυξη πετρελαίου στην Ήπειρο, την εγκατάσταση εκατοντάδων ανεμογεννητριών στα Άγραφα, την επιβολή ΧΥΤΑ στην Λευκίμη και την δρομολογούμενη λειτουργία των Υ/Η φραγμάτων στον Αχελώο.

Η υπόθεση των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου αποτελεί προεκλογική δέσμευση όλων των κυβερνήσεων και διακαή πόθο του ντόπιου κεφαλαίου, των τσιφλικάδων και των τοπικών παραγόντων της Θεσσαλίας από τη δεκαετία του '60 και έπειτα. Η ολοκλήρωση των φαραωνικών έργων στην κοιλάδα του Αχελώου και στην ευρύτερη περιοχή της νότιας Πίνδου θα επιφέρει την οριστική καταστροφή του ποταμού σε όλο το μήκος του, από τον άνω ρου του στη νότια Πίνδο, καταποντίζοντας ορεινές κοιλάδες, φυσικά οικοσυστήματα και ανθρώπινους οικισμούς (όπως το χωριό Μεσοχώρα Τρικάλων) στη λάσπη των τεχνικών ταμιευτήρων της ΔΕΗ, μέχρι το ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι.

Ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν και άρχισαν να κατασκευάζονται τα πρώτα φαραωνικά φράγματα της ΔΕΗ και τα έργα εκτροπής, οι κάτοικοι της περιοχής δεν έδειξαν καθόλου διατεθειμένοι να επιτρέψουν την καταστροφή του τόπου τους και διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 30 Μάρτ του 1990 κάτοικοι της Μεσοχώρας κατέλαβαν το τεράστιο φράγμα ύψους 150 μ. της ΔΕΗ, που απειλεί με αφανισμό το χωριό τους, και συγκροήθηκαν με τα ΜΑΤ.

Την τελευταία δεκαετία, το έργο έχει ανακινήσει σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο, ενώ παράλληλα έχουν αναζωπυρωθεί και οι αντιστάσεις ενάντια στην καταστροφή του ποταμού και της τοπικής κοινωνίας. Μια σειρά από πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες, οικολογικές οργανώσεις και συλλογικοί αγώνες έχουν εκφραστεί δημόσια ενάντια στα φράγματα και την επιχειρούμενη εκτροπή του ποταμού, διεξάγοντας έναν πολύμορφο αγώνα καταφέροντας προς το παρόν να στήσουν αναχώματα στην καταστροφική επέλαση κράτους και κεφαλαίου. Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου δημιουργήθηκε τον Αύγουστο του '07, στις κινητοποιήσεις στη Μεσοχώρα Τρικάλων και συνεχίζει μέχρι σήμερα χάρη στην διάθεση πολλών αγωνιστών να συνεχίσουν να αντιστέκονται στο μεγαλύτερο αναπτυξιακό έργο για τη διαχείριση του νερού στην Ελλάδα, με κινηματικά και αυτοοργανωμένα χαρακτηριστικά. Έτσι, έχοντας την αντίληψη πως ο αγώνας πρέπει να διεξάγεται και στο ίδιο το σημείο όπου συντελείται η καταστροφή, κάθε καλοκαίρι οργανώνεται πολυήμερη κινητοποίηση

στη Μεσοχώρα Τρικάλων με εκδηλώσεις και παρεμβάσεις, διαδήλωση στο φράγμα της ΔΕΗ και περιπηγήσεις στην περιοχή.

Σήμερα, η λειτουργία των έργων και η εξέλιξη του ίδιου του αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού βρίσκονται σε ένα οριακό σημείο. Και αυτό γιατί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας, που επέβαλαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, η ΕΕ και το ΔΝΤ, στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους, ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της εκτροπής, το οποίο έχει μπλοκαριστεί προσωρινά από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ώστε αυτό να λειτουργήσει άμεσα και ανεξάρτητα.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικότητας, είμαστε εκθροικοί προς κάθε κρατική – καπιταλιστική επέμβαση στο φυσικό κόσμο. Δηλαδή, σε κάθε επέμβαση που αποσκοπεί στην κερδοσκοπική εκμετάλλευσή του, λεηλατώντας και καταστρέφοντάς τον. Ακόμα και όταν αυτή η επέμβαση εμφανίζεται ως εναλλακτική, «πράσινη», αειφόρος κλπ, εξυπηρετεί την ίδια κερδοσκοπική αντίληψη για τον φυσικό κόσμο, την επέκταση του ελέγχου και της εκμετάλλευσής του σε νέα πεδία, την ανανέωση του ιδεολογικού πλαισίου της καπιταλιστικής ανάπτυξης και την διαιώνιση του συστήματος κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στη φύση και τον άνθρωπο.

Στεκόμαστε ξεκάθαρα ενάντια στην επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, της ΔΕΗ και των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών που δρομολογούν την καταστροφή του Αχελώου και των τοπικών κοινωνιών. Δεν τρέφουμε αυταπάτες εξωραϊσμού του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας και εμπιστοσύνης στους θεσμούς που συστηματικά καλλιεργήσαν τοπικοί παράγοντες και το κυβερνών κόμμα που σήμερα αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την ολοκλήρωση της καταστροφής.

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, αντιλαμβανόμενοι πως ο αυτοοργανωμένος και αδιαμεσολάβητος αγώνας από τα κάτω είναι η μόνη ρεαλιστική προοπτική σήμερα για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας γενικότερα. Αυτός ο αγώνας πρέπει σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατειάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική – καπιταλιστική επιθετικότητα, σπίνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ! ΝΑ ΖΗΣΕΙ Η ΜΕΣΟΧΩΡΑ!
ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ!**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικότητας

Στις 19 Μαρ 2018 σύντροφοι-ισσες από τη Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο», μέλος της ΑΠΟ/ΟΣ πραγματοποίησαν παρέμβαση σε διεθνές συνέδριο στο ΠΑΜΑΚ σχετικά με την Πράσινη Ανάπτυξη & την Κλιματική Αλλαγή με ομιλητή τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας Σωκράτη Φάμελλο.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΩΓΗΣ, ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΔΕΝ ΕΞΩΡΑΪΖΕΤΑΙ – ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ !

Σχετικά με τα τελευταία γεγονότα στη Λευκίμμη Κέρκυρας

Το πρωί της Τρίτης 26 Ιούνη, ισχυρή αστυνομική δύναμη (δεκατρείς διμοιρίες των ΜΑΤ και πολλές ομάδες ΟΠΚΕ) πραγματοποίησε απόβαση στο νησί της Κέρκυρας προκειμένου να επιτευχθεί η μεταφορά και η εναπόθεση δεματοποιημένων απορριμμάτων στο ΧΥΤΑ της Λευκίμμης. Οι κατασταλτικές δυνάμεις έχουν εγκατασταθεί στη Λευκίμμη, στο περιφερειακό οδικό δίκτυο που οδηγεί στη Νότια Κέρκυρα, αλλά και στο χώρο του ΧΥΤΑ Λευκίμμης στα Μεσοράχια, όπου βρίσκονται τα πρώτα «γεμάτα» απορριμματοφόρα.

Οι κάτοικοι της νότιας Κέρκυρας για ακόμα μια φορά βρίσκονται μαζικά στους δρόμους προκειμένου να μπλοκάρουν τη μεταφορά των σκουπιδιών στην περιοχή τους. Συγκρούσεις των κατοίκων με τα ΜΑΤ πραγματοποιήθηκαν έξω από το ΧΥΤΑ με αποτέλεσμα να συλληφθούν 2 άτομα, ενώ το απόγευμα της ίδιας μέρας πραγματοποιήθηκαν πορείες οι οποίες κατέληξαν σε συγκρούσεις και οδοφράγματα μέχρι αργά το βράδυ. Συνολικά έχουν πραγματοποιηθεί 4 συλλήψεις.

Το ζήτημα των απορριμμάτων στην Κέρκυρα

Το πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων στο νησί της Κέρκυρας είναι πολύ παλιό και απασχολεί την τοπική κοινωνία τουλάχιστον τα τελευταία 50 χρόνια. Το 1960 ξεκίνησε να λειτουργεί η χωματερή στο Τεμπλόνη. Η εν λόγω χωματερή μετενομάστηκε σε ΧΥΤΑ σε μία προσπάθεια συνεχούς συσσώρευσης δεκάδων χιλιάδων τόνων απορριμμάτων στο ίδιο μέρος.

Όσο διαχρονικό είναι το πρόβλημα της εναπόθεσης των σκουπιδιών, άλλο τόσο διαχρονική είναι και η αντίσταση των κατοίκων της Νότιας Κέρκυρας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το 2008, όταν έδωσαν ένα ανένδοτο και μαχητικό αγώνα από τα κάτω, με λαϊκές συνελεύσεις στις πλατείες των χωριών, με δυναμικές και μαζικές

κινητοποιήσεις, με συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής, με κατάληψη του δημαρχείου, συγκρούσεις με την αστυνομία, μπλοκάρισμα των συνεργείων κατασκευής και παρεμπόδιση της μεταφοράς των υλικών που απαιτούνταν στο ΧΥΤΑ. Η τοπική κοινωνία αντιλήφθηκε έγκαιρα ότι κανένας σωτήρας δε θα ερχόταν και ότι μόνο με την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της, μακριά από κάθε είδους αναθετική λογική, μπορούσε να κερδίσει τον αγώνα. Ο αγώνας τους ενάντια στην κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α, τα οδοφράγματα, οι διαρκείς συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής είχαν τίμημα δεκάδες συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και διώξεις. Το χωριό μετατράπηκε σε κατεχόμενη αστυνομική ζώνη για αρκετό διάστημα, ενώ μετά από επίθεση των ΜΑΤ στους αντιστεκόμενους κατοίκους, δολοφονήθηκε στις 29 Μάρτ του 2008, η Μαρία Κουλούρη.

Παράλληλα, ο αγώνας των Λευκιμμιωτών κατέδειξε τον πραγματικό ρόλο των θεσμών της αστικής δημοκρατίας. Το κίνημα συκοφαντήθηκε από τα ΜΜΕ, ξεπουλήθηκε από τους τοπικούς άρχοντες, η αστυνομία λειτουργούσε αποκάλυπτα ως εταιρεία security του εργολάβου, ενώ η δικαστική εξουσία καταπάτησε κάθε πρόσχημα αστικής νομιμότητας, κάνοντας τα στραβά μάτια σε εκατοντάδες παρατυπίες του έργου δίνοντας το ελεύθερο στον εργολάβο να καταπατά χωράφια για τη διάνοιξη δρόμων όπου χρειαζόταν, να καταστρέφει καλλιέργειες για να περνά τα οχήματά του, και να λειτουργεί σαν τσιφλικός όλης της περιοχής. Όλοι ανεξαιρέτως οι επίσημοι φορείς και θεσμοί λειτούργησαν άψογα σαν ενιαίο σώμα, με μοναδικό σκοπό την ολοκλήρωση της κατασκευής του ΧΥΤΑ με κάθε κόστος.

Ελληνικό κράτος: μια μεγάλη χωματερή – ευκαιρία για μπιζνές

Για το ελληνικό κράτος, τις τελευταίες δεκαετίες, το ζήτημα της διαχείρισης των σκουπιδιών επαφίονταν σε ένα εντελώς απαξιωτικό για τη φύση μοντέλο διαχείρισης, το οποίο απαρτιζόταν από ένα άτακτο δίκτυο χωματερών -είτε νόμιμων είτε παράνομων- σε όλη την επικράτεια και σε ελάχιστους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (κατ' ευφημισμό, καθώς πρόκειται για χωματερές στις οποίες τα σκουπίδια απλώς θάβονται και σκεπάζονται με χώμα) και είναι υπεύθυνο για τη φυσική νέκρωση ολόκληρων περιοχών, για τη μόλυνση του υπεδάφους και των υδάτων και για την πρόκληση πλήθους πυρκαγιών. Ο υπερκορεσμός αυτών των χωματερών μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, τα μεγάλα πρόσημα που πληρώνει για αυτές το ελληνικό δημόσιο στην Ε.Ε. και η ιδιαίτερα κερδοφόρα επιχείρηση της κατασκευής «σύγχρονων» χώρων εναπόθεσης των απορριμμάτων για τις κατασκευαστικές εταιρείες σύμφωνα με τις επιταγές της «πράσινης» επιχειρηματικότητας στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος οδήγησαν το κράτος στο σχεδιασμό ενός νέου συστήματος διαχείρισης των σκουπιδιών. Αυτό το νέο σύστημα διαχείρισης που έχει επιβληθεί από το

κράτος και τις κατασκευαστικές – εργολαβικές εταιρείες, πρόβλεπε την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α σε όλη την επικράτεια ώστε να απορροφηθούν και τα ευρωπαϊκά κονδύλια που προορίζονταν για το σκοπό αυτό.

Όταν εκπονήθηκαν τα σχέδια κράτους και εργολάβων για τους Χ.Υ.Τ.Α., παρακάμφθηκαν οι απαραίτητες περιβαλλοντικές μελέτες και κλιμακώθηκε η προπαγάνδα που θέλει τους Χ.Υ.Τ.Α ως την «πράσινη» και «οικολογική» λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, για την απόσπαση της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης. Είναι γεγονός ότι η κατασκευή των Χ.Υ.Τ.Α δίπλα σε κατοικημένες περιοχές, από τη στιγμή που προκαλεί ένα πλήθος περιβαλλοντικών καταστροφών μολύνοντας με τοξικές ουσίες το υπέδαφος, τον υδροφόρο ορίζοντα και τον αέρα, δημιουργεί άμεσους κινδύνους για την υγεία των κατοίκων.

Σε ολόκληρο τον πλανήτη, κράτος και κεφάλαιο λεπλατούν και μολύνουν τη γη

Σε παγκόσμια κλίμακα, το ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων είναι άμεσα συυφασμένο με την ανεξέλεγκτη καταναλωτική φρενίτιδα που προωθεί το υπάρχον σύστημα, καλύπτοντας μια σειρά επίπλαστων για τον άνθρωπο αναγκών που το ίδιο έχει δημιουργήσει για να υποστηρίξει το επιβεβλημένο οικονομικό μοντέλο ζωής, καταστρέφοντας και λεπλατώντας παράλληλα μια σειρά από φυσικούς πόρους και πηγές, ολόκληρες περιοχές και οικοσυστήματα, εξαιτίας της ρύπανσης και της μόλυνσης.

Συνεπώς, το ζήτημα της διαχείρισης των σκουπιδιών αποτελεί δομικό στοιχείο της υπερσυσσώρευσης εμπρορευμάτων, της λογικής της ανεξέλεγκτης λεπλασίας και άντλησης κέρδους από τον φυσικό κόσμο, σε τελική ανάλυση του ίδιου του τρόπου οργάνωσης της κοινωνικής ζωής που το ίδιο το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα έχει δημιουργήσει.

Απέναντι στα εγκληματικά τους σχέδια... οι αδιαμεσολάβητες κοινωνικές αντιστάσεις

Μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια γεννήθηκαν μια σειρά από αντιστάσεις που κατάφεραν να ορθώσουν αναχώματα στις μηχανές της ανάπτυξης και στους καταστροφικούς, για το φυσικό περιβάλλον και τον άνθρωπο, κρατικούς σχεδιασμούς (Λευκίμμη, Γραμματικό, Καρβουνάρι Θεσπρωτίας, Κερατέα, Ελληνικό στα Ιωάννινα) καθώς και να αναδείξουν το εφικτό και το αποτελεσματικό των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, αλλά και το πλήθος των σημείων όπου εκδηλώνεται η αντίσταση στην επίθεση που εξαπολύουν οι κούρσοι πάνω στη φύση και τις τοπικές κοινωνίες.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του μακροχρόνιου και μαχητικού αγώνα των κατοίκων του Γραμματικού Αττικής οι οποίοι τον Ιούλη και τον Οκτώβρη του 2009 ήρθαν αντιμέτωποι με δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ που συνόδευσαν τα μηχανήματα του εργολάβου που έχει αναλάβει την κατασκευή Χ.Υ.Τ.Α. στην περιοχή, δίνοντας μάχη σώμα με σώμα, σπίνοντας μπλόκα και οδοφράγματα, προκαλώντας καταστροφές στα μηχανήματα της εταιρείας και αντιμετωπίζοντας για πολλές ώρες τη βία και τα χημικά της αστυνομίας. Ακόμα, στην Κερατέα (μια περιοχή με ιδιαίτερη περιβαλλοντική, αισθητική και αρχαιο-

λογική αξία) η επικείμενη εγκατάσταση από το κράτος και τον μεγαλοκατασκευαστή Μπόμπολα ενός Χ.Υ.Τ.Α., βρήκε απέναντί της από την πρώτη στιγμή μια πολύ μαζική και μαχητική αντίσταση κατοίκων από τις γύρω περιοχές και αλληλέγγυων που μετά την εισβολή των μηχανημάτων της κατασκευαστικής εταιρείας και των ΜΑΤ στο Οβριόκαστρο, πήρε χαρακτήρα ολομέτωπης σύγκρουσης χιλιάδων ανθρώπων με τους ένστολους δολοφόνους του κράτους. Οι άνθρωποι με πολυήμερες συγκρούσεις, αντιμετώπιζαν με τη βία, τις συλλήψεις, τις διώξεις, τα χημικά και την αύρα της αστυνομίας, αρνήθηκαν να υποταχθούν στην κρατική τρομοκρατία και να παραδώσουν τον τόπο που ζουν στις λεπλατικές ορέξεις των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών. Πρόσφατα (επτά χρόνια μετά τη ματαίωση της κατασκευής ΧΥΤΑ), το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο έκρινε αθώους τους έξι κατηγορούμενους κατοίκους οι οποίοι υπερασπίστηκαν και μέσα στη δικαστική αίθουσα τον αγώνα τους.

Είναι ολοφάνερο, τόσο το μέλλον που επιφυλάσσει και επιβάλλει σε όλους μας ο κρατικός – καπιταλιστικός πολιτισμός της μόλυνσης και της ανάπτυξης που περνάει μέσα από την ένταση της επίθεσης στο περιβάλλον και στις τοπικές

κοινωνίες, όσο και τα κοινωνικά-περιβαλλοντικά του αδιέξοδα. Βέβαια, το πραγματικό κοινωνικό πρόβλημα δεν είναι η διαχείριση των σκουπιδιών από το οποιοδήποτε μοντέλο προτάσσει κάθε φορά ο «πράσινος» καπιταλισμός και επιβάλλει ο πολιτισμός της κυριαρχίας, αλλά είναι το ίδιο το σύστημα που παράγει σκουπίδια προς κατανάλωση, που μολύνει και καταστρέφει τη φύση και την κοινωνία στο βωμό του κέρδους και του ελέγχου.

Καθημερινά αναδεικνύεται με τραγικό τρόπο η επιθετική και καταστροφική φύση του πολιτικο-οικονομικού συστήματος πάνω στο φυσικό περιβάλλον και την κοινωνία. Από την κατασκευή και επιχειρούμενη λειτουργία υ/η φραγμάτων και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου που παράλληλα θα σημάνει και την καταστροφή του χωριού Μεσοχώρα Τρικάλων, τα αιολικά πάρκα σε όλο και περισσότερες περιοχές, τις εξορύξεις στις Σκουρίες Χαλκιδικής, την πετρελαιοκλιδα στο Σαρωνικό κόλπο και την εξόρυξη υδρογονανθράκων στην Ήπειρο και το Ιόνιο φαίνεται ότι η λογική της “ανάπτυξης”, πράσινης και μη, θα περάσει μέσα από την ισοπέδωση της ζωής μας καθώς και από την καταστροφή και τη λεηλασία του φυσικού κόσμου.

Απέναντι σε αυτήν τη συνθήκη απαιτείται μια συνολική κοινωνική αφύπνιση, το ξεπέραςμα της ανάθεσης, της διαμεσολάβησης και της αδράνειας, το δυνάμωμα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων, η συγκρότηση πλατιών, αυτοοργανωμένων, αντιεσθμισκών μετώπων αντίστασης και η δημιουργία αναχωμάτων σε κάθε σημείο που εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα.

Απέναντι στο δυστοπικό μέλλον που μας επιφυλάσσουν, υπάρχει η επιλογή της αντίστασης και του αγώνα. Να τους θυμίσουμε τι συμβαίνει όταν η κοινωνία παίρνει την κατάσταση στα χέρια της και αντιστέκεται μαζικά και μαχητικά στους σχεδιασμούς τους. Οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις είναι ζωντανές και θα νικήσουν!

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ
ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΙΜΜΗΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ
ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!**

*αναρχική ομάδα “δυσήνιος ήππος”
μέλος της ΑΠΟ*

Πετρέλαια Ηπείρου, Δυτικής Ελλάδος και περιχώρων κείμενο ενάντια στην έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων

Κάθε συνθήκη εκμετάλλευσης από τους λίγους εις βάρος των πολλών χρειάζεται μία καλοφτιαγμένη παρουσίαση. Όπως κάθε προεργασία που απαιτείται για το ξεπούλημα, την υφαρπαγή, την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και της αξιοπρέπειας. Μία ομαλή μετάβαση σε μια καινούργια συνθήκη εκμετάλλευσης, ελέγχου και κοινωνικής αφαίμαξης. Κράτος και κεφάλαιο δουλεύουν νυχθημερόν για να αποκο-

μίσουν την απαιτούμενη συναίνεση με το μικρότερο κόστος και αντιδράσεις.

Το νέο προϊόν πλάσεται στην αγορά και είναι πολλά υποσχόμενο. Οι κρατικές και επιχειρηματικές κλίκες, ενώ έχουν δρομολογήσει εδώ και καιρό τα σχέδια τους, ξεκινούν «στην ζούλα» τις έρευνες στην περιοχή των Ιωαννίνων. Χωρίς καμία ενημέρωση της τοπικής κοινωνίας, χωρίς κανένα έλεγχο, χωρίς τίποτα. **Μετά τις πρώτες αντιδράσεις κατοίκων της περιοχής,** αποσύρουν για λίγο τα μηχανήματα, επιστρατεύουν την προπαγάνδα μέσα από τα κεφαλαιοκρατικά ΜΜΕ και ξεδιπλώνονται ανακινώντας τα ήδη αποφασισμένα και υπογεγραμμένα σχέδια για έρευνα και εξόρυξη σε όλο το «οικόπεδο» της Δ. Ελλάδας (λες και το είχαν αγορασμένο, κληρονομιά ή το πήραν προίκα).

Η κρατική προπαγάνδα σπεύδει να διαφημίσει τις διευκολύνσεις και παροχές που θα προσφέρει το καινούριο «εγχώριο προϊόν» στην κοινωνία. Τις ευκαιρίες, τις τρύπες που θα μπαλωθούν και τα οφέλη που θα διανεμηθούν στους πολίτες και τον τόπο. Τις εξελιγμένες τεχνολογίες με πρώτο και κύριο γνώμονα «τον σεβασμό στο περιβάλλον», τις θέσεις εργασίας, την δήθεν ενεργειακή αυτάρκεια και το κερδοφόρο και εξυγιαντικό πετρελαιοπαραγωγικό παράγοντα.

Ένα παραμύθι χιλιοπαιγμένο με διάφορες παραλλαγές. Συνήθως αφηγημένο από ακροδεξιά τηλεοπτικά ανδρείκελα τύπου Καρατζαφέρη, Βελόπουλου, Λιακόπουλου και διάφορους ψεκασμένους μιμητές και αφελείς οπαδούς τους, φασιστοειδή που φαντασιώνονται τον «υπόγειο πλούτο» της «προικισμένης ελλαδίτσας» να ξεπηδά από τα έγκατα της γης και να μετατρέπει τον κάθε πικραμένο σε πάμπλουτο ιθαγενή που δεν θα χρειαστεί να δουλέψει ποτέ ξανά στην ζωή του. Όλους αυτούς που αγαπούν τον τόπο τους, τόσο, ώστε να μην έχουν πρόβλημα να μετατραπεί σε ένα απέραντο νταμάρι.

Πλέον έχουμε και την αριστερή εκδοχή ότι τα κέρδη θα πάνε για τα ασφαλιστικά ταμεία. Παραμύθια για μικρά παιδιά και ηλιθίους (με τους πρώτους ενδεχομένως να είναι περισσότερο επιφυλακτικοί, κριτικοί και ενημερωμένοι από τους δεύτερους). Στις υψηλές ευκρίνειας εκπομπές

της κυβερνητικής τηλεόρασης, θα δούμε υπερσύγχρονα και συντηρημένα μηχανήματα, ικανοποιημένους δημάρχους, χαμογελαστούς εργάτες, πεντάκάθαρα νερά, ευλογημένες πόλεις όπως η Καβάλα και ψαράδες που ελπίζουν τα καΐκια τους να καίνε φθηνότερο καύσιμο.

Κανένας δεν θα μας δείξει ακτινογραφίες, αυξημένα ποσοστά καρκίνων, βρύσες μαζί με το νερό να βγάζουν υγραέριο, εργατικά ατυχήματα, μαύρες κηλίδες στα νερά, πχορύπανση, νεκρά κλωρίδα και πανίδα, ακόμη μεγαλύτερη ανεργία, ξενιτιά και πολέμους. Αυτά θα φτάσουν στα μάτια μας μόνο όταν δεν γίνεται πλέον να κρυφτούν... τότε όμως θα είναι αργά.

Τα πετρέλαια... όπως η ΚΑΘΑΡΣΗ του ΠΑΣΟΚ, όπως η ΑΝΑΠΤΥΞΗ της ΝΔ όπως και η ΕΛΠΙΔΑ του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τίποτα άλλο από την εξαπάτηση της κοινωνίας και τη διατήρηση των ανισοτήτων και της εκμετάλλευσης. Άλλοθι και αντιπερισπασμός για την περαιτέρω κυριαρχία και κοινωνική λεηλασία από την πλευρά του κράτους, των ντόπιων και διεθνών αφεντικών εις βάρος των τοπικών κοινωνιών και του φυσικού περιβάλλοντος. Δεν είναι τίποτα άλλο από την επικύρωση της υποτέλειας αριστερών και δεξιών εξουσιαστών, για την παραχώρηση των νερών, του αέρα, των εδαφών αλλά και όλο το πακέτο των κοινωνικών αγαθών και κεκτημένων στις ορέξεις των καπιταλιστών. Δεν είναι τίποτα άλλο από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και την κρατική επιβολή που δρομολογούν τον μετασχηματισμό του ελληνικού κράτους σε αναπτυσσόμενη χώρα, με μία ξεχωριστή θέση στην σκακιέρα των ιμπεριαλισμών και τους ανθρώπους που κατοικούν σε αυτή, σε ρόλο αναλώσιμου εξοπλισμού μίας χρεοκοπημένης επιχείρησης. Τίποτα άλλο από αυτό που ονομάζεται **νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση των κρατών. Το χρεοκοπημένο σύστημα με το οποίο πρέπει να τελειώνουμε, μια και καλή.** Ενάντια στην λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος, την προσπάθεια εξαπάτησης και χειραγώγησης των τοπικών κοινωνιών, την εκμετάλλευση, την υποβάθμιση της ζωής, τη μόλυνση, το ξεπούλημα και τη καταστροφή, τον κοινωνικό έλεγχο, τα επενδυτικά και γεωπολιτικά παιχνίδια κράτους και κεφαλαίου...

Οργάνωση και αγώνας για την αξιοπρέπεια, την πρόοψη του φυσικού κόσμου, την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, την κοινωνική επανάσταση, τον ελευθεριακό κομμουνισμό ..την αναρχία.

Αναρχική Συλλογικότητα Κιάτρα (Άρτα)

1η Μάη στην Ίσταμπούλ

Είμαστε νεολαίοι εργαζόμενοι σε εμπορικά κέντρα, καφετέριες, μπαρ, εστιατόρια, καταστήματα fast food και άλλους χώρους εργασίας. Είμαστε σερβιτόροι, ταμίες, αερομεταφορείς, καθαριστές, υπάλληλοι σε περίπτερα... Είμαστε νέοι εργαζόμενοι στον τομέα των υπηρεσιών. Είμαστε εργαζόμενοι εκμεταλλεζόμενοι με την ταχύτητα και την ένταση της δουλειάς του καπιταλιστικού συστήματος.

Αυτή την Πρωτομαγιά, βρισκόμασταν στους δρόμους αυτοοργανωμένα για να βροντοφωνάξουμε υπέρ της επανάστασης. Ήμασταν στους δρόμους για να υπενθυμίσουμε πως η Πρωτομαγιά δεν είναι γιορτή αλλά ημέρα αγώνα· αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό, στην εκμετάλλευση, στα αφεντι-

κά, υπέρ της δικαιοσύνης, της ζωής μας και της ελευθερίας. Βαδίσουμε πίσω από το πανό μας με το σύνθημα “Πλήρης αγώνας ενάντια στη μερική απασχόληση”. Διαλαλούμε την οργή μας ενάντια στα αφεντικά, στους σεφ, στους διοικητές, μιας και «τα αφεντικά βρίσκονται σε παλάτια, οι νέοι εργάτες βρίσκονται στους δρόμους». Με τις πορείες μας δείχνουμε τη δύναμη και το πάθος μας στον αγώνα για ψωμί, δικαιοσύνη, ελευθερία. Πρέπει να ενωθούμε. Είμαστε παντού, αλλά είμαστε χωρισμένοι. Παράγουμε υπηρεσίες. Δεν είμαστε υπηρέτες του καπιταλισμού, είμαστε εργαζόμενοι στον τομέα των υπηρεσιών. Γνωρίζουμε καλά ποιος επινοεί αυτό το σύστημα· εκείνοι που θέλουν οι πλούσιοι να διατηρήσουν τη θέση τους και οι κατ’ ανάγκη φτωχοί να παραμένουν στην ίδια θέση.

Τώρα είναι η ώρα να οργανωθούμε. Τώρα είναι η στιγμή να υπενθυμίσουμε τον αγώνα των αναρχικών εργαζομένων που άναψαν τη φωτιά στο Haymarket το 1886. Τώρα είναι η ώρα για τους νέους εργάτες να πολεμήσουν εναντίον του καπιταλιστικού συστήματος.

Ένωση Νέων Εργαζομένων (GİDER)

Soumalia Sacko: οι εργαζόμενοι πληρώνουν τον αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη με τη ζωή τους

Ο Soumalia Sacko, ένας εργάτης γης από το Μάλι, ακτιβιστής του συνδικατού USB, έπεσε νεκρός από πυροβολισμό στην πεδιάδα Gioia Tauro, ενώ δύο άλλοι εργάτες που ήταν μαζί του τραυματίστηκαν. Η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία στέκεται στο πλευρό των τραυματιών, των συγγενών, των φίλων και των συντρόφων του Soumalia.

Η αστυνομία προσπάθησε αμέσως να

συνδέσει αυτή τη δολοφονία με μια υποτιθέμενη κλοπή, αλλά ο Soumalia είναι απλά το τελευταίο θύμα της βίας με την οποία επιβαλόταν πάντα η εκμετάλλευση των εργατών. Γνωρίζουμε ότι ο Soumalia είναι ένας από εμάς, ένας προλετάριος που σκοτώθηκε εξαιτίας του αγώνα του για τα δικαιώματά των εργαζομένων. Οι γαιοκτήμονες στοχεύουν με πυροβόλα όπλα εκείνους που υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους. Όπως κάποτε στη Melissa και την Avola, σήμερα στο Castelvolturno και στο Rosarno, οι εργαζόμενοι πλήρωσαν και συνεχίζουν να πληρώνουν για τον αγώνα τους για κοινωνική δικαιοσύνη, για μια πιο αξιοπρεπή ζωή ή ακόμα και για να μην πεθάνουν κάτω από τον ήλιο με αντάλλαγμα δύο ευρώ την ώρα.

Κάθε κυβέρνηση προασπίζει την ιδιοκτησία, αλλά αυτή η κυβέρνηση σκοπεύει να κα-

ταστήσει “νόμιμη υπεράσπιση” της ιδιωτικής ιδιοκτησίας την άδεια να σκοτώνεις, και σε συνέχεια της προηγούμενης ανακοινώνει την επιθυμία της να επιδεινώσει τους ρατσιστικούς νόμους κατά των μεταναστών. Αυτό νομιμοποιεί τη βία του εργοδότη, ιδίως κατά των μεταναστών εργαζομένων.

Ενάντια σε κάθε αφεντικό, κρατική και κυβερνητική βία, ενάντια σε οποιαδήποτε εκμετάλλευση και εξαπάτηση, η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία είναι αλληλέγγυα με τους εργαζόμενους στον αγώνα για μια άλλη κοινωνία και μια καλύτερη ζωή.

Η Επιτροπή Επικοινωνίας της FAI (Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία)

μετάφραση: αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”/ΑΠΟ

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΚΒΑ - Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

